

2001 ஆகஸ்ட் 27] [பேரவைத் தலைவர்]

"In pursuance of Clause 3 of Article 203 of the Constitution of India I, C. Rangarajan, Governor of Tamil Nadu hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the demands for grants for the financial year 2001-2002."

7. மானியக் கோரிக்கைகள், 2001-2002, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

(அ) கோரிக்கை எண் 17 - கல்வி

(ஆ) கோரிக்கை எண் 51 - தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு

(அ) கோரிக்கை எண் 17 - கல்வி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2001-2002 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும். மானியக் கோரிக்கை எண் 17-கல்வி. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ரூ.497884,52,000/-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்" எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானங்கள். வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 135, திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'வேலூரில் அரசு பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றினை இவ்வாண்டு தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.497884,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 842, திரு. டி.பி.எம். மைதீன்கான்.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. டி.பி.எம். மைதீன்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'பாளையங்கோட்டை சட்டமன்றத் தொகுதி மேலப்பாளையம் பகுதியில் பெண்களுக்கு தனியாக உயர்நிலைப் பள்ளி மற்றும் பெண்கள் கல்லூரி அமைத்துத் தர வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1258, திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'அருர் தொகுதி, ஊத்தங்கரையில் அரசு தொழில் கல்லூரி தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம்பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 592, திரு. கா. கந்தசாமி.

திரு. கா. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'நீலகிரி மாவட்டம் சோத்தகிரியில் ஒரு புதிய அரசு கலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1384, திரு. க. பாரமலை.

திரு. க. பாரமலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'சிவகங்கை மாவட்டம், மானாமதுரை தொகுதி, லடனேந்தலில் அரசு கல்லூரி ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1269, திரு. டி.கே. இராஜா,

திரு. டி.கே. இராஜா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'வேலூர் மாவட்டம், திருப்பத்தூரில் அரசு பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1449, திரு. கே.என். சேகரன்.

திரு. கே.என். சேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'திருவெறும்பூர் பகுதியில் அரசு மகளிர் கல்லூரி அமைக்க வேண்டிய அவசியம்பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1474, திரு. எஸ். நடராசன்.

திரு. எஸ். நடராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'நாட்பாம்பள்ளி தொகுதியில் உள்ள மாணவ, மாணவியர்களுக்காக ஒரு ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் தொழிற்கல்வி கல்லூரி அமைத்துத் தர வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1115, திரு. கே.சி. கருணாகரன்.

திரு. கே.சி. கருணாகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'எஞ்சினியரிங், மருத்துவக் கல்லூரிகள் அரசின் சார்பாக கூடுதலாக கோவையில் தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1142, திரு. எச்.எம். ராஜு.

திரு. எச்.எம். ராஜு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘நீலகிரி மாவட்டம், உதகமண்டலத்தில் ஒரு அரசு பொறியியல் கல்லூரி அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1247, திரு. என். நன்மாறன்.

திரு. என். நன்மாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘மதுரை சின்னகண்மாய் பகுதியில் அரசினர் பொறியியல் கல்லூரி அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1536, திரு. மே.ப. காமராஜ்.

திரு. மே.ப. காமராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘சேலம் மாவட்டம் தாரமங்கலம் தொகுதி, தாரமங்கலத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 804, திரு. இ. புகழேந்தி.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கடலூர், தந்தை பெரியார் அரசு கலைக் கல்லூரியில் எம்.ஏ. தமிழ் பாடப் பிரிவினைத் தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1427, திரு. கு. பிச்சாண்டி.

திரு. கு. பிச்சாண்டி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'திருவண்ணாமலை அரசு கலைக் கல்லூரியில் பி.எஸ்சி. (கம்ப்யூட்டர் சயன்ஸ்) எம்.எஸ்சி.. (இன்பர்மேஷன் டெக்னாலஜி) மற்றும் எம்.காம். பாடத் திட்டங்களைத் தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1617, திரு. வி.கே. லட்சுமணன்.

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'மைய அரசின் மாதிரிப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றைத் தமிழகத்தில் தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 467, திரு. மு.பெ. சாமிநாதன்.

திரு. மு.பெ. சாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'ஈரோடு மாவட்டம், வெள்ளக்கோவில் தொகுதி, தாராபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியம், சின்னிய கவுண்டம் பாளையத்தில் உள்ள தொடக்கப்

பள்ளியை நடுநிலைப் பள்ளியாக தரம் உயர்த்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1290, திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம்.

திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பேராவுரணி தொகுதி, பூவாணம் தொடக்கப் பள்ளியை நடுநிலைப் பள்ளியாக தரம் உயர்த்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 85, திரு. எம். ராம்குமார்.

திரு. எம். ராம்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பாபநாசம் தொகுதி, வீரமாங்குடி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக தரம் உயர்த்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 563, திரு. தி. வேல் முருகன்.

திரு. தி. வேல் முருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘கடலூர் மாவட்டம், பண்ணட்டி தொகுதியில் உள்ள புலியூர் காட்டுச் சாலை கிராமத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளியை நடுநிலைப் பள்ளியாக தரம் உயர்த்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. தி. வேல்முருகன்]

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 654, செல்வி க. பாலபாரதி.

செல்வி க. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘திண்டுக்கல் நகரத்திலுள்ள காந்தி நினைவு அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக தரம் உயர்த்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 720, திரு. எஸ்.கே. வேதரத்தினம்.

திரு. எஸ்.கே. வேதரத்தினம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேதாரண்யத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனத்தை மீண்டும் திறக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 439, திரு. மு. அப்பாவு.

திரு. மு. அப்பாவு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘திருநெல்வேலி மாவட்டம், ராதாபுரம் வட்டம், ஆவரைகுளம் ஊராட்சிக்குட்பட்ட அம்பலவானபுரம், பிள்ளையார் குடியிருப்பு, மதசனேரி, செம்பிக்குளம் ஆகிய கிராமங்களில் பகுதி நேர நூலகம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1465, திரு. ஆஸ்டின்.

திரு. ஆஸ்டின்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'நாகர்கோவில் தொகுதி, சரக்கல்விளை அரசு தொடக்கப் பள்ளிக்குப் போதுமான ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1232, திரு. கோ. இரவிராஜ்.

திரு. கோ. இரவிராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'திருவள்ளூர் மாவட்டம், திருத்தணி தொகுதியில் உள்ள அனைத்து அரசு உயர்நிலை, மேல்நிலை, நடுநிலை மற்றும் தொடக்கப் பள்ளிகளில் காலியாக உள்ள ஆசிரியர் பணியிடங்களை உடனடியாக நிரப்ப வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1635, திரு. கோவை தங்கம்.

திரு. கோவை தங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'வால்பாறையில் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி, பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆகிய பள்ளிகளுக்குப் போதுமான வகுப்பறைகள் இல்லாததால் கூடுதல் வகுப்பு அறைகள் கட்ட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ. 100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 909, திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கோவை ராஜ வீதியில் உள்ள அரசினர் ஆசிரியர் பள்ளியில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறுகின்ற மாணவிகளுக்கு தங்கும் விடுதி கட்டித் தர வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 814, திரு. துரை. கி. சரவணன்.

திரு. துரை. கி. சரவணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'சிதம்பரம் தொகுதிக்குட்பட்ட தொடக்க, நடுநிலை, மேல்நிலை, உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் கட்டடங்களைப் பராமரித்து போதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 226, திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 363, திரு. க. முருகவேல் ராஜன்.

திரு. க. முருகவேல் ராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 785, திரு. சி. சண்முகம்.

திரு. சி. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978.84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 962, திரு. ஐ. கணேசன்.

திரு. ஐ. கணேசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.4978.84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1196, திரு. கி. பாரிமோகன்.

திரு. கி. பாரிமோகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978.84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1500, திரு. மு. கார்த்தி.

திரு. மு. கார்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.4978.84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 714, டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

பாக்டர் தே. குமாரசாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 858, திரு. ரா. ஈஸ்வரன்.

திரு. ரா. ஈஸ்வரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1110, திரு. வை. சிவபுண்ணியம்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 6, திரு. க. சிவராஜ்.

திரு. க. சிவராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'திருக்கோவிலூர் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஜி. அரியூர் ஊராட்சிக்கு உட்பட்ட அம்மன்கொல்லை மேடு-புதூர் கிராமத்தில் புதிய ஆரம்பப் பள்ளி ஒன்று தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 46, திரு. டி. சுதர்சனம்.

திரு. டி. சுதர்சனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'திருவள்ளூர் மாவட்டம், பூண்டி ஒன்றியம், சென்றாயன்பாளையம் கிரீன்வேல் நத்தத்தில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்று தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 500, திரு. ஆர். சக்ரபாணி.

திரு. ஆர். சக்ரபாணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'ஒட்டன்சத்திரம் தொகுதி, வடபுத்தூர் ஊராட்சி, தைப்பாளையத்தில் புதியதாக தொடக்கப் பள்ளி ஆரம்பிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 615, திரு. கே. ஆறுமுகம்.

திரு. கே. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'செங்கற்பட்டு தொகுதி, திருக்கழுக்குன்றம் ஒன்றியம், மாம்பாக்கம், ஆண்டிக்குப்பம், நல்லான்பிள்ளை பெற்றான் கிராமங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகள் தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 530, திரு. து. நெப்போலியன்.

திரு. து. நெப்போலியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'வில்லிவாக்கம் தொகுதி, அம்பத்தூர் நகராட்சிக்குட்பட்ட பகுதியில் அரசினர் ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று தொடங்கப்பட

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. து. நெப்போலியன்]

வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4978,84,52,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 51 - தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கை எண் 51, தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

‘தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ரூ.40,77,16,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானங்கள். வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 132, திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘வேலூரில் இயங்கி வரும் அருங்காட்சியகத்தை மேலும் பெரிய அளவில் விரிவுபடுத்தி அங்கு ஒலி-ஒளி காட்சிகளை தினமும் நடத்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1179, திரு. எச்.எம். ராஜ்.

திரு. எச்.எம். ராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் பண்பாட்டிற்காக மையங்கள் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1229, திரு. என். நன்மாறன்.

திரு. என். நன்மாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘தமிழகத்தில் தமிழ் மொழியை பயிற்று மொழியாக, நீதி மொழியாக, நிர்வாக மொழியாக அமல்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 805, திரு. இ. புகழேந்தி.

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘கடலூரில் உள்ள மாவட்ட இசைப் பள்ளியினை விரிவுபடுத்தி, புதிய கட்டடம் கட்டித் தர வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1438, திரு. கு. பிச்சாண்டி.

திரு. கு. பிச்சாண்டி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘திருவண்ணாமலையிலுள்ள இசைப் பள்ளிக்கு சொந்தக் கட்டடம் கட்டித் தர வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1309, திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம்.

திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 336, திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 388, திரு. க. முருகவேல் ராஜன்.

திரு. க. முருகவேல் ராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 945, திரு. ஐ. கணேசன்.

திரு. ஐ. கணேசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1497, திரு. மு. கார்த்தி.

திரு. மு. கார்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘கொள்கை பற்றி’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 857, திரு. ரா. ஈஸ்வரன்.

திரு. ரா. ஈஸ்வரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘கொள்கை பற்றி’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1109, திரு. வை. சிவபுண்ணியம்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘கொள்கை பற்றி’ விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 22, திரு. சு. சிவராஜ்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. சு. சிவராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'தமிழகத்திலுள்ள அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளில் நிர்வாகத்தில் தமிழை முழுமையாக அமல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 49, திரு. டி. சுதர்சனம்.

திரு. டி. சுதர்சனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'பிற மொழியில் உள்ள அரிய நூல்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 645, திரு. கே. ஆறுமுகம்.

திரு. கே. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 713, டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்கை பற்றி' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1087, திரு. எச். ராஜா.

திரு. எச். ராஜா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'ஆரம்பக் கல்வியிலும், உயர்நீதிமன்றத்திலும் தமிழ் மொழியை அமல்படுத்த அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து' விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.40,77,16,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

முற்பகல் 11-55

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மற்றும் தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அச்சடிக்கப்பட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் தமிழில் உள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை @ நான் இந்தப் பேரவையில் படித்ததாகக் கருதி சட்டமன்றப் பேரவைப் பதிவேட்டில் பதிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் அரிய சுருத்துக்களைத் தெரிவித்த பின்னர் என்னுடைய பதிலுரையில் அவற்றுக்கு விளக்கம் அளிக்கிறேன் எனத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

@ 221 முதல் 411 வரையிலான பக்கங்களில் இணைப்பு I மற்றும் II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கல்வி மற்றும் தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதம். திரு. மீ.அ. வைதியலிங்கம்.

திரு. மீ.அ. வைதியலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி பற்றிய மானியக் கோரிக்கை எண் 17 மீதும், தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய மானியக் கோரிக்கை எண் 51 மீதும் கலந்துகொண்டு பேசுகிற வாய்ப்பினைத் தந்த தங்களுக்கு முதலில் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவருக்கு
மாடல்ல மற்றை யவை”

என்று வள்ளுவன் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். மனிதனாகப் பிறந்தவருடைய பெரும் சொத்தாகத் திகழுகிற கல்வி, சுதந்திரம் பெற்று 52 ஆண்டுகளில் இன்னும் நாம் அனைவருக்கும் கல்வி என்ற இலக்கினை அடையவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்டுதோறும் 10 இலட்சம் பேர் பள்ளி சேரும் வயதை அடைகிறார்கள். அவர்களில் வறுமை உள்ளிட்ட பல்வேறு காரணங்களினால் பலர் இடையிலேயே படிப்பை விட்டு விலகி விடுகிறார்கள். 6 கோடி மக்களில் 1.8 கோடி பேர் இன்னும் எழுத்தறிவு இல்லாதவர்களாக நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி எழுத்தறிவு இல்லாத மக்களை எழுத்தறிவு பெற வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்தக் கல்வி மானியத்தில் பல்வேறு வசதிகள், பல்வேறு கொள்கைக் குறிப்புகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு 2001-2002-ல் ஒட்டுமொத்த ஒதுக்கீடாக கல்விக்காக 4,978.84 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு என்று சொன்னால்கூட, வளர்ந்து வருகிற சமுதாயத்தில் அனைவருக்கும் கல்வி அளித்தாக வேண்டும் என்ற அரசின் கொள்கை அடிப்படையில் இந்த நிதி போதுமானதாக இருக்குமா என்றால், இருக்காது.

ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்ட இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அளிக்கப்பட்ட இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்விக்காக தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் 5,472 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், 1995-96-ல் 2,733 கோடி ரூபாயாக இருந்த கல்வி ஒதுக்கீடு, 2000-2001-ல் 4,949 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தால், சராசரி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 543 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது,

கல்விக்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது நீங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை, இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையிலே கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் 5,472 கோடி ரூபாய் என்பது அதே விகிதாச்சாரத்தின் அடிப்படையிலே சென்ற ஆண்டைவிட 521 கோடி ரூபாய் அதிகப்படியாக ஒதுக்கப்பட்டது ஆகும். ஆனால் இப்போது தாங்கள் 4,978.84 கோடிதான் இந்த ஆட்சியிலே ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். இது எந்த அளவுக்கு நிறைவு செய்யயிருக்கிறது என்பதனை நாம் இந்த நேரத்திலே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நண்பகல் 12-00

இந்தக் கல்வி மானியத்திலே பல்வேறு பாராட்டத்தக்க அம்சங்களும் இருக்கின்றன என்பதை நான் முதலிலேயே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் 15 விழுக்காடுகள் தொழிற்கல்வி பிரிவில் 1997-98-லே இடம் ஒதுக்கித் தந்ததுடைய விளைவாக 3 ஆண்டுகளில் 3,598 பேர் பயன் பெற்றார்கள். இந்த ஆட்சியிலே அந்த விழுக்காட்டை 25 சதவீதமாக அதிகரித்திருப்பது பாராட்டுக்கும், போற்றுவதற்கும் உரியது என்பதனை நான் முதலிலேயே தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படி அதிகப்படுத்தியிருக்கிற விழுக்காடுகளில், ஒன்றியப் பகுதிகளிலே இருக்கிற, பேரூராட்சிகளிலே இருக்கிற பள்ளிகளை நாம் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. அப்பகுதி மக்கள் அதைப் பெரிதும் விரும்புகின்றார்கள். அதனால் பல கிராம மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று அப்பகுதிகளிலே வாழுகிற மக்கள் கோரிக்கை வைக்கிறார்கள். இந்த அரசு அதையும் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, ஆதிதிராவிடப் பெண்களுக்கு சைக்கிள் வழங்குவது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. சற்றொப்ப 80,000 பெண்கள் அதனால் பயன்பெற இருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டியிருப்பது பாராட்டுவதற்குரியதாகும்.

கல்வியை வளர்ப்பதற்காக 300-க்கும் மேற்பட்ட மக்கள்தொகை உள்ள சிற்றூர்களில் தொடக்கப் பள்ளிகள் அமைக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது நடந்தால் பாராட்டுக்குரியது.

2001-2002 ஆம் ஆண்டில் 100 நடுநிலைப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், 125 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் ஆக்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பாராட்டுக்குரியது.

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. மீ.அ. வைதியலிங்கம்]

நடப்பாண்டில் 250 ஆரம்பப் பள்ளிகள் தொடங்கப்படும் என மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் அளிக்கிறபோது சுட்டிக்காட்டினார்கள். 1991-லேயிருந்து 1996 வரையிலும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்தபோது உருவாக்கப்பட்ட தொடக்கப் பள்ளிகள் 531 ஆகும். 1996 ஆம் ஆண்டு முதல் 2000 ஆண்டு வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சியில் 4-1/2 ஆண்டு காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட தொடக்கப் பள்ளிகள் 1,039. அதைப்போலவே, 1991-லேயிருந்து 1996 ஆம் ஆண்டு வரையில் தொடக்கப் பள்ளிகள் நடுநிலைப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டவை, அதி.மு.க. ஆட்சியில் 196 நடுநிலைப் பள்ளிகள்தான் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. ஆனால், 1996-லிருந்து 2000 வரை 4-1/2 ஆண்டு காலத்தில், தி.மு.க. ஆட்சியில் 512 நடுநிலைப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. அதுபோல, 1991-லேயிருந்து 1996 ஆம் ஆண்டு வரை நடுநிலைப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்கப்பட்டவை 134 தான். ஆனால் கடந்த 4-1/2 ஆண்டுகால தி.மு.க. ஆட்சியில் 380 நடுநிலைப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன.

அதைப்போலவே, உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 1991-லேயிருந்து 1996 வரையில் 80 பள்ளிகள்தான் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினுடைய 4-1/2 ஆண்டு காலத்தில் 283 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. நான் இதனைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் காரணம், அவற்றிற்கு ஏற்றாற்போல் நான் முதலிலே சுட்டிக்காட்டியதைப்போல ஆண்டுக்கு 10 இலட்சம் மாணவர்கள் புதிதாகப் பள்ளியிலே சேருகிற வாய்ப்பினைப் பெறுகிறார்கள். இப்போது நம்முடைய மக்கள் ஓரளவுக்கு விழிப்புணர்வைப் பெற்று தங்களுடைய பிள்ளைகளைப் படித்தவர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்கிற நிலைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கிராமத்திலே வாழுகிற ஏழையெளிய மக்கள்கூட, சுலி வேலை செய்கிற மக்கள்கூட, தான் படிக்கவில்லை, தங்களுடைய பிள்ளைகளாவது படிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் கடந்த கால ஆட்சியிலே அந்த அளவுக்குப் பள்ளிகள் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. புதிதாக 1139 ஆரம்பப் பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட்டன. இப்படி உருவாக்கப்படுகின்ற பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படுகிற மாணவர்களுக்கு அரசு அளிக்கிற நிதி ஆதாரங்களைப் பார்க்கிறபோது நாம் ஒதுக்கியிருக்கிற இந்தத் தொகை போதுமானதாக இருக்குமா என்கிற ஐயத்தினை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்கள் காலிப் பணியிடங்கள் உடனடியாக நிரப்பப்படும் என அறிவித்துள்ளார்கள். இது பாராட்டுக்குரியது. இது மிகமிக அவசியமானதும் கூட ஆகும். 1991-லேயிருந்து 1996 வரை இடைநிலை ஆசிரியர்களுடைய நியமனம் 8,450. ஆனால் 1996-லேயிருந்து 2000 வரை 4-1/2 ஆண்டுகால திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அது 41,887 ஆக உயர்ந்தது. அதைப்போலவே, 1991 முதல் 1996 வரை முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய நியமனம் 843 ஆக இருந்தது. அது 1996 முதல் 2000 வரை 4-1/2 ஆண்டுகாலத்தில் 2,916 ஆக உயர்ந்து, ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 12-05

அதைப்போலவே, 1991-லிருந்து 1996 வரை பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நியமனம் 836. 1996-லிருந்து 2000 வரை பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நியமனம் 4,046. 1991-லிருந்து 1996 வரை சிறப்பு ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் 1996-2000 வரை 4-1/2 ஆண்டுகாலத்தில் 2,270 சிறப்பு ஆசிரியர்கள் பணியிடங்கள் நிரப்பப்பட்டன. புதியதாக சிறப்பாசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அல்தன்றி, மாவட்ட ஆட்சியர் கல்விப் பயிற்சி நிறுவனங்களில் 238 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுகூட, பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நியமிப்பதிலே வயது வரம்பை நாம் தளர்த்தியிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் இப்போது தேர்வுகள் வைத்து, அதிலிருந்து அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப் போவதாக அரசு அறிவித்திருக்கிறது. பட்டதாரி ஆசிரியர்களிலே பெரும்பாலானவர்கள் 15, 17 ஆண்டுகாலம் பட்டதாரி ஆசிரியராக இருந்து எங்கோ சிறு சிறு பள்ளிகளிலே தனியார் பள்ளிகளிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், அவர்களை எல்லாம் நீங்கள் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திலே இருக்கிற சீனியாரிட்டி அடிப்படையிலே எடுத்துக்கொண்டால்தான் அவர்களுடைய வயது வரம்பிற்கு, கல்வியிலே அவர்கள் பெற்றிருக்கிற தகுதிக்கு தகுந்தபடி பள்ளிகளுக்குச் சென்று அவர்கள் கல்வி பயிற்றுவிக்க முடியும். அந்தவகையிலே, நியமனத்தை தேர்வு முறையாக்கியிருப்பதை நீங்கள் எப்படியாவது மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய திறமைகளைச் சோதிக்க வேண்டும் என்றால், அவர்களுக்கு இருக்கிற முன் அனுபவங்களை அந்த சீனியாரிட்டியோடு மீண்டும் எடுத்துக்கொண்டு அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. மீ.அ. வைதியலிங்கம்]

பள்ளிகளைப் பொறுத்தமட்டிலே, இப்போது பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகம் மிகப் பெரிய பங்கு வகிக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பள்ளியினுடைய பொது வளர்ச்சிகளுக்கு பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகம் பெரிதும் பயன்படுகிறது. இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக ஏதாவது குறைகள் இருக்கலாம். அது எல்லா ஆட்சியிலும் இருக்கும். எல்லா இடத்திலும் இருக்கும். ஆனால் பொதுவாகப் பார்க்கும்போது, பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகம் மிகப் பெரிய உதவியாக பெற்றோருக்கும் பள்ளிக்கும் பாலமாக இருந்து, அந்தப் பள்ளியினுடைய வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுகிறது என்பதிலே இருவேறுபட்ட கருத்துகள் இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. அதன் விளைவாகத்தான், பொதுமக்களிடம் அவர்கள் வசூல் செய்து, அசையும், அசையாச் சொத்துகளை எல்லாம் வசூல் செய்து, அந்தப் பள்ளியினுடைய அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற அதிகாரம் அளிக்கப்படுகிறது என்று இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. சில பள்ளிகளில், பள்ளிப் பிள்ளைகள் சேர்க்கை நேரத்திலேதான் அந்த நிதியினை வசூல் செய்கிறார்கள். அப்படி வசூல் செய்கிறபோதுகூட, மாணவர்கள் பெற்றிருக்கிற மதிப்பெண்ணின் அடிப்படையிலே மட்டும் அதைச் செய்கிறார்களா என்று சொன்னால், எவ்வளவு உயரிய மதிப்பெண் பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் ஒருசில பள்ளிகளிலே சேர்க்கிறபோது அவர்கள் நன்கொடை கொடுத்தால்தான் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்கிற நிலை இருக்கிறது. ஐந்தாம் வகுப்பு வரையிலே ஓர் ஏழைப் பெண், தன்னுடைய பிள்ளையை அரசு நகராட்சி, மாநகராட்சிப் பள்ளிகளிலே படிக்க வைத்து, ஆறாம் வகுப்பிலே கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்து, கொஞ்சம் தரமுள்ள பள்ளியிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் எவ்வளவு அறிவார்ந்த பிள்ளைகளாக இருந்தாலும் அவர்களிடமிருந்து நிதி வசூலித்தாக வேண்டும் என்ற முறையில் பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கத்தினுடைய துணையோடு இந்தக் காரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கம் வசூல் செய்வதிலேகூட நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அதை எவ்வளவு என்று அரசு நிர்ணயம் செய்து கொடுத்துவிட்டால் அது சரியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதை இந்த அரசு யோசிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கங்கள், பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகளிலேகூட மிகப்பெரிய பங்கினை வகிக்கிறார்கள் என்பதிலே இருவேறுபட்ட கருத்துக்கு இடமில்லை. வசூல் செய்கிற அந்த

நிலையைக்கூட, ஆதிராவிட நலத் துறைப் பள்ளிகளிலே அடியோடு வசூல் செய்யக்கூடாது என்ற ஓர் ஆணையை இந்த அரசு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டி விரும்பி உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடு, அதிலேயும் பெற்றோர்—ஆசிரியர் சங்கம் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. அப்படி பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடு ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிறபோது. எந்த அரசில் நடைபெற்றாலும். அந்த ஆசிரியர்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இடங்களிலே ஈகை மனம் கொண்டவர்கள், பெரிய கல்வி நிறுவனங்களை உருவாக்கிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வைத்திருக்கின்றவர்கள், பொருளாதார வசதி படைத்தவர்கள் சிலபேர் நிரம்ப வாரி வழங்குகிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் அந்த ஆசிரியர் பெருமக்கள் மாணவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு கடை கடையாகப் போய்க் கேட்கின்ற நிலையும் இருக்கிறதா என்றால் இருக்கிறது. ஆனால் ஈகை மனம் கொண்டவர்கள் இருக்கிற காரணத்தினால், பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாட்டிலுடைய விளைவாக 293.58 கோடி ரூபாய்க்கு அசையும், அசையாச் சொத்துக்கள் வந்திருப்பது இந்த நாட்டிலே கல்வி கற்பதற்குப் பலபேர் உதவ முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஓர் அடையாளமாக இருக்கும் என்றுகூட நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, பெற்றோர்—ஆசிரியர் சங்கத்திற்கு ஒரு மிகப் பெரிய உரிமையினை இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே நீங்கள் வழங்கியிருக்கிறீர்கள். அதாவது, எளிதில் செல்ல முடியாத மலைப் பகுதியில் உள்ள பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து நீண்ட நாட்கள் பணியாற்றாமல் இருக்கிற காரணத்தினால், பெற்றோர்—ஆசிரியர் கழகமே அந்த ஆசிரியர்களை நியமித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, அப்படி நியமிக்கிறபோது, அந்தப் பகுதியிலே தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர் பெருமக்கள் கிடைக்காத பட்சத்தில் அந்தப் பகுதியில் உள்ள பட்டதாரி அல்லது முதுநிலைப் பட்டதாரிகளை பெற்றோர்—ஆசிரியர் கழகமே நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்தத் தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் என்பது வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களைக் கேட்டு, இல்லை என்று பெறப்பட்ட பிறகா அல்லது பெற்றோர்—ஆசிரியர் கழகமே இவர்களுக்கு தகுதி இல்லை, விடுமுறை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள், வருவதில்லை என்று ஒதுக்கிவிடும்படியா? அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலமாக எடுக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது அவர்களாகவே கிராமத்திலே நியமித்துக்கொள்ளலாமா? அப்படி நியமிக்கப்படுகிற அந்த முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், ஒதுக்கீடுகள்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. மீ.அ. வைதியலிங்கம்]

அடிப்படையிலே நியமிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது அவர்களாகவே எப்படி வேண்டுமானாலும் நியமித்துக்கொள்ளலாமா என்பது போன்ற கேள்விகளுக்கு விளக்கங்களை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் தன்னுடைய உரையிலே அளிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் வேண்டி, விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-10

அதைப்போல, விளையாட்டு. 6 ஆம் வகுப்பு முதல் 8 ஆம் வகுப்பு வரையில் பயிலுகிற மாணவர்களிடம் குறிப்பிட்ட விளையாட்டுகளிலே காணப்படும் திறமைகளைப்பற்றி விரிவாக சோதனை மூலம் அறியப்படும் என்று இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஏனென்றால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே விளையாட்டிற்கு மிக முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து, உலக அளவிலே, இந்திய அளவிலே வருகிறார்களோ, இல்லையோ (மணியடிக்கப்பெற்றது) நான் இன்னும் பேசவே ஆரம்பிக்கவில்லை. இப்போதுதான் தொடங்கியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வைதியலிங்கம், 15 மணித் துளிகள் நீங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். மொத்தம் 18 பேர்கள் பேச வேண்டும். ஆகவே இன்னும் 2 மணித் துளிகளில் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. மீ.அ. வைதியலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 6 ஆம் வகுப்பு முதல் 8 ஆம் வகுப்பு வரை பயிலும் மாணவர்களிடம் உள்ள குறிப்பிட்ட அந்த விளையாட்டுத் திறமையை ஆய்வு செய்வது என்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். ஆனால் ஒன்றை நாம் யோசிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற பள்ளிகளில் எத்தனை நடுநிலைப் பள்ளிகளில் விளையாட்டு மைதானம் இருக்கிறது; எத்தனை உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் விளையாடுவதற்கு மைதானம் இருக்கிறது; எத்தனை மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் விளையாடுவதற்கு மைதானம் இருக்கிறது என்பதிலே 6ஆம் வகுப்பு முதல் 8 ஆம் வகுப்பு வரை பயிலும் மாணவர்களின் விளையாட்டுத் திறமையைக் கண்டறிவதற்கு முதலில் அதற்குரிய மைதானத்தை உருவாக்க வேண்டும். ஆகவே அரசு ஒட்டுமொத்தமாக கணக்கெடுத்து தமிழகத்திலே எந்தெந்த பள்ளிகளில் விளையாட்டு மைதானம் இருக்கிறது, எந்தெந்த பள்ளிகளில் இல்லை என்பதைப் பார்த்து, இல்லாத பள்ளிகளில் விளையாட்டு மைதானத்தை உருவாக்கிக் கொடுத்தால்தான், அந்த மாணவர்களுடைய விளையாட்டுத் திறமையை நாம் ஆய்வு செய்ய முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

N.S.S. என்பது பள்ளிகளிலே மிக மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கக்கூடியதும், இந்த நாட்டினுடைய நடப்புக்குத் தேவைப்படுவது என்பதிலேயும் இரு வேறுபட்ட சூத்திற்கு இடமில்லை. இன்றைக்கிருக்கிற 2,316 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் சிலவற்றில்தான் மாணவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். மொத்தம் உள்ள 2,316 பள்ளிகளில் 1,170 பள்ளிகளில்தான் 58,000 மாணவர்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அதற்காக மைய, மாநில அரசுகள் 7:5 என்ற வீதத்திலே பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இது மிக அவசியமான ஒன்று என்பதற்குக் காரணம் இந்த மாணவர்கள் கிராமப் பகுதிகளிலே ஆண்டுக்கு ஒருமுறை 10 நாட்கள் எங்கெங்கே போய் முகாமிடுகிறார்கள், அதனால் அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு என்ன பயன் கிடைக்கிறது? அந்தப் பயன் எப்படிப்பட்ட பயன் என்பதையும் நாம் சதவிகிதக் கணக்கிலே பார்ப்பதைவிட அங்கே செல்கிற இந்த மாணவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய நடப்பைத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாடு சுதந்திரம் பெற்று 52 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் இன்னும் கிராமப்புறப் பகுதிகளில் வாழ்கிற மக்கள் சில அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெறாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைகிற காரணத்தால், அது எதிர்காலத்திலே அவர்களுடைய வாழ்விற்கு பயன்படக்கூடும் என்கிற காரணத்தால் இந்தத் திட்டத்தினை இன்னும் ஊக்கப்படுத்த வேண்டும், உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சாரணர் இயக்கம். 4,098 பள்ளிகளிலே இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 84,300 மாணவர்களும் 49,108 மாணவிகளும் பங்கேற்றிருக்கிறார்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். மிக மிக முக்கிய காலகட்டங்களிலே, போக்குவரத்தை சரி செய்வதற்காகவும் பல ஒழுங்கினைங்களை சரிப்படுத்துவதற்காகவும் இவர்கள் பயன்படுத்தப்படுகிற காரணத்தால் இந்த சாரணர் இயக்கத்தை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். அதற்காக இந்த அரசு 5 இலட்சத்தை ஒதுக்கீடு செய்துள்ளதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த 5 இலட்சம் எதற்கும் பயன்படாது. இதனை உயர்த்தித் தர இந்த அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களில் மாணவர்கள் சேர்க்கைக்கு ஒன்றைச் சாளர முறையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். இது பாராட்டுக்குரியது. சமீப காலமாக, ஆசிரியர் பதவி இடங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மரியாதை

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. மீ.அ. வைதியலிங்கம்]

காரணமாக பல்வேறு தனியார் நிறுவனங்கள் அதை இன்றைக்கு வியாபாரப் பொருளாக மாற்றி இருக்கின்றன. இந்த ஒற்றைச் சாளர முறை அதைத் தவிர்க்கப் பயன்படும் என்கிற காரணத்தினால் அதை நான் பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன்.

பிற்பகல் 12-15

அதேபோல, பொறியியல் கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவை இன்றைக்கு 222 கல்லூரிகளாக உயர்ந்திருக்கின்றன. (மணியடிக்கப்பெற்றது) மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் ஒரே ஒரு மணித்துளியில் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு சீரான, உயர்தரமான பொறியியல் கல்வி வழங்குவதைக் கருத்தில்கொண்டு, ஒரே பல்கலைக்கழகத்தின்கீழ் கொண்டுவர அரசு முடிவு செய்திருப்பதாக சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறீர்கள். அப்படிக் கொண்டுவருகிறபோது - அரசு பொறியியல் கல்லூரிகள் 7 தான் இருக்கின்றன; அரசு உதவி பெறும் கல்லூரிகள் 3 தான் இருக்கின்றன. எஞ்சியிருக்கின்ற 212 பொறியியல் கல்லூரிகள் அனைத்தும் தனியார் கல்லூரிகள், சுயநிதிக் கல்லூரிகள் ஆகும். அவற்றை ஒரே பல்கலைக்கழகத்தின்கீழ் கொண்டுவருகிறபோது, அதனுடைய நிர்வாகம் சரியாக இருக்குமா என்பதையும் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு என்று எடுத்துக் கொண்டால், 'வீழ்வது நாமாக இருப்பினும், வாழ்வது தமிழாக இருக்கட்டும்' என்ற நோக்கத்தோடு எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் 13.5.1996-ல் அதற்கு ஒரு தனி அமைச்சகத்தையே உருவாக்கி அது இன்றைக்குச் செயல்பட்டுக் கொண்டுவருகிறது. அன்றைக்கு சென்னை, மதுரை, கோவை ஆகிய 3 மாவட்டங்களில் மட்டுமே 1996 வரையிலே இசைப் பள்ளிகள் இருந்தன. பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் 4-1/2 ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்தில் 17 இடங்களில் இசைப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. அதேபோல, 1999 பிப்ரவரியில் உலகத் தமிழ் இணைய மாநாடு கழக அரசால் நடத்தப்பட்டு, கணினியின் விசைப் பலகை ஒரே சீராக்கப்பட்டதுடன் உலகத் தமிழ் இணைய பல்கலைக்கழகம் அமைக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

அதுபோல, இந்திய ஆட்சிப் பணித் தேர்வை தமிழில் எழுதினால் நம்முடைய மாணவர்கள் பெருமளவு அதிலே தேர்வு பெறுகிறார்கள். ஆனால் கடந்த காலத்தில் அதற்கான நூல்கள் எதுவுமே வெளியிடப்படவில்லை. கழக ஆட்சியிலே முதல் முயற்சியாக தமிழ்

மொழி வரலாறு நூல் வெளியிடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, நான் இந்த அளவுக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் திருமதி ஆ. கருப்பாயி, 5 நிமிடங்களில் உரையை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

* டாக்டர் திருமதி ஆ. கருப்பாயி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்”

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கிற்கு எடுத்துக்காட்டாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எங்கள் அன்னையே, பொன்மனச் செம்மலின் பொற்கால ஆட்சியை மறுபதிப்புச் செய்துகொண்டிருக்கும் மங்கையர்த் திலகமே, உலக அரசியலின் உன்னத வழிகாட்டியே, கழகத் தொண்டர்களின் காப்பீட்டுக் கழகமே, தமிழக மக்களின் சிறப்புமிக்க அன்னையே, தாங்கள் இருக்கும் திசை நோக்கி தங்களின் தானை தவமிருந்து வணங்குகிறேன்.

எளிய குடும்பத்திலே பிறந்த சாதாரண கிளைச் செயலாளரின் மனைவியும், கழக உறுப்பினருமான, சாதாரண அரசுக் கல்லூரிப் பேராசிரியையுமான என்னை கழக வேட்பாளராக அறிவித்து, தொகுதிக்கு வந்திருந்து, வாக்குகள் சேகரித்து தமிழகத்திலேயே வாக்கு வேறுபாட்டில் என்னை இரண்டாவதாக வெற்றிபெறச் செய்து, உயர்ந்த மரபும், மாண்பும் மிக்க இந்த மாமன்றத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினராக அமரச் செய்து அழகு பார்க்கும் மாண்புமிகு அன்னை அவர்களின் பொற்பாதங்களிலே கோடானு கோடி நன்றியினைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்வதில் பெருமையடைகிறேன்.

அன்னையைத் தமிழக முதல்வராக்க, அன்னைக்காக வாக்களித்த குளத்தூர் தொகுதி மக்கள், அன்னைக்கு என்றும் விகவாசம் மிக்கவர்கள் என்பதைத் தமிழகத்திலேயே அதிகமான வாக்குகளை அள்ளித்தந்து மெய்ப்பித்த வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், கழகத் தொண்டர்களுக்கும், பொறுப்பாளர்களுக்கும், கூட்டணிக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

‘கேடில் விழுச்செல்வமாம்’ கல்விக்கு முதன்மை கொடுத்து கல்வி மானியக் கோரிக்கையை முதன்மைப்படுத்தியதற்காகவும், இந்தக் கல்வி

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் திருமதி ஆ. கருப்பாயி]

மானியக் கோரிக்கைமீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பினை நல்கியதற்காகவும், அம்மா அவர்களுக்கு மீண்டும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் அருமையான திட்டங்கள் அனைத்தையும் விளக்கிப் பேசுவதற்கு நான் தயாராக இருந்தாலும், மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மணியை அடித்து விடுவார்கள் என்பதால் சிலவற்றை மட்டும் இங்கு தெளிவுபடுத்த விழைகின்றேன்.

பிற்பகல் 12-20

கல்வி நிறுவனங்களின் தரத்தை உயர்த்த ஒரு தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்துதல், பொறியியல் கல்லூரிகளில் கிராமப்புற மாணவர்கள் பயில 15 விழுக்காட்டிலிருந்து, 25 விழுக்காடாக இட ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது ஆகியவை மாண்புமிகு நம் அன்னை அவர்கள் கிராமப்புற மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டின்மீது கொண்டிருக்கும் அக்கறைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

அரசுக் கல்லூரிகளில் வேலைவாய்ப்பு மையங்கள் தொடங்குதல் என்ற திட்டம், கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பாகும். அரசுப் பணிகளிலே சேருவதற்கான பயிற்சி மையம், சென்னை, மதுரை ஆகிய நகரங்களில் தொடங்குவதற்கான திட்டம். சுற்றவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகும். தாழ்த்தப்பட்ட பகுதியைச் சார்ந்த மாணவியருக்கு பட்ட மேற்படிப்பு பயிலுவதற்கு இலவசக் கல்வி என்பது, இம்மாணவியருக்குக் கிடைத்த தேவாமிர்தமாகும்.

கல்லூரி, பள்ளிக் கல்வி ஆசிரியர்கள் கலந்தாய்வு முறையில் பணியிட மாற்றம் செய்திருப்பது, இவர்கள் மேலும் உணக்கத்தோடும், உற்சாகத்தோடும், ஆர்வத்தோடும், மகிழ்வோடும் பணியாற்ற வழிவகுக்கும். மாண்புமிகு நம் அன்னை அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் திட்டத்தை, ஆசிரியர் சமுதாயம் மட்டுமல்ல; உலகிலுள்ள ஆன்றோரும், சான்றோரும், பண்பாளர்களும், படித்தவர்களும், அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் வாயார, மனமார பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு அம்மா அவர்களிடம் ஒரே ஒரு வேண்டுகோளை முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறையால், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் பெரும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே அரசுக் கலைக் கல்லூரிகளில் உள்ள

காலிப்பணியிடங்களை நிறைவு செய்யுமாறும், பணி நியமனத்தின்போது, பள்ளி ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படுவது போலவே, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்துள்ளவர்களில் மூப்பு அடிப்படையில் பணி நியமனம் செய்ய வேண்டுமெனவும், அவ்வாறு செய்தால் முனைவர் பட்டம் பெற்றும், பல ஆண்டுகளாக, 40 வயதிற்கு மேலும் பணி கிடைக்காமல், குடும்பத்தோடு அல்லலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பலருக்கும் பேருதவியாக இருக்கும் என்பதையும் அம்மா அவர்களின் பார்வைக்குப் பணிவோடு சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மேலும், சென்னையிலே அறிவு நகரம் ஏற்படுத்தக்கூடிய திட்டத்தால் அறிவியல் அறிஞர் பெருமக்களும், அறிவியல் உலகமும் பயன்பெறும்; பாராட்டி மகிழும்.

தமிழ் வளர்ச்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அன்னை அவர்கள் அறிவித்திருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் அத்தனையும், தமிழ் வளர்ச்சித் துறைக்கு மேலும் சிறப்பினைச் சேர்க்கும்.

சான்றோர்க்குப் புகழரங்கங்கள் அமைக்கும் திட்டம், மாவட்ட அளவில் 5 கலைஞர்களுக்கு விருது வழங்கும் நடவடிக்கை ஆகியவை தமிழ்ச் சான்றோர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் பெருமை சேர்க்கக்கூடிய வகையிலே அமைந்திருக்கும். இந்தத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம், தமிழகத்தின் தாயாக விளங்கும் நம் அன்னையைப் பாராட்டி மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

பள்ளிக் கல்வியில், அன்னை அவர்கள் எடுத்திருக்கக்கூடிய அக்கறை அளவிடற்கரியது. அனைவருக்கும் கல்வி, ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஓர் ஆசிரியரை நியமிக்கக்கூடிய திட்டம் ஆகியவை கல்வி என்னும் கட்டடத்திற்கு அமைக்கப்படும் அருமையான, உறுதியான அடித்தளமாகும். பள்ளிக் கல்விக்காக நம் அன்னை அறிவித்திருக்கும் திட்டங்கள் அத்தனையும் ஆழ்கடலில் மூழ்கிப் பெற்ற அருமையான முத்துக்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும், தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு, கூடுதல் எண்ணிக்கையில் பணியில் நியமிக்க வேண்டும் எனவும், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகளுக்கு நியமனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற நீண்டநாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருமாறும் அம்மா அவர்களிடத்திலே நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர் பயிற்சியில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதோடு, மறுதேர்வு அதாவது Re-selection செய்யாமல், அப்படியே

2001 ஆகஸ்ட் 27][டாக்டர் திருமதி ஆ. கருப்பாயி]

சேர்த்துக் கொள்வதோடு, ஏற்கெனவே இவர்கள் கட்டணம் செலுத்திப் படித்திருப்பதால் கட்டணத்தில் சலுகையும் வழங்கினால், இவர்களுக்குப் பேருதவியாக இருக்கும் என்பதையும் அன்னை அவர்களின் மேலான பார்வைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

இவற்றோடு என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய சில இன்றியமையா கோரிக்கைகளை மாண்புமிகு அன்னை அவர்களின் பார்வைக்கு முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். குளத்தூர் தொகுதியிலே ஒரு அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி அமைத்துத் தர வேண்டுகிறேன்.

பிற்பகல் 12-25

இலுப்பூர் பகுதியில் பகல் நேரத்தில் சுமார் 7 மணி நேரம் மின்வெட்டு தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. இதனால் இப்பகுதியில் அதிகமாக ஈடுபட்டுவரும் செயற்கை வைரம் பட்டை தீட்டும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களும், மகளிரும் அல்லல்படுகின்றனர். எனவே இவர்களின் துயர் நீக்கி தொடர்ந்து மின்சாரம் வழங்கி தொழிலாளர்களை, குறிப்பாக மகளிரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இலுப்பூரில் தாலுகா அலுவலகம் வாடகைக் கட்டடத்தில் இயங்கி வருகிறது. இவ்வலுவலகத்திற்கு அரசு கட்டடம் ஒன்றைக் கட்டித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கீரனூரிலே இருக்கக்கூடிய அரசு பொது மருத்துவமனைக்கு நாள்தோறும் சுமார் 500-க்கும் மேற்பட்ட வெளி நோயாளிகளும், உள் நோயாளிகளும் வந்து சிகிச்சை பெற்றுச் செல்கின்றனர். போதிய கட்டடங்கள் இருந்தும், மருத்துவர்களும் இதரப் பணியாளர்களும் மிகக் குறைவாக உள்ளனர். எனவே குறைந்தது இரண்டு மருத்துவர்களையாவது நியமித்து உதவிமாறு பணிவோடு வேண்டுகிறேன்.

சுமார் 15 ஆயிரம் மக்கள் வாழக்கூடிய விராலிமலை ஊராட்சியை பேருராட்சியாக உயர்த்தித் தரும்படி பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மூலமாக அம்மா அவர்களுக்குத் தீர்மானம் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. மேலும், விராலிமலை பெயரளவில்தான் சுற்றுலாத் தலமாக உள்ளது. எனவே அங்கு அனைத்து வசதிகளையும் ஏற்படுத்தித் தருமாறும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கீரனூரிலே நீண்டநாள் கோரிக்கையாக இருக்கக்கூடிய அரசுப் பேருந்து டெப்போ அமைத்துத் தருமாறும், அரசு கொள்முதல் நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தித் தருமாறும் வேண்டுகிறேன்.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர், கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுங்கள்.

டாக்டர் திருமதி ஆ. கருப்பாயி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னிப் பேச்சு என்பதால், என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய சில கோரிக்கைகளையும் நான் முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காவிரி உபரி நீரை புதுக்கோட்டை மாவட்ட விவசாயப் பெருமக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையிலே ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குளத்தூர் தொகுதியில் நான்கு நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாகவும் உயர்த்தி வழங்கியமைக்கு மாண்புமிகு அன்னை அவர்களுக்கு எனது தொகுதி மக்கள் சார்பாக எனது பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு வயது வரம்பைத் தளர்த்திய அன்னையைத் தமிழகமே பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது. “நன்னடை நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடனே” என்பதை நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருக்கும் நம் அன்னைக்கு, என் கன்னிப் பேச்சுக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு மீண்டும் எனது நன்றியினைத் தெரிவித்து அமர்கின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி அவர்கள். உங்களுக்குக் கன்னிப் பேச்சு அல்ல. எனவே சீக்கிரம் பேசி முடித்து விடவும்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 2001-2002 ஆம் ஆண்டினுடைய கல்வி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாடு வளர்ச்சித் துறையிலே பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே ஒருசில கருத்துகளை நான் இங்கே சொல்ல விழைகிறேன். இப்போது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, அதிலும் குறிப்பாக தமிழக சட்டமன்றப் பேரவையினுடைய தலைவர் அரியாசனத்தில் வீற்றிருக்கக்கூடியவர், தமிழுக்குச் சொந்தக்காரர்; அவரை தமிழ் என்று சொல்லியே நாங்களெல்லாம் போற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்திலே, தமிழ்நாட்டிலே தமிழ் முழுமையாக ஆட்சி மொழியாக்கப்பட வேண்டும் என்பது பாட்டாளி மக்கள் கட்சியினுடைய தலையாய குறிக்கோள். அந்தவகையிலே தமிழ், ஆட்சிமொழி ஆக்கப்பட வேண்டும்; பயிற்று மொழி ஆக்கப்பட வேண்டும். பள்ளிகளில்,

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஜி.கே. மணி]

கல்லூரிகளில் மட்டுமல்லாமல், நீதிமன்றங்களிலேயும், வழக்கு மொழியாக, நடைமுறை மொழியாக, தீர்ப்பு நகல் வரை எல்லா நிலைகளிலும் தமிழ், ஆட்சிமொழி அந்தஸ்து பெறுவதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கோரிக்கை வைக்கிறேன். அரசு இதற்காக என்ன ஆயத்தப் பணிகளைச் செய்ய இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன்.

தமிழ் மொழியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால்,

“தேனினும் இனிய நற்செந்தமிழ் மொழியே

தென்னாடு விளங்குற திகழும்தென் மொழியே

ஊனினும் ஒளிரவிடும் ஒண்டமிழ் மொழியே”

என்றெல்லாம் தமிழைப் பரவலாகப் பாராட்டிப் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பாரதியார் பாடியதெல்லாம் தெரியும். அப்படி மிகத் தொன்மை வாய்ந்த மொழி என்று சொல்லி, தொல்காப்பியத்திலே அழகாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படி சிறப்பு வாய்ந்த மொழிக்குப் புத்துயிர் ஊட்ட வேண்டும் என்பது அரசின் கடமை என்ற காரணத்தினாலே, நான் இதை முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், வளர்ந்த நாடுகள் என்று சொல்லக்கூடிய ஐரம்னி, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் எல்லாம், அவர்கள் தாய்மொழிக் கல்வியை தொடர்ந்து கொடுத்து வருகிறார்கள்.

பிற்பகல் 12-30

ஒரு மனிதன் சிந்திப்பதற்கு, தான் எண்ணிய எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு எந்த மொழியிலே புலமை பெற்றிருந்தாலுங்கூட, எல்லாவற்றையும்விட தாய்மொழியிலே சொல்வதுதான் எளிதாக இருக்கும். எண்ணிய மாதிரி சொல்வதற்கு அது வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

இன்னொன்று, எத்தனை மொழிகளிலே சிறப்பான புலமை பெற்றிருந்தாலுங்கூட, இரவு நேரத்திலே ஒருவன் தூங்குகிறான் என்று சொன்னால், அந்தத் தூக்க நேரத்திலே கனவு வந்து உளறுகின்ற நேரத்திலேகூட அவன் தாய்மொழியிலேதான் உளறுவான். அதுமாத்திரமல்ல, இரவு நேரத்திலே நடுநிசிமீடிலே, தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றபொழுது, ஒரு விபத்து அல்லது ஒரு குண்டுசி மூலம்

குத்தினால், அந்தச் சமயத்தில் அப்படி அலறுகின்ற நேரத்திலேகூட, ஐயோ ஐயோ, அம்மா என்று சொல்லி தன்னுடைய தாய்மொழியான தமிழ்மொழியிலே உளறுகின்ற வாய்ப்பெல்லாம்கூட இருக்கிறது. ஆக, இப்படி இருக்கின்ற நேரத்திலே நாம் தொடர்ந்து சொல்லி வரக்கூடிய திராவிட இயக்கங்கள் நம்முடைய நாட்டிலே நிலைத்து இருக்கக்கூடிய நேரத்திலே, இதற்கு என்ன வழிவகைகள் செய்யப் போகின்றன என்பதை நம்முடைய அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, நம்முடைய அரசு செய்ய வேண்டியதாக, நான் கோரிக்கையாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புவது, இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் முதலாக, சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் வரை அத்தனை பேரும் தமிழிலே கையெழுத்திட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் இங்கே முன்வைக்கிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை துறைகளிலும் பணியாற்றக்கூடிய அதிகாரிகளும் தாய்மொழி தமிழிலே கையெழுத்திட வேண்டுமென்று ஆணை இருந்தாலும்கூட, அது நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல், நடைமுறை வழக்கிலே வராமல் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

இன்னொன்று, தமிழ்நாடு பாடநூல் கழகம் என்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. அந்தப் பாடநூல் கழகத்திற்கு மேலாண்மை இயக்குநராக இருக்கக்கூடியவர் தமிழ்மொழியே தெரியாதவர். பேசவும் தெரியாது; எழுதவும் தெரியாது. அவர் கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு வாய் மொழி உத்தரவாக, எல்லாம் ஆங்கிலத்திலே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார். அவரை குறை சொல்லவில்லை. இந்தியாவிலே எந்தப் பகுதியிலேயும் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை இருந்தாலும்கூட, வட மாநிலங்களிலிருந்து வந்து இங்கு பணியாற்றக்கூடிய ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் எல்லாம் தமிழிலே படித்து புலமை பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும்கூட, இவற்றை எல்லாம் கவனத்திலே கொண்டு இதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய நிலையிலே கல்வி மிக முக்கியமானது. ஒவ்வொரு தனி மனிதனுடைய முன்னேற்றத்திற்கும் ஒரு நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கும், ஒரு குடும்பத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்கும் கல்வி மிக மிக அவசியமானதாகும். ஆகவே கல்வியினுடைய மகத்துவத்தை அறிந்து நம்முடைய தமிழக அரசு, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். 300 மக்கள்தொகை கொண்ட ஒவ்வொரு சிற்றூருக்கும் ஒரு கிலோ மீட்டர் இடைவெளி இருந்தாலும்கூட, அங்கே தொடக்கப் பள்ளிகள் தொடங்கப்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஜி.கே. மணி]

படும் என்ற ஒரு கொள்கையினைச் சொல்லியிருக்கிற காரணத்தினாலே, அதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே, இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் சரி, இப்படி வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. துணைத் தலைவர் அவர்கள் என்னுடைய பேசும் நேரத்தைச் சுருக்கிக் கொண்ட காரணத்தினாலே, நான் அதிக நேரம் பேசாமல் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கக் கூடிய நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்கக்கூடிய அதே நேரத்திலே, இப்போது ஆசிரியர்கள் மாறுதல்களிலே கவுன்சலிங்முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இது ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கிறது. நகரப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு வாய்ப்பாக அது இருக்கிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் பார்ப்போம் என்று சொன்னால், இந்த கவுன்சலிங்முறையிலே எல்லா ஆசிரியர்களும் நகரப் பகுதிகளில் காலியாக இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று விட்டார்கள். கிராமப்புறத்திலே இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளான, தொடக்கப் பள்ளி, நடுநிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, ஆகிய எந்தப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, எல்லா இடங்களும் காலியாக இருக்கின்றன. நான்கு ஆசிரியர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்திலே ஒரே ஒரு ஆசிரியர் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

அதிலும் என்னுடைய பெண்ணாகரம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே, அது கிராமப்புறங்கள் நிறைந்த பகுதி. எல்லா பள்ளிகளிலும், தொடக்கப் பள்ளியிலிருந்து, நடுநிலைப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிகள் வரை எல்லா பள்ளிகளிலும் காலியிடங்களாகவே இருக்கின்றன. அதிலும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே பி.ஜி. ஆசிரியர் ஒரே ஒரு ஆசிரியர்தான் இருக்கிறார். ஏறக்குறைய பள்ளி மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை 1200-லிருந்து 2500 பேர் கொண்ட பள்ளிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே இதை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு கூடுதலாக ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, அரசு புள்ளிவிவரம் சொல்கிறது. இந்த drop-outs பற்றிச் சொல்கிறார்கள். இடைவிலகுவோர் - இப்போது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே 5 ஆம் வகுப்பு வரையிலே படிக்கக்கூடிய மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 57 இலட்சம். இதிலே இடைவிலகுவோர், அதாவது drop-outs 7 சதவிகிதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் drop-outs மட்டும் மொத்தம் 8 இலட்சம் குழந்தைகள் வெளியேறுகிறார்கள். இந்த 8 இலட்சம் குழந்தைகளுக்கும் மாற்றுப்

பள்ளிகளிலே படிக்கக்கூடிய குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 26,629 பேர். அப்படியானால் எத்தனை சதவிகிதம் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இப்படி 8 இலட்சம் drop-outs வருகின்ற நேரத்திலே 26 ஆயிரம் குழந்தைகள் படிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எவ்வளவு குழந்தைகள் படிப்பதற்கு கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைப்பற்றி இங்கே நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக, இப்படி அந்தக் குழந்தைகள் எல்லாம் மீண்டும் இடையிலே நிற்காமல், அந்தக் குழந்தைகளைப் படிக்க வைப்பதற்கு அரசு எல்லா வகையிலும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மேலும் அரசு என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அனைவருக்கும் கல்வி என்ற ஒரு திட்டத்தை வகுத்து மத்திய அரசு சொல்கிறது; மாநில அரசு சொல்கிறது; வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்திலே அனைவருக்கும் கல்வி கொடுக்கக்கூடிய நிலை இல்லை. கல்வித் தரம் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நான் மிக வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். இன்று மத்திய அரசு சொல்கிறது. மாநில அரசு சொல்கிறது. இருந்தாலும்கூட, தமிழகத்தினுடைய, இந்தியத் திருநாட்டினுடைய கல்வி நிலை என்ன?

பிற்பகல் 12-35

நாம் கிராமப்புறங்களில் பார்க்கிறோம். பேருந்து நிலையங்களிலே பொது மக்கள் குவிந்து கிடக்கிறார்கள், பேருந்துக்காக. அங்கே கழிப்பிடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால்கூட, அங்கே கழிப்பிடங்களிலே, ஆண்கள் பெண்கள் என்று எழுதப்பட்டிருக்கும். அதைப் படித்துவிட்டுச் செல்லக்கூடிய கல்வித் தரம் நம்முடைய நாட்டிலே இல்லை. ஆனால் அந்தக் கழிப்பிடத்திலே பெரியவர்கள் சென்று பார்க்கிற நேரத்திலே, ஆண் தலை படம் போட்டிருக்கும். அதைப் பார்த்துவிட்டு, ஆண்கள் செல்லக்கூடிய நிலை, பெண் தலை படம் போட்டிருக்கும். அதைப் பார்த்துவிட்டு, ஓ, இது பெண்கள் பகுதி என்று சொல்லி பெண்கள் செல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறதே தவிர, அதைக்கூட படித்துவிட்டு, கழிப்பிடத்திற்குச் செல்லக்கூடிய நிலை இந்த நாட்டிலே இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

கல்விக்காக கோத்தாரி கமிஷன் சொன்ன பரிந்துரைப்படி, அரசினுடைய வருமானத்திலே 6 சதவீதம் செலவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் இந்த நிலை இல்லை. அதற்கு மாறாக, இன்றைய சூழ்நிலையிலே, மிகக் குறைவான தொகையே ஒதுக்கப்படுகிறது. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், கோத்தாரி கமிஷன் சொன்ன பரிந்துரைபடி, 1999 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசின் கல்வி ஒதுக்கீடுபற்றி

2001 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. ஜி.கே. மணி]

பரிசீலிக்க ஒரு நிபுணர் குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவிலேகூட, 6 சதவீதமாவது கல்விக்காக ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கினால்தான், 2007 ஆம் ஆண்டிலாவது எல்லோருக்கும் கல்வி கொடுக்க முடியும். அந்தக் குழு பரிந்துரை செய்தும்கூட, மிகக் குறைவான தொகையே ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், மாநில அரசாங்கத்தினுடைய மொத்த வருவாயில், குறைந்தது, 3-ல் இருந்து 3.5 சதவீதம் ஒதுக்க வேண்டும். இதை ஐக்கிய நாடுகளுடைய குழந்தைகள் அமைப்பு போன்ற பல்வேறு அமைப்புகள், குழுக்கள் எல்லாம்கூட கொல்லி வருகின்றன. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, 1998-லே ஒதுக்கியது 5.5 சதவீதம். ஆனால் இந்த ஆண்டு, ஆரம்பக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது, 6 சதவீதம் இல்லை என்று சொன்னாலும், 3.5 சதவீதம் இல்லை என்று சொன்னாலும், 5.5 சதவீதம் இல்லை என்று சொன்னாலும்கூட, 1.68 சதவீதம் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பறம் எப்படி இந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு அனைவருக்கும் கல்வியைக் கொடுக்க முடியும்?

இன்னொன்றைக்கூட பாட்டாளி மக்கள் கட்சி கொள்கையாக வைத்திருக்கிறது. அது என்னவென்று சொன்னால், எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும். கட்டாயக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும். அது தரமான கல்வியாக இருக்க வேண்டும். இப்போது அரசியல் சட்டத்திலேயே என்ன இடம் பெற்று இருக்கிறது? 14 வயது வரை எல்லோருக்கும் கட்டாயக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும் என்று. அந்தத் திட்டத்தை நாம் பின்பற்றவில்லை. ஆகவே இப்படியே போனால், இன்னும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆனாலும்கூட, கல்வி நிலை முன்னேற்றம் இல்லாமல் போய்விடும். அதைக் கவனத்திலே கொண்டு, இந்தத் துறைக்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1994 ஆம் ஆண்டு, இன்றைய முதலமைச்சர், முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலே, தமிழ்நாடு கட்டாயத் தொடக்கக் கல்விச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. வரவேற்கிறோம். அதிலே இலவசக் கல்வி என்ற வாசகம், இடம் பெறாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்திலேகூட, இலவசக் கல்வி என்று சொல்லப்படவில்லை என்று சொன்னால், எப்படிப் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்? அதே நேரத்திலே 10 ஆம் வகுப்பு வரையிலே நம்முடைய தமிழக அரசு, எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும்; கட்டாயக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும்; தரமான கல்வியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்திலே, எங்கு பார்த்தாலும் சரி, இப்போது பள்ளிக்குச் செல்லக்கூடிய குழந்தைகள் பணிக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய வறுமை காரணமாக, பெற்றோர்கள் மாத்திரம் சம்பாதித்தால் போதாது என்ற நிலையிலே, இந்தக் குழந்தைகள் எல்லாம், பள்ளிக்குச் செல்லக்கூடிய குழந்தைகள், பணிக்குச் சென்று சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்தக் குழந்தைத் தொழிலாளர் முறையைக் கட்டாயம் ஒழிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இப்படி குழந்தைகளைப் பள்ளிக்குச் சேர்ப்பதோடு மாத்திரம் அல்லாமல், இன்றைய குழந்தைகள் எதிர்கால நாட்டை உருவாக்கக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்குக் கல்வி கொடுப்பதோடு மாத்திரமல்லாமல், பக்குவமாக வளர்த்து எடுக்கக்கூடிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தின் கையிலே இருக்கிறது.

பிற்பகல் 12-40

இப்போது நாம் பார்க்கிறோம். குழந்தைகள் சரியாகப் பள்ளிக்கு வருவதில்லை. அப்படிப் படித்து முடித்துவிட்ட பிறகு தீவிரவாதச் செயலிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் அறிவியல் வளர்ச்சி வேகமாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி அறிவியல் வளர்ச்சியோடு, நாகரீக வளர்ச்சியிலும் வளர்ந்து கொண்டு இருக்கக்கூடிய அதே நேரத்தில் தீய சக்திகளும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. தீவிரவாதம் எங்கு பார்த்தாலும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நேற்றைக்கு முன்தினம்கூட, என்னுடைய தொகுதியில் வெடிகுண்டு விபத்து நடந்தது. வெடிகுண்டு வீசுகிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் வெடிகுண்டு கலாச்சாரம் பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆக அத்தகைய காரணத்தினாலே, இந்தக் குழந்தைகளைப் பக்குவப்படுத்துவது, பண்படுத்துவது, பெற்றோர்களின் கடமை மாத்திரமல்ல; அரசின் கடமையாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்தக் குழந்தைகள் என்பவர்கள் பச்சைக் களிமண்ணைப் போன்றவர்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது) இன்னும் நான் விஷயத்திற்கு வரவில்லை. 10 நிமிடங்கள்கூட ஆகவில்லையே! ஆகவே இந்தக் குழந்தைகளை எப்படி வேண்டுமானாலும் வடிவமைக்கலாம். யானையாக, யூனையாக, குதிரையாக அல்லது சிலைகளாக - எந்தச் சிலைகளாக வேண்டுமானாலும் வடிவமைக்கலாம். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு பள்ளிக்கூடங்களிலே கல்வி கொடுப்பதோடு மாத்திரமல்லாமல், ஒழுக்க நெறியையும் கட்டாயம் கொண்டுவர முன்வர வேண்டும்.

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஜி.கே. மணி]

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்.”

ஆகவே ஒழுக்கம் என்பது உயிரைவிட மேலானது. இந்தக் குழந்தைகள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால்,

“மயிர்தீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்தீப்பர் மானம் வரின்”

என்று சொல்கிறார்களே, அந்தக் கவரிமான் சாதியைப் போல, குழந்தைகளை நல்வழிப்படுத்துகிற பயிற்சிகளைக் கொண்டுவர வேண்டும். ஆகவே வகுப்பிலே Moral Class என்று சொல்லக்கூடிய நல்லொழுக்கப் பாடத்தை வாரத்திலே ஒரு பாடப் பிரிவாகக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படி இல்லையென்று சொன்னால், குழந்தைகளை எதிர்காலத்திலே நாம் நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்களாக வளர்த்தெடுக்க முடியாது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாச்சாரம் ரொம்ப குறைந்து போய்விட்டது. 1:40 என்ற விகிதாச்சாரம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆசிரியர்களெல்லாம் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். 1:20 வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 100 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர்கூட இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அதையெல்லாம் நம்முடைய அரசு கவனத்திலே கொண்டு அரசாணை எண் 250-ஐத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது கல்வித் துறையில் இட ஒதுக்கீட்டில் நிறைய பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது I.I.T. இருக்கிறது. I.I.T. மத்திய அரசினுடைய நிறுவனமாக இருந்தாலும்கூட, மிகப் பெரிய நிறுவனமான அதில் scheduled இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மூன்றே பேர்தான் பணியாற்றுகிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு அங்கே இட ஒதுக்கீடே கிடையாது. அப்படியென்றால் என்ன நிலைமை? இப்போது பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஏறக்குறைய 60% இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய இட ஒதுக்கீடு என்பது 27% தான். இந்த 27%-மும் அங்கே I.I.T.-யிலே எல்லாம் பின்பற்றப்படவில்லை. ஆகவே அதையெல்லாம் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டும். வெட்கத்தோடு சொல்கிறேன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே scheduled இன மக்களுக்கு 2% என்பது நடைமுறையில் இருக்கிறது. மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களில்

108 சாதி என்று சொல்கிறோம். அதில் 1-1/4% எடுக்கிறோம். இப்போது எங்கே இருக்கிறது சமூக நீதி? ஆகவே அதையெல்லாம் அரசு கவனத்திலேகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்குத் தேர்வு முறையில் கவுன்சலிங் என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இந்த கவுன்சலிங் முறை கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில், தமிழ்நாடு முழுவதும் கொண்டு வரப்படவில்லையென்று சொன்னால், நகர்ப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய மேட்டுக் குடியிலே நன்கு படிக்கக்கூடிய குழந்தைகள் மட்டும்தான் வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கெல்லாம் வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும். உதாரணத்திற்கு ஒரு புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்கிறேன். இந்தப் புள்ளிவிவரம் 10 ஆம் வகுப்பு, 12 ஆம் வகுப்பு மாணவர்கள் தேர்ச்சி விவரம். அரசினுடைய புள்ளிவிவரம் இந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், இதில் இவர்கள் படித்து, ஒரு பி.ஏ.-வில் கூட சேருவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. அரசாங்கப் புள்ளிவிவரம், மாவட்டங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளி தேர்ச்சி விகிதம் கடந்த ஆண்டு, தருமபுரி மாவட்டத்தில் 10 ஆம் வகுப்பு 55.57%, மேல்நிலைப் பள்ளி தேர்ச்சி விகிதம் 62.75%, நீலகிரி மாவட்டம் பத்தாம் வகுப்பு தேர்ச்சி விகிதம் 53.39%, மேல்நிலைப் பள்ளி தேர்ச்சி விகிதம் 66.61%. புதுக்கோட்டை மாவட்டம் 10 ஆம் வகுப்பு தேர்ச்சி விகிதம் 53.53%, மேல்நிலைப் பள்ளி தேர்ச்சி விகிதம் 72.02%.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் பேச்சை முடியுங்கள். இன்னும் கன்னிப் பேச்சுக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன். முக்கியமான பிரச்சினை. எல்லோருக்கும் தேவையானது. பெரம்பலூர் மாவட்டம் - 10 ஆம் வகுப்பு 57.25%; மேல்நிலைப் பள்ளி தேர்வு - 71.03%. நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் - 10 ஆம் வகுப்பு 67.74%; மேல்நிலைத் தேர்வு - 70.67%. திருவாரூர் மாவட்டம் - 10 ஆம் வகுப்பு 62.07%; மேல்நிலைப் பள்ளி தேர்வு - 68%. விழுப்புரம் மாவட்டம் - 10 ஆம் வகுப்பு 44.14%; மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வு 62.19%. கடலூர் மாவட்டம் 10 ஆம் வகுப்பு 17%; மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வு 63.44%. திருவண்ணாமலை மாவட்டம் - 10 ஆம் வகுப்பு 42.22%; மேல்நிலைப் பள்ளி தேர்வு 66.14%. வேலூர் மாவட்டம் - 10 ஆம் வகுப்பு 52.67%; மேல்நிலைப் பள்ளி தேர்வு 60.13%. காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் - 10 ஆம் வகுப்பு 52.58%; மேல்நிலைப் பள்ளி தேர்வு 69.55%. திருவள்ளூர் மாவட்டம் - 10 ஆம் வகுப்பு 41.17%; மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வு 52.24%. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் - 10

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஜி.கே. மணி]

ஆம் வகுப்பு 53.14%; மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வு 69.76%. சேலம் மாவட்டம்-10 ஆம் வகுப்பு 70.35%; மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வு 77.09%. இப்படி குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களிலே தேர்ச்சி விகிதம் இந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், இவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிக்குப் போக முடியுமா? பி.ஏ. வகுப்பில்கூட போய்ச் சேருவதற்கு இன்றைக்கு மெரிட் இல்லை.

பிற்பகல் 12-45

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி அவர்கள் குறிப்பிடும்போது பெரும் புள்ளிவிவரத்தைத் தந்தார்கள். எவ்வாறு மாணவர்கள் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில், மற்ற மாவட்டங்களில் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். கவுன்சலிங் என்ற முறையை நாம் பயன்படுத்துவது முறையான வெளிப்படையான முறையில் நல்ல தகுதியுள்ள மாணவர்களுக்காக அவர்கள் விருப்பப்படி பெறுவதற்காக வைத்திருக்கிறோம். நடைமுறையில் இதில் மட்டும் கிடையாது. இன்னும் மருத்துவக் கல்லூரி, என்ஜினியரிங் கல்லூரி போன்றவைகளுக்கு எல்லாம் கவுன்சலிங் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த கவுன்சலிங் என்பதை பொதுவாக தமிழ்நாடு அளவில் தேர்ந்தெடுக்கிறோம் என்றால், முன்பு பார்த்தால் அந்தந்தப் பகுதிக்கு ஏற்றவாறு ஒருகால கட்டத்தில் இருந்தது. காமராஜர் காலத்தில், மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் காலத்தில் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நண்பர், ஒரு மாணவர் இந்த முறையெல்லாம் சரியில்லை என்று கோர்ட்டுக்கு - நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அப்போது அந்த மாவட்ட வாரியாகவோ அல்லது, ஒரு பகுதி வாரியாகவோ மாணவர்கள் சேர்க்கை கூடாது என்று தீர்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்புக்குப் பிறகுதான் இந்த மெரிட் என்ற முறையை வைத்து, தகுதியை வைத்து, நாம் தமிழகம் அளவில் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றோம். இப்பொழுது என்ஜினியரிங் துறையில் கவுன்சலிங்கில் பார்த்தீர்கள் என்றால் நம்முடைய தருமபுரி மாவட்ட மாணவன்கூட தருமபுரி கல்லூரிக்குச் செல்ல விரும்புவதில்லை. அவர்கள் சென்னைக்குத்தான் வர விரும்புகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டிய உரிமையையும் அவர்கள் விரும்புகின்ற இடத்தில் கவுன்சலிங்கும் தர முடிகிறது. நாம் ஒரு ஆளை இப்படி கட்டாயப்படுத்தி இந்தக் கல்லூரிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற முறையை அனுமதிப்பது கிடையாது. ஆகவே மாணவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்பவும் அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்பவும் வெளிப்படையான

முறையில்தான் இந்தத் தேர்வுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதில் வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கு வழி கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர், இன்னும் 16 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். நீங்கள் சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய உண்மை நிலைமைகளைச் சொன்னார்கள். நான் வரவேற்கிறேன். அதைக் குறையாகச் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது என்ஜினியரிங், எம்.பி.பி.எஸ். பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதிலேகூட கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு என்று 25% ஒதுக்கீடுகள். ஆகவே ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலே தேர்வு செய்யக்கூடிய நேரங்களிலேகூட கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கினால் வரவேற்கத்தக்கது. அதைக் கட்டாயம் கொண்டுவர வேண்டும். அதுமாத்திரமல்ல. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். இப்பொழுது ஒரு மாவட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மற்றவர்களோடு போட்டி போட்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக முடியாது. அதிலே இட ஒதுக்கீடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 50% மக்கள்தொகை கொண்ட ஒரு மாவட்டத்திலே பாலிடெக்னிக், I.T.I. அல்லது கலைக் கல்லூரி போன்ற அந்தக் கல்லூரிகளிலே 60% மக்கள்தொகை கொண்ட தனி மக்கள் வாழக்கூடிய அந்த மாவட்டத்திலே 18% இட ஒதுக்கீடு கொடுத்தால் எங்கே போய் படிக்க முடியும்? எப்படி அவர்கள் மேலே வர முடியும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாவட்ட ரீதியாக நாம் அதில் செய்ய முடியாது. அரசு ஸ்தாபனங்களில் மாவட்ட ரீதியாக எந்தவிதமான ஒதுக்கீடும் செய்வதற்கு இப்பொழுது உரிமை நமக்குக் கிடையாது. அதை மாற்றுவதற்கும் நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நீங்கள் கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு அதிக மதிப்பெண் தரவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். அது நடைமுறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்பொழுதுகூட நீங்கள் மதுரை பகுதியில் உள்ள கிராமப்புற மாணவன் என்று சொன்னால் விழுப்புரம் மாணவனோடு போட்டி போட முடியுமே ஒழிய, அதற்காக வேறு ஒன்றும் சிறப்புச் சலுகை தர முடியாத நிலையில் மாவட்ட நிர்வாகம் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. அதுதான் முறை, சட்டம்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு தற்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய அந்த 25 சதவிகிதத்தைக் கூடுதலாக வழங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் இங்கே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய சூழ்நிலையிலே இந்த பாதிக்கப்பட்ட இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி மாணவர்களுக்கு ஒரு நல்ல நிவாரணத்தை வழங்கி இருக்கிறீர்கள். அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. அதே நேரத்தில் அவர்களை மீண்டும் தேர்வு செய்கின்ற நேரத்திலே சில நிபந்தனை இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏதோ கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற காரணத்தினாலே அவர்களுக்கு சிறப்புச் சலுகை கட்டணம் அளித்து எவ்வித வரன்முறையும் கொண்டு வரப்படாமல், எல்லா வரன்முறைகளையும் தளர்த்தி எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய வகையிலே அதை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேநேரத்திலே, அந்த வேலையில்லாத B.Ed. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு 1-1/2 இலட்சம் பேர் வந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் T.R.B. யிலேயும் போய், அங்கேயும் நிறைய பேர் செலக்ஷன் ஆகாமல் வருகிறார்கள். நிறைய பேருக்கு வருவதில்லை. தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள். இங்கே நான் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் முரண்பாடாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

இன்னொன்று. கல்வித் தரத்தின் அடிப்படையிலேயும் எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயும் சொல்கிறேன். இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி படித்தவர்கள் வரை எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும். அதேநேரத்திலே, இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களை எல்லாம் B.Ed. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் படிக்கக்கூடிய வகையிலே கல்வி நிறுவனங்களாக மாற்றி எல்லோரும் எதிர்காலத்திலே கல்வித் தரம் மிக்கவர்களாக வருவதற்கு அந்த B.Ed. பட்டத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கி, 6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வோம் என்று சொன்னால், கல்வித் தரம் நன்றாகவே இருக்கும் அதையும் அரசு கவனத்திலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-50

அதைப்போலவே, ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களில், தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதிலும் சிறுபான்மை

நிறுவனங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. நான் குறை சொல்வதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, 40 சீட் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே 35, 36 சீட்டுகளை அவர்களே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். யாரையும் அரசு கட்டுப்படுத்த முடியாது. நீதிமன்றம் சொல்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த காலத்திலே..(மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, minority institution-ஐப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் முழுவதுமாக அந்த மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதாகக் குறிப்பிட்டார். ஆனால் சமீபத்தில் நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அதை மாற்றி minority institution-களில் 50 சதவீதம் அவர்களுக்காகவும் மீதி 50 சதவீதம் non-minority-களுக்குத் தருவதற்காகவும் ஆணை பிறப்பித்து இருக்கின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்கேற்றாற்போல், திட்டம் வரைமுறைபடுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே இப்போது நடைபெறும் தேர்வில் அது செயல்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மணி, இன்னும் 15 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டி இருக்கிறது. உரையை முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், இப்போது சிறுபான்மை பிரிவு நடத்துகிற ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி மாணவர்களில் 50 சதவீதம் ஒற்றைச் சாளர முறையிலே அரசுக்கும், அதைப்போல 50 சதவீதம் சிறுபான்மையினருக்கும் என்று வைத்துருக்கிறீர்கள். தமிழகத்திலே சிறுபான்மையினர் அல்லாதவர் நடத்துகிற ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் 7 தான் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளின் சொந்தக்காரர்கள், எங்களுக்கும் 50 சதவீதத்தை ஒதுக்கிவிட்டு 50 சதவீதத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைக்கிறார்கள். அதை அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, 50 சதவீதம் தர முடியாது. முன்பு 30 சதவீதம் தரப்பட்டு இருந்தது. இந்தக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்கள். அது எந்த அளவு என்பதை அவர்களே முடிவு செய்வார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த முறை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே, இந்த 69 சதவீத இட ஒதுக்கீடு, உச்ச நீதிமன்றத்திலே இருந்தாலும்கூட, அதை நிறைவு செய்ய வேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கத்தோடு இங்கே இடங்களைக் கூடுதலாக்கி 69 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டிற்கு மறைமுகமாக வழிவகுத்தார்கள். அதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். சமூகநீதி காத்த வீராங்கனை என்றெல்லாம் பாராட்டப்பட்டது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நாங்கள் மனதார வரவேற்கிறோம். அப்படி இருக்கக்கூடிய அதேநேரத்திலே, தொடர்ந்து இன்னும் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளையெல்லாம் களைய வேண்டும். நீதிமன்றம் தலையிடுகிறது, மத்திய அரசு தலையிடுகிறது என்று சொன்னாலும்கூட, இந்த மாமன்றத்திலே அதற்கான தீர்மானங்களையெல்லாம் வடிவமைத்து நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே உள்ளதை சிறப்புற நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கோரிக்கையாக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, இன்று மகளிர் கல்வியைப் பேண வேண்டும் என்பதற்காக, பெண் உரிமைக்காக, பெண் கல்விக்காக, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மாணவிகளுக்கு இலவசமாக சைக்கிள் வழங்கப்படுகிறது. பட்ட மேற்படிப்பு வரை இலவசக் கல்வி; மனதார வரவேற்கிறோம். இது பாராட்டக்கூடிய ஒன்று. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதேநேரத்திலே, M.B.C.- மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர், சீர்மரபினர் குழந்தைகளெல்லாம் ஏழைக் குழந்தைகள். கூலித் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள். அவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலே, மருத்துவப் படிப்பிலே ஒவ்வொரு மருத்துவக் கல்லூரியிலும் செவிலியர் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. அதைப்போலவே Para medical workers - இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும், இதற்குத் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது.

தனியார் மருத்துவமனைகளிலும் தேவை இருக்கிறது. அதையும் கொண்டுவருவதற்கு வாய்ப்பினை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீண்டகாலமாக, மேல்நிலைப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உடற்கல்வி ஆசிரியர் பணியிடங்கள் நிறைய பள்ளிகளில் இல்லை. அதற்கு நேர்முகத் தேர்வு நடத்தி நீண்டகாலம் ஆகிவிட்டது. ஆகவே உடற்கல்வி ஆசிரியர், ஒவிய ஆசிரியர், கைத்தொழில் ஆசிரியர் பணி இடங்கள் நிறைய காலியாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அவற்றையும் நிரப்புவதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து P.T. ஆசிரியர், பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்திலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள், பள்ளிகளிலே நீண்டகாலமாகப் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு 500 ரூபாய், 600 ரூபாய்தான் சம்பளமாக வழங்கப்படுகிறது. இப்போது புதிதாக அங்கே செல்லக்கூடிய தலைமை ஆசிரியர்கள் அவர்களை நீக்கிவிட்டு புதிதாக வரக்கூடியவர்களை நியமனம் செய்துகொள்கிறார்கள். அங்கே அவர்கள் தொடர்ந்து பணியாற்ற வேண்டும். மீண்டும் ஏதாவது ஒரு தேர்வு அடிப்படையிலே, சிறப்புச் சலுகையின் அடிப்படையிலே அவர்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றுவதற்கு contract basis-லாவது அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-55

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் தரமிக்க கல்வி பெறுகிறார்கள். ஆனால் அரசு கல்வி நிறுவனங்களை நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் தரத்தைப் போல அரசு கல்வி நிறுவனங்களிலும் கல்வியின் தரம் சிறப்பாக இருப்பதற்கு எல்லாவகையிலும்...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய புரட்சித் தலைவி ஆட்சி வந்த பிறகு நிலைமை மாறிவிட்டது. முன்பெல்லாம் பார்த்தீர்கள் என்றால்—தனியார் கல்லூரிகளுக்குச் செல்வது ஒரு மோகமாக இருந்துகொண்டிருந்த காலம் போய், இந்த ஆண்டு பார்த்தீர்கள் என்றால், அதிகமான மாணவ மாணவிகள் நம்முடைய அரசு கல்லூரிகள் அல்லது aided கல்லூரிகள் இவற்றைத்தான் விரும்புகிறார்களேயொழிய, தனியார் கல்லூரிகள் பல காலியாக இருக்கின்ற நிலைமையைத்தான் இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. ஜி.கே. மணி: அங்கும் தரம் வர வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேனே தவிர, வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை. அதைப்போலவே, ஆசிரியர்களை இந்த ஆண்டு கூடுதலாக நியமிப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அதை வரவேற்கிறோம். பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் தேவையான கட்டடங்களையும், கிராமப்புறங்களிலே உள்ள பள்ளிகளிலே, மாணவிகளுக்கு கழிப்பிட வசதியும் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. அதை எல்லா பள்ளிகளுக்கும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லி, இப்படி கல்வித் துறையில் சொல்லி இருக்கிற நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் வரவேற்று, அதிலே நாங்கள் சொல்லி இருக்கிற ஆலோசனைகளை எல்லாம்—நல்ல ஆலோசனைகள் என்ற காரணத்தினாலே அவற்றையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அன்போடு வேண்டி விரும்பிக் கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றிகூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நா. சந்திரமோகன்.

திரு. நா. சந்திரமோகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'தர்மத்தின் வாழ்வுதனை சூது கவ்வும்; தர்மம் மறுபடியும் வெல்லும்' என்கின்ற தாரக மந்திரத்தை மெய்ப்பித்துக் காட்டிய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவியாம் எங்கள் தாயை எனது சார்பாகவும், சீர்காழி தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் வணங்கி எனது கன்னிப் பேச்சைத் தொடங்குகிறேன். சீர்காழி தொகுதியிலே வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றிய என்னை சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கி அழகு பார்க்கின்ற மாண்புமிகு இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் நீதி நிலைத்து, நேர்மை ஆட்சி செய்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அம்மா அவர்களின் நிதிநிலை அறிக்கை தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

மேல்நிலைக் கல்வி பயிலுகின்ற ஆதிதிராவிட மற்றும் பழங்குடியின மாணவிகளுக்கு இலவசமாக மிதிவண்டி வழங்கிட உத்தரவிட்டுள்ள பெண் குலத்தின் ஒளிவிளக்காம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைக் கூறி வணங்குகிறேன்.

மக்கள்தொகை 300-க்கு மேற்பட்ட அனைத்து சிற்றூர்களிலும் தொடக்கப் பள்ளி ஏற்படுத்த வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி என்ற சீரிய திட்டம் வெற்றிகரமாக அமைய வழிவகுக்கும்.

ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவியர்களுக்கு அரசுக் கல்லூரிகளில் பட்ட மேற்படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கும் திட்டம், கல்வித் துறையில் பெண்களின் முன்னேற்றத்தை மேலும் சிறப்படையச் செய்யும் என்பது நிச்சயம். ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் கல்வி வசதிக்காக புதிய விடுதிகள் கட்டுவதற்கு ரூபாய் 25 கோடி நிதி ஒதுக்கியது, விடுதிகளில் திங்கள் ஒன்றுக்கு வழங்கப்படும் உணவுக் கட்டணத் தொகையை ரூபாய் 225-லிருந்து ரூபாய் 300 ஆக உயர்த்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது, போற்றுதலுக்குரிய ஒன்று.

பள்ளி மாணவ மாணவிகளுக்கு மருத்துவர்களால் உடல்நலப் பரிசோதனை செய்து சிகிச்சை அளிக்கும் திட்டம் ஆரோக்கியமான கல்விக்கு அடித்தளமாகும். அடுத்து பள்ளிகளுக்கு உறுதியான கட்டடம், குடிநீர் வசதி, கழிப்பறை வசதி, விளையாட்டுத் திடல் அமைக்கும் திட்டங்கள் யாவும் அனைவரும் எதிர்பார்த்த அருமையான அத்தியாவசியமான திட்டங்களாகும்.

ஆசிரியர்களுக்கு கவுன்சலிங்முறையைக் கொண்டுவந்து, ஆசிரியர்கள் விருப்பப்படி இடம் மாறுதல் செய்வதற்கு வழிவகை செய்த மாண்புமிகு இதயதெய்வம் அம்மா அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு நல்லொழுக்கப் பயிற்சியைக் கொண்டுவந்து மாணவர்கள் முன்னேறுவதற்கு வழிகாட்டிய அம்மா அவர்களுக்கு எழுது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனது சீர்காழி தொகுதியில், சீர்காழி நகரத்தில் அரசுப் பள்ளிகளே கிடையாது; அனைத்தும் தனியார் பள்ளிகள்தான். தனியார் மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளி மட்டும் ஒன்று உள்ளது. இடவசதி இல்லாத காரணத்தால் மாணவிகள் வெளியூர்களுக்குச் சென்று படிக்கும் நிலை உள்ளது. எனவே சீர்காழியில் அரசு மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளி ஒன்றும், அரசு கலைக் கல்லூரி ஒன்றும் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அம்மா அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-00

“காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு - பின்பு கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு; மாலை முழுதும் விளையாட்டு - என்று வழக்கப் படுத்திக்கொள்ளு பாப்பா”

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. நா. சந்திரமோகன்]

என்று பாரதி பாடியதற்கேற்ப, விளையாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆர்வத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில், விளையாட்டுகளில் திறமையான மாணவர்களைக் கண்டறிந்து, உலக அளவில் போட்டியிடும் திறமையைக் கண்டறியும் திட்டம் ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தியிருப்பது உலகிலேயே சிறந்த வீரர்களைத் தமிழ்நாட்டிலே உருவாக்குவதற்கு அடித்தளமாக அமையும் என்பது நிச்சயம்.

முக்கியமாக ஒரு மாணவனோ அல்லது ஒரு மாணவியோ, சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகியோ, விளையாட்டு வீரரோ அல்லது போர் வீரரோ ஷுமையில் வாடக் கேட்டால், “வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்” என்ற வள்ளலாரின் வாய்மொழிக்கேற்ப, தானே வாடியதாக உணர்ந்து, உள்ளம் உருகி, ஆயிரம் என்றும் இலட்சம் என்றும் அள்ளிக் கொடுக்கின்ற எங்கள் வள்ளலின் வாரிசாம் அம்மா அவர்களை நன்றியுடன் வணங்குகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, வாடகைக் கட்டடங்களில் இயங்கிவரும் நூலகங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டடங்கள் கட்டித் தர முன்வந்த இதயதெய்வம் அம்மா அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, சீர்காழியில் வாடகைக் கட்டடத்தில் இயங்கி வரும் நூலகத்திற்குச் சொந்தக் கட்டடம் கட்டித் தர வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாசகர்கள், நூலகங்களில், தங்களுக்குத் தேவையான பகுதிகளை ‘ஜெராக்கஸ்’ எடுத்துக்கொள்ளும் வசதி சில மாவட்டங்களில்தான் இருக்கிறது. நாகை மாவட்டத்திற்கும் இந்த வசதியை ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக மீன் வளத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மீனவர்களுக்கு ஊக்கம் தருகின்ற வகையில் எனது சீர்காழி தொகுதியிலுள்ள பழையாறு மீன்பிடித் துறைமுகத்தின் இரண்டாம் கட்டப் பணிகளை மேற்கொள்ள, மத்திய அரசிடம் ரூ.100 கோடி நிதியுதவி கேட்டுள்ளதற்கு எனது தொகுதி மீனவர்களின் சார்பாகவும், பொதுமக்களின் சார்பாகவும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியினை டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மக்கள் நல்வாழ்வு மற்றும் குடும்ப நலனில் பெரும் அக்கறை கொண்டுள்ள அம்மாவின் அரசு, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் சிறிய மருத்துவமனைகள், நடமாடும் மருத்துவ ஊர்திப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்த

திட்டமிட்டுள்ளது, அனைத்து அடித்தட்டு மக்களின் வரவேற்பையும் பாராட்டையும் பெற்றுள்ளது.

தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் குளிர் சாதன வசதி, மின் உற்பத்தி இயந்திரங்கள் நிறுவுவது போன்ற அறிவிப்பைக் கேட்டவுடனேயே நோயெல்லாம் பறந்துபோகும் அறிகுறி தென்படுகிறது.

சீர்காழி அரசு மருத்துவமனை பழங்காலக் கட்டடத்திலே செயல்பட்டு வருகிறது. வசதியின்மை காரணமாக நோயாளிகள் சிரமப்படுகிறார்கள். சீர்காழி அரசு மருத்துவமனைக்குப் புதிய கட்டடங்கள் கட்டித் தருமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மகளிர் பொருளாதார வளர்ச்சியில், அவர்களுக்குரிய இடம் கிடைப்பதற்கு, நடப்பு நிதியாண்டில், மகளிர் சுய உதவித் குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பயிற்சிகள் பெற ரூபாய் 15 இலட்சம் செலவில் ஆறு சமுதாய நிதி ஆதார மையங்கள் அமைப்பதற்கான அறிவிப்பு பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அம்மாவின் அரசு தருகிற முக்கியத்துவம் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

மகளிர் சுய உதவித் குழுக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சிக்கலும் இருக்கிறது. அதாவது வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள்தான் இதில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். முந்தைய தி.மு.க. ஆட்சியில் எடுக்கப்பட்ட பட்டியலில் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள 75 சதவிகித மக்களின் பெயர்கள் இடம்பெறவில்லை. வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ளவர்களைச் சரியாக அடையாளம் கண்டு, பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள அம்மா அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டுமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

குறிப்பாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, ஆதிதிராவிட மற்றும் பழங்குடியின மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது. ஒரு காலத்தில் அவர்களுக்கு எட்டாத கனியாக இருந்த கல்வி, இப்போது சுவைத்துத் தின்பதற்கு மிக அருகிலேயே வந்துவிட்டது. ஆதிதிராவிட மற்றும் பழங்குடியின மக்கள் என்றென்றும் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக, விசுவாசம் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று அவர்கள் சார்பில் அம்மா அவர்களுக்கு நன்றிகூறி, “எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும், மங்காத அம்மாவின் ஆட்சியே” என்று கூறி உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி மகேஸ்வரி. திரு. லட்சுமணன் அவர்கள் பொறுத்தருள வேண்டும். அவர்கள் ஏதோ அவசரமாகப் போக வேண்டிய காரணத்தால் முதலில் அவர் பேசட்டும். அடுத்து நீங்கள் பேசுங்கள்.

***திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி:** “சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்” போல, இப்பேரவையின் நடுநாயகனாக வீற்றிருந்து, நடுநிலை பிறழாது நற்பணி ஆற்றிக்கொண்டிருக்கும், வணங்குதலுக்கும், வாழ்த்துதலுக்கும் உரிய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தோல்வியினைத் தோற்றோடச் செய்யும் வேள்வியாகும் முயற்சி
தாழ்வினிலே மாற்றெதுவென்னும் கேள்விக்கு பதில் முயற்சி
வீழ்ந்திடினும் வீறுகொள்ளும் மந்திரமே முயற்சி
வாழ்ந்திடல் வெற்றிதரும் தந்திரமே முயற்சி
உயர்வுக்கு உயிராகும் ஊக்கமதே முயற்சி
ஊக்கத்திற்கு உரமாகும் உயர்எண்ணமதே முயற்சி
மறுமலர்ச்சி தேவையெனில் செய்திடுவீர் யுகப் புரட்சி
வரும்வளர்ச்சி தேசமெங்கும் செழித்திட்டே யுறும்உயர்ச்சி”

என்னும் எனது கவிதை வரிகளிலே கருவாகி, உருவாகி. உயர்வாகி, ஒளியாகி, வெளியாகி, தமிழகத்தின் நல்வழியாகி, விடிவெள்ளியாகி வீற்றிருக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பொன்மனத் தலைவியின் பொற்பாதச் சுவடுகள் பற்றி நடந்து பரிவோடும், பண்போடும், பணிவோடும், பாசத்தோடும், பாங்கோடும், அமைச்சுப் பரிபாலனம் நடத்தி வருகின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களே, “மக்கட் சேவையே மகேசன் சேவை, மானுட சேவையே மாதவ சேவை” என்று சொல்லி மக்கட் சேவையாற்ற தோள்தட்டி புறப்பட்டு வந்திருக்கும் பாசமிகு எனது சக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே, இந்த தேசத்தின் தலையெழுத்தையே மாற்றியெழுதவல்ல கலியுக பிரம்மாக்களாகிய பத்திரிகை நண்பர்களே, உங்கள் அனைவருக்கும் என் சார்பாகவும், காங்கிரஸ் பேரியகத்தின் சார்பாகவும், இந்திய தேசத்தின் ஈடிணையற்ற தலைவி, எங்கள் தங்கத் தலைவி, தானைத் தலைவி அன்னை சோனியா அவர்களின் சார்பாகவும் முதற்கண் வணக்கங்களை பணிவன்போடு சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து”

என்பது வள்ளுவன் வாக்கு. இத்துணை சிறப்புகள் வாய்ந்த கல்வி தொடர்பான மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களை காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக இப்பேரவையோடு பகிர்ந்து கொள்வதிலே பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

பிற்பகல் 1-05

கல்விக்குக் கண் கொடுத்த கருந்தலைவர், அருந்தலைவர், பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களின் வழிநின்று கல்விக்கு முதன்மை இடம் கொடுத்து, அறிவார்ந்த சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே எங்கள் முழுமுதற் பணி எனச் சொல்லுகின்ற வகையிலே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையை முதல் மானியக் கோரிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டுள்ள மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றிகளை முதற்கண் சமர்ப்பித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இனிவரும் காலங்களிலே இளைய சமுதாயத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் கைநாட்டுப் போடுபவர் என்னும் சிறுமை நீங்கி, கற்றவர் என்னும் பெருமை கொண்டு வாழும் வகையிலும், இல்லாதாரே இல்லை என்பதோடு கல்வாதாரும் இல்லை என்னும் சொல்லை உருவாக்கும் வகையிலும் 'அனைவருக்கும் கல்வி' என்னும் புதிய திட்டத்தை இவ்வரசு நிதிநிலை அறிக்கையின் வாயிலாக அறிவித்துள்ளதை நான் மனமார் வரவேற்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, திட்டங்களை மட்டும் தீட்டிவிட்டு அதன் செயல்பாடுகளைப்பற்றிக் கிஞ்சித்தும் கவலைப்படாமல் இருந்தவர்களுக்கு மத்தியிலே, இந்த உயரிய திட்டம் உண்மையில் செயல்வடிவம் பெறுவதை உறுதி செய்யும் நோக்கோடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் நேரடிப் பார்வையின்கீழ் பேரியக்கம் ஒன்று தொடங்கப்படும் எனச் சொல்லியுள்ளதையும் நாங்கள் மனமார் வரவேற்கின்றோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "வாத்தியார் பிள்ளை மக்கு" என்று ஒரு வழக்குச் சொல் உண்டு. வாத்தியார் பிள்ளை வேண்டுமானாலும் மக்காய் இருக்கலாம். ஆனால் வாத்தியாரே மக்காக இருந்துவிடக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் அறிவாற்றலைப் பெருக்கி, திறமையை வளர்க்க அவர்கள் அனைவருக்கும் மூன்றாண்டு பயிற்சி அளிக்கப்படும் என்பதையும், இனிமேல் நினைவுகூர் பயிற்சியில் பங்குபெறுபவர்களுக்கு மட்டுமே, ஆண்டு ஊதிய உயர்வு வழங்கப்படும் எனவும் அறிவித்திருப்பதை நாங்கள் மகிழ்வோடு வரவேற்கின்றோம். ஏனென்றால், "கோன் உயரக் குடி உயரும்"

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி]

என்று சொல்வார்கள். ஆகவே ஆசிரியர்களின் அறிவாற்றல் உயர உயர கல்வியின் தரமும் மேம்படும் என்கின்ற காரணத்தினால் இதனை முழு மனதோடு நான் வரவேற்கின்றேன்.

தொலைதூர மலைப் பகுதிகளில் உள்ள அரசினர் பள்ளிகளுக்கு ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்யும் அதிகாரம் பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகங்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு ஆதாரமான பொருளாதாரத்தை, அதாவது ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை யார் வழங்குவார்கள், பின்னர் இந்த ஆசிரியர்கள் பணி நிரந்தரம் செய்யப்படுவார்களா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெளிவாக இல்லை. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர் கழகம் தங்களுக்கு வேண்டிய, கிடைக்கக்கூடிய நல்லாசிரியர்களை நியமித்துக்கொண்டால்கூட அவர்களுக்குத் தரும் சம்பளத்தை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி: மாண்புமிகு அமைச்சரின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. மேலும் இதுபோன்ற மலைப் பகுதியிலே பணியாற்ற முன்வரும் ஆசிரியர்களுக்குக் கூடுதல் ஊதியத்தையும், சிறப்புச் சலுகைகளாக கூடுதல் சலுகைகளையும் அரசு அறிவித்து ஊக்குவிக்குமேயானால், இதுபோன்ற பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தரமாகத் தீர்வு காணலாம் என்னும் எனது தாழ்மையான கருத்தினையும் இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று அரசினர் உயர்நிலை மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் போதுமான வகுப்பறைகள், ஆய்வுக்கூடங்கள், குடிநீர் வசதிகள், கழிப்பறை வசதிகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க, ஊரக அடிப்படை வசதி மேம்பாட்டு நிதியத்தின்கீழ் வேளாண்மை கிராம வளர்ச்சி தேசிய வங்கியிடமிருந்து அதாவது NABARD வங்கியிடமிருந்து முதற்கூட்டமாக ரூ. 200 கோடி நிதியுதவி பெறப்படும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் நகர்ப்புறங்களில் உள்ள அரசினர் பள்ளிகளுக்கும் இதன் பயன்கள் நீட்டிக்கப்படுமா என்பதைப்பற்றி நான் அறிய விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால், எனக்கு ஒரு சுயநலம் உண்டு. என்னுடைய மேற்குத் தொகுதியிலே இருக்கின்ற அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி ஒன்றிலேகூட அடிப்படை வசதிகள் இல்லாமல் அந்தப் பள்ளி இயங்கி வருகின்றது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தின் பயன்களை நகர்ப்புறங்களில் இருக்கும் பள்ளிகளுக்கும் நீட்டிக்க வேண்டுமாய் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நடப்பாண்டில் 100 நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், 125 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் நிலை உயர்த்திட ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது 1 முதல் 12 ஆம் வகுப்பு வரை கொண்ட முழுமையான பள்ளி, அதாவது ஒருங்கிணைந்த பள்ளி என்ற கொள்கையைத்தான் இந்த அரசு வலியுறுத்துவதாக நான் அறிகிறேன். ஏனென்றால், எந்த இடத்திலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயோ அல்லது கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயோ பிளஸ் 1, பிளஸ் 2 வகுப்பிற்கு எனத் தனியாக Junior College என்னும் அடிப்படையிலே அங்கீகாரமோ அல்லது அதிகாரமோ வழங்கப்படும் என்னும் அடிப்படையிலே எங்குமே குறிப்பிடப்படவில்லை. இதை ஏன் நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன் என்றால், (கூறுக்கீடு) அமைச்சர் அவர்கள் சற்று பொறுத்தருள வேண்டும். ஏனென்றால் கடந்த ஆட்சியிலும் இதே கல்விக் கொள்கைதான் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கல்விக் கொள்கைக்கு முற்றிலும் முரணாக கடந்த ஆட்சியிலே பிளஸ் 1, பிளஸ் 2 வகுப்புகளை மட்டும் கொண்ட பள்ளிகளுக்கு கிட்டத்தட்ட 100-க்கும் மேற்பட்ட மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகளுக்கு அங்கீகாரமும், அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளிலேகூட பிரசுரம் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் பலமுறை இந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளிலே பிரசுரம் ஆகியும்கூட கடந்த அரசு இதுகுறித்து மௌனம் சாதித்தது ஏன் என்று எங்கள் எல்லோருக்குமே புரியவில்லை. ஆகவே அவர்கள்தான் இதற்கு விளக்கம் தரவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, புதிதாகத் தொடங்கும் தனியார் மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகளை...

பிற்பகல் 1-10

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த Truncated Higher Secondary School என்ற concept வந்ததற்குக் காரணம், C.B.S.E பள்ளிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் அதிக மதிப்பெண்கள் பெறுவதற்காக 10 ஆம் வகுப்பு முடித்த பிறகு பிளஸ் 1, பிளஸ் 2 வருவதற்கு இப்போது அதிகமான வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்காக ஆரம்பத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு திட்டம். அந்தத் திட்டத்தின்கீழ், பிளஸ் 1, பிளஸ் 2, Higher Secondary-க்கு மட்டும் அனுமதி கொடுத்து, இந்த C.B.S.E மாணவர்களை அதில் சேர்த்துக்கொள்வதற்காக ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. ஆனால் நாளடைவில் அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்த மற்றவர்கள் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நீங்கள் சொல்வதுபோல சென்ற ஆட்சியில்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

100, 200 என்று தரவில்லை. முதன்முதலில் எங்கள் ஆட்சியில் 5 தரப்பட்டது. உதவி செய்வதற்காக. அதற்குப் பிறகு வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 28 வரையில் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும்போதும் இதனால் மற்ற மாணவர்களுக்கு தொல்லைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. பொதுவாக, எங்களுடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள், அனைத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே உள்ள ஏழையெளிய, குறிப்பாக ஆதிதிராவிட மாணவ மாணவிகள் கல்வியை, உயர் கல்வியைப் பெற வேண்டும் என்பது அரசினுடைய கொள்கை. அதுதான் புரட்சித் தலைவியினுடைய கொள்கை. இந்த truncated plus 1, plus 2-வை நாம் எதற்காக அனுமதித்தோம் என்றால், நகர்ப்புறங்களிலும் சில இடங்களிலேதான் அந்தப் பள்ளி வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதுவும் வியாபார ரீதியாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையின் காரணமாக சில வசதியுள்ள மாணவர்கள் மட்டும் அந்த நிலையத்தில் கல்வி பெற வாய்ப்புகள் வருகின்றன. எப்படி இப்போதெல்லாம் நகர்ப்புறங்களில் convent-ஆனது அதிகமாக வந்து, Corporation-னுடைய பள்ளியை கவனிக்காத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறதோ, அதேபோல எதிர்காலத்தில் இதேபோல பிளஸ் 1, பிளஸ் 2 பள்ளிகள் மட்டும் வந்தால் வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் இந்தக் கல்வியிலே படிக்கும்போது, நமது புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சொல்கிறார்களே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளையெல்லாம் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்குவோம் என்று, அந்தக் கொள்கையைக் கொண்டு வரும்போது, அந்த மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கிராமப்புறங்களிலே அதிக முக்கியத்துவம் இல்லாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அதனால் ஏழையெளிய மாணவர்கள் அந்தப் பள்ளிகளில் படிப்பதும், வசதி உள்ளவர்கள் எல்லாம் அந்த Truncated Higher Secondary School-ல் படிக்கின்ற நிலைமையும் வந்துவிடும் என்பதற்காக இந்த அரசு இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு நிலையில் இருக்கிறது. இதுபற்றிய முடிவை விரைவில் நாங்கள் தெரிவிப்போம், புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அறிவிப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி: அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்கு நன்றி. அதுமட்டுமல்ல, புதிதாகத் தொடங்கும் தனியார் Matriculation பள்ளிகளை முறைப்படுத்த கல்வித் துறை சில விதிமுறைகளை விதித்துள்ளது. அதாவது தரமான் கட்டட வசதி, விளையாட்டு மைதானம், நூலகம், அறிவியல் ஆய்வுக்கூடம், பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள், இப்படி பல நிபந்தனைகள் உள்ளன. கூரை கட்டடமோ, லைட்ரூம்ப்,

தார் அட்டை கட்டடமோ இருக்கக் கூடாது என்பதும், Building licence, Sanitary certificate போன்றவற்றை பெற்ற பிறகு அங்கீகாரம் பெற விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்பதும் விதிமுறை. ஆனால், இந்த விதிமுறைகளை எல்லாம் வீதியில் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, பன்றி மேயும் குடிசைகளுக்குக்கூட Matriculation பள்ளி என்று அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளதாகவும் பத்திரிகையில் செய்திகள் வந்துள்ளன. ஆகவே தாங்கள் இதுகுறித்தும் ஆய்வு மேற்கொண்டு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொது மக்களுக்கான பள்ளிகள் செயல்பட அரசாங்கம் கொள்கை மற்றும் விதிமுறைகளை வகுத்த பின்னர், அவ்வாறு செயல்படாத பள்ளிகளை இயக்க அரசு அனுமதிக்கக்கூடாது என உச்ச நீதிமன்றம் அளித்தத் தீர்ப்பினை கருத்திற்கொண்டு, செங்கல்பட்டில் 100 ஆண்டுகளாக நடைபெற்ற இரும்புலியூர் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியும், எழும்பூரிலே இயங்கி வந்த, 50 ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியும் அரசால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதையும் இந்தப் பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த மோசடி குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் விசாரணை மேற்கொண்டு உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்தப் பள்ளிகளை முறைப்படுத்துவதற்குரிய நெறிமுறைகளை வகுக்க வேண்டுமாய் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தகைய ஊழல்கள் அற்ற, நேர்மையான, தூய்மையான...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், தவறாக சில பள்ளிகள் செயல்படுகின்றன என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதற்குரிய செய்திகளை எல்லாம் கொடுத்தார்கள் என்றால், புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-15

திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுகுறித்து வந்த பத்திரிகை ஆதாரங்கள் என்னிடம் உள்ளன. அவற்றை இந்தப் பேரவையிலே தலைவர் மூலம் சமர்ப்பிக்க நான் காத்திருக்கிறேன்.

மேலும் இத்தகைய ஊழல்கள் அற்ற, நேர்மையான, தூய்மையான, வெளிப்படையான கல்வி நிர்வாகம்தான் தற்போது நடந்து வருகிறது

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி]

என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்யும் வகையிலே, ஆசிரியர்கள் பணியிட மாற்றங்களுக்கு கவுன்சலிங்முறையை அறிமுகம் செய்து கல்வித் துறையிலே ஒரு புதிய சாதனையை, சகாப்தத்தைத் தொடங்கியிருக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் மட்டுமல்ல, தமிழகமே பெருமையோடு ஏற்று நோக்குகிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்கள் சொன்னதுபோல, இந்த கவுன்சலிங் முறையினால் கிராமப்புறப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் பணியிடங்கள் காலியாகாமல் நாம் கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு கிராமப்புற பள்ளி ஆசிரியர்கள் நகர்ப்புறப் பள்ளிகளுக்குப் பணியிட மாறுதல் கோராமல் இருக்கும் வண்ணம் அவர்களுக்குச் சில சிறப்புச் சலுகைகளை அரசு வழங்க முன்வர வேண்டும்; அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பஞ்சாயத்து ராஜ் என்னும் கிராம மேம்பாட்டினை நம்மால் நிறைவேற்ற இயலும் என்பதையும் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

‘ஓலைக்குடிவகக்கில்லை கல்விஒளியென்ற பழிச்சொல்லை நீக்கிடனும்— முயன்றே ஏழை எளியோர் எவர்க்கும் கல்வி பொதுநிலை அக்கிடனும்.’ என்னும் வகையிலும், ‘மங்கையராய் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திடல் வேண்டும்மா’ என்னும் கவிமணியின் கன்வினை நனவாக்கும் வகையிலும், ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மாணவியருக்கு அரசுக் கல்லூரிகளில் பட்ட மேற்படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கும் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் புனிதமான கல்விப் புரட்சியையும், 11 மற்றும் 12 ஆம் வகுப்புகளில் பயிலும் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவியருக்கு இலவச மதிவண்டிகள் வழங்கும் உயரிய திட்டத்தையும் நான் வரவேற்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

‘பெண்மை வாழ்கவென கூத்திடும் தேசத்திலே

பெண் சிசுக்களுக்கு தாய்ப்பால் பஞ்சம்;

எருக்கம் பாலூட்டி எமனுக்கு தாரை வார்க்கும்

தாய்மையற்ற பேய்களின் வஞ்சம்’

என்று நான் ஒருமுறை சாடியிருந்தேன். ஆனால் இனி அந்தக் கவலை இல்லை. ஏனென்றால் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கும் அருமையான திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது—பெருமை சேர்க்கும் பல்வேறு திட்டங்களை அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள், பெண் இனத்திற்கே பெருமை சேர்க்கும் திட்டங்கள். இவற்றையெல்லாம்

பார்க்கும்போது-இனி ஆண் சிகக் கொலை ஆரம்பம் ஆகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆதங்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

‘எங்கெங்கு காணினும் சக்தி மயம் - அந்தோ
ஆணிற்கு இங்கே பெரும் விரக்தி பயம்’

என்னும் நிலைகூட இனி உருவாகலாம். ஆகவே ஆண்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே உண்மை நிலை என்னவென்றால் 79 விழுக்காடு பெண்கள் பள்ளி இறுதி வகுப்போடு தங்கள் படிப்பினை முடித்துக்கொள்கிறார்கள் என புள்ளிவிவரக் கணக்குகள் சொல்கின்றன. இனி அந்த நிலை மாறி, பெண் கல்வி மேம்பட இத்திட்டங்கள் நிச்சயமாக அடிகோலும் என்பதை நான் வரவேற்கின்றேன்.

அடுத்து, ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் பயிலும் பள்ளிகள் மற்றும் மாணவர் இல்லங்களுக்கான கட்டடங்கள் கட்டப்படும் எனவும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், சீர்மரபினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த பள்ளி மற்றும் கல்லூரி மாணவர்களுக்காக 43 மாணவர் விடுதிகள் கட்டப்படும் எனவும் குறிப்பிட்டிருப்பது, ஏழைகளின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணும் அரசு என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், மாணவர் இல்லங்களில் தங்கிப் படிக்கின்ற ஏழை மாணவர்களுக்கான உணவு செலவுத் தொகையைக் கருணையுள்ளத்தோடு 225 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாயாக உயர்த்தியுள்ளதையும் நான் மனதார வரவேற்கின்றேன்.

இருப்பதை விட்டுவிட்டு, பறப்பதைப் பிடிக்க எண்ணுவது பேதமை என்பதால், புதிய கல்வி நிறுவனங்கள் உருவாக்குவதைவிட, இருக்கின்ற நிறுவனங்களின் தரத்தை உயர்த்தும் நோக்கோடு ஒரு தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகத்தை இவ்வரசு உருவாக்க இருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். அத்தோடு, பொறியியல் கல்லூரி மாணவர் சேர்க்கையில் ஒற்றைச் சாளர முறையை அமல்படுத்த இருப்பதையும், கிராமப் பஞ்சாயத்துகளில் உள்ள பள்ளிகளில் பயின்ற மாணவர்களுக்கு பொறியியல் கல்லூரி இட ஒதுக்கீட்டினை 15 விழுக்காடிலிருந்து 25 விழுக்காடாக உயர்த்துவதையும் நான் முழுமனதோடு வரவேற்கின்றேன்.

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி]

அதேபோன்று, பெண்கள் கல்லூரியோ ஏராளம் இங்குண்டு; ஆண்கள் கல்லூரியும் தாராளம் அவர்க்கு இடமுண்டு என்று சொல்கின்ற வகையிலே மொத்தம் இருக்கின்ற 440 கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளில் 120 மகளிர் கல்லூரிகள் என்பதுபோக, மீதமுள்ள ஆடவர் கல்லூரிகளிலும் 30 சதம் மாணவியரைச் சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்படும் என்பதையும்—ஒருவழியாக மகளிர் மசோதா இங்கே நிறைவேற்றிவிட்டது—நான் மனதார வரவேற்கின்றேன்.

அதேபோன்று மத்திய அரசுப் பணிகளிலே பெண்கள் அதிகமாகப் பணி வாய்ப்பு பெறுவதற்காக பயிற்சி மையங்கள் அமைக்கப்படும் என்பதையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஏனென்றால், தற்போது மத்திய அரசுப் பணிகளிலே இருக்கின்ற மொத்தப் பணி இடங்களிலே 7.58 விழுக்காடு மட்டுமே பெண்கள் பணிபுரிந்து வருகின்றார்கள். இனி, இந்த நிலை ஏற்றம் பெறக்கூடும்.

மேலும், இந்த நல்வாய்ப்பை நழுவ விடக்கூடாது என்பதனால் என் தொகுதி சம்பந்தமான சில கல்விப் பிரச்சினைகளையும் இந்த மன்றத்திலே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கோவை மேற்குத் தொகுதியில், ராஜ் வீதியிலே அமைந்திருக்கின்ற, Government Training School என்று 12 ஆம் வகுப்பு வரை உள்ள ஒரு மேனிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. இந்தப் பள்ளியிலே கிட்டத்தட்ட 3500 மாணவியர் பயிலுகின்றனர். அது பெண்களுக்கான பள்ளி. Ladies special என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். ஏனென்றால், அனைத்து ஆசிரியர்களும்தான் பெண்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பள்ளியிலே போதுமான கட்டட வசதியும் இல்லை, போதுமான கழிப்பறை வசதியும் இல்லை; போதுமான இருக்கை வசதியும் இல்லை; ஆசிரியர்களுக்கும் இதே நிலைதான் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதேபோன்று இந்தக் கழிப்பறைகளை சுத்தம் செய்வதற்கு ஆள்கூட இங்கு இல்லை. ஏதோ, கழிப்பறை அடைத்துக்கொண்டால் நாங்களே மாநகராட்சியிலே சொல்லி அவ்வப்போது சுத்தம் செய்து தருவதோடு சரி. ஆகவே இவர்களுக்குக் கூடுதலாகக் கழிப்பறை வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) இரண்டு நிமிடங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி மகேஸ்வரி, 15 மணித் துளிகள் ஆகியிருக்கின்றன. கொஞ்சம் தயக்கத்தோடுதான் சொல்கிறேன். ஆண்கள் ஜாக்கிரதை என்று வேறு சொல்லியிருக்கிறீர்கள். (சிரிப்பு)

பிற்பகல் 1-20

திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தடையற்ற கல்வி தர வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம். ஆகவே கல்வி மீதான விவாதத்தின்போது தடை வரக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்தப் பள்ளியானது ஆங்கிலேயர்கள் காலத்திலே கட்டப்பட்ட பள்ளி. ஆங்கிலேயன் தந்து சென்ற அரைவேக்காட்டுக் கல்வித் திட்டம் என்று நான் ஒருமுறை சொல்லியிருக்கின்றேன். ஆனால் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற கட்டடமும் அரைவேக்காடாகவே இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கட்டடத்தை நீங்கள் புதுப்பித்துத் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடுதல் இருக்கை வசதிகளும், கழிப்பிட வசதிகளும் ஏற்படுத்தித் தருவதோடு, நிரந்தரமாக இரண்டு துப்புரவுப் பணியாளர்களை இந்தப் பள்ளிக்கென நியமிக்க வேண்டுமாயும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இதே வளாகத்திலே ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியிலே படிக்கும் மாணவிகள் காலையிலே பள்ளி வகுப்பாக அதனை உபயோகப்படுத்துகின்றார்கள். மாலையிலே அதே பள்ளி வகுப்பறைகள் பள்ளி ஆசிரியர் தங்கும் விடுதிகளாகவும் மாறிவிடுகின்றன. ஆகவே அவர்களுக்கு பிரதேயகமாக, தனியாக தங்கும் விடுதிகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த தங்கும் விடுதிக்காக மட்டும் 27 இலட்சம் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன் என்றால், அன்றைக்கு மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், உங்கள் தொகுதி மேம்பாட்டு நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த இரண்டு கட்டடங்களுக்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்தால் எங்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்குரிய நிதி இதற்கே முழுமையாகப் போய்விடும். அந்தக் கவலையோடுதான் இதைச் சொல்கிறேன். ஆகவே தயவுசுற்று நீங்கள் இந்தக் கோரிக்கையையும் ஏற்று செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மானியத் தோட்டத்திலே உள்ள அரசினர் மகளிர் நடுநிலைப் பள்ளியில் ஒன்று முதல் எட்டு வரை வகுப்புகள் உள்ளன. அங்கே ஒரேயொரு தமிழாசிரியரும், ஒரேயொரு இடைநிலை ஆசிரியரும்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கூடுதலாக ஐந்து இடைநிலை ஆசிரியர்களை நியமித்துத்தர வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலே, 1987 ஆம்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி]

ஆண்டு நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் மேம்பட்ட பாடத் திட்டங்களைக் கற்பிக்கும் வகையில் 3000 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதிலே உயர்நிலைப் பள்ளி மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மட்டும் படிப்படியாக பதவி உயர்வும், ஊதிய உயர்வும் பெற்றுவிட்டனர். ஆனால் காலியிடம் இல்லாத காரணத்தினால் தொடக்க மற்றும் நடுநிலைப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்ட சுமார் 2000 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மட்டும் எத்தகைய பதவி உயர்வும், ஊதிய உயர்வும் பெற இயலாமல் இடைநிலை ஆசிரியர்களைவிட குறைவான ஊதியம் பெற்று வருகின்றனர். ஆகவே இவர்களுக்கு பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியத்தையும், பதவி உயர்வு போன்ற சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டும் எனவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஏற்படும் காலிஸ்தானங்களுக்கும் மற்றும் தொடக்க மற்றும் நடுநிலைப் பள்ளிகளில் ஏற்படும் தலைமையாசிரியர் பணியிடங்களுக்கும் இவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து நியமிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகத்தின் வாயிலாக மட்டும் 3000 முதல் 5000 வரை பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், இவர்கள் சூபாய் 300 முதல் 1000 வரை ஊதியம் பெற்று வருவதாகவும், இவர்கள் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக அரசுப் பணிக்காகக் காத்திருப்பதாகவும் சொல்லியுள்ளனர். ஆகவே புதிய ஆசிரியர்கள் நியமனத்தின்போது இவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கவேண்டுமாய் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மனியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்து ஒரு கோரிக்கை. இல்லாவிட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராஜு அவர்கள் கோபித்துக்கொள்வார்கள். நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1990 முதல் 2001 ஆம் ஆண்டு வரை பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினைச் சேர்ந்த 150 மாணவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று வேலை இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள். பிற மாவட்டங்களில் 1997 ஆம் ஆண்டு வரையில் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் ஆசிரியர் பணிக்கு நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். நீலகிரி மாவட்டத்தில் மட்டும் மற்ற மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் குறைந்த அளவே பணியிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகவும்; தொடக்கத்திலே 3:1, அதாவது 3 பெண்கள், ஒரு ஆண் என்னும் விகிதத்திலே பணியில் அமர்த்தப்பட்டு வந்தனர். தற்போதைய நிலையில் 50 பெண்களும், 50 பொதுப் பணி மூப்பு அடிப்படையிலும் அமர்த்தப்படுவதால் பயிற்சி பெற்ற ஆண் ஆசிரியர்கள்

பணி நியமனம் செய்யப்பெறுவது மிகவும் கடினமாக உள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்து இடைநிலை ஆசிரியர் காலியிடங்களை நிரப்ப வேண்டும் எனவும், தொடக்கத்தில் அளிக்கப்பட்ட 3:1 என்ற விகிதத்தின் அடிப்படையில் பணியிடம் அமர்த்தப்பட வேண்டும் எனவும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1989 ஆம் ஆண்டு முதல் பணியில்லாமல் இருக்கும் இவர்களை பிற மாவட்டங்களில் பணி மூப்பு அடிப்படையில் பணிக்கு அமர்த்த வேண்டும் எனவும் கோரிக்கை வைக்கிறேன்.

அதேபோன்று கிட்டத்தட்ட இரண்டரை லட்சம் முதுநிலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பணியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு தனியார் பள்ளிகளிலே மிகக் குறைந்த ஊதியத்தில் பணியாற்றி வருகின்றனர். புதிய ஆசிரியர்கள் நியமனத்தின்போது இவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் எனவும், இவர்கள் அனுபவம் மிகுந்தவர்களாக இருப்பதால் எழுத்துத் தேர்வுக்குப் பதிலாக சீனியாரிட்டி அடிப்படையிலே நேர்முகத் தேர்வின் வாயிலாக இவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் வளர்ச்சி பண்பாடு...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மகேஸ்வரி, இதுபோன்ற கோரிக்கைகளை நீங்கள் கல்வி அமைச்சரிடத்திலே எழுத்து வடிவத்திலே கொடுத்துவிடலாம். பிரச்சினை இல்லை.

திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி: தமிழ் வளர்ச்சி, பண்பாடு குறித்து ஒரேயொரு கோரிக்கை. அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர்களுக்கான தமிழ் வளர்ச்சி பண்பாட்டுத் துறை அரசாணை (நிலை) எண் 314-ன்படி வழங்கப்பட்டு வந்த நிதியுதவித் தொகை சில தமிழறிஞர்களுக்கு மட்டும் 31-3-1999-க்குப் பிறகு எவ்விதக் காரணமும் இன்றி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் பலர் ஏழ்மை நிலையிலும், வயோதிக நிலையிலும், ஆதரவற்ற நிலையிலும் இருக்கின்ற காரணத்தால் உதவித் தொகையை முன்பாக்கியோடு வழங்கிடவும் தொடர்ந்து வழங்கவும், நீங்கள் உறுதி செய்ய வேண்டும் எனவும், இதனை உயர்த்தித் தருவதற்கும் தாங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் எனவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லட்சுமணன். முடிந்த அளவுக்குப் பேசுங்கள். மதியம் வேண்டுமானாலும் தொடரலாம்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

பிற்பகல் 1-25

***திரு. வி.கே. லட்சுமணன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறைக்கு மனித வள மேம்பாட்டுத் துறை என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. அந்தப் பெயர் எந்த மாநிலத்திற்குப் பொருந்துகிறதோ பொருந்தாதோ தமிழகத்திற்கு நிச்சயமாகப் பொருந்தும். கர்ரணம் நம்முடைய கனிம வளம், நீர்வளம் எல்லாம் சற்றுக் குறைவாக இருக்கின்ற இந்தக் காலகட்டத்திலே கல்வியின் மூலமாகத்தான் நாம் முன்னேற வேண்டிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அதையெல்லாம் சுருத்திலேகொண்டு இந்த ஆண்டு கல்விக்காக, தமிழக அரசு, மொத்தச் செலவில் 4978 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க முன்வந்திருப்பது உள்ளபடியாகவே மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. இந்தத் தொகையானது சென்ற ஆண்டைவிட 330 கோடி ரூபாய் அதிகம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதேசமயத்தில் உயர் கல்விக்காக நாம் செலவழிக்கிற தொகை என்ன என்று பார்க்கின்றபோது அது 27.59 கோடி ரூபாய். அது சற்றுக்குறைவாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, 0.56 சதவிகிதம் சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் குறைகிறது என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். ஆனால் அதேசமயத்திலே பள்ளிக் கல்விக்காக நாம் செலவழிக்கின்ற தொகை இந்த ஆண்டு 324.97 கோடி ரூபாய் அதிகமாகும். அது 107 சதவிகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டிலே பல்வேறு நல்ல அம்சங்களை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. ஆதிதிராவிட மாணவிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகள், அதேசமயத்திலே நம்முடைய கிராமங்களிலிருந்து வருகின்ற மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகைகள், இவற்றையெல்லாம் பார்த்து உள்ளபடியே நம்முடைய சமுதாயம் மகிழ்ச்சி அடையும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தப் பட்டியலைப் பார்க்கிறபோது அதிலே B.B.M., B.Litt., B.C.A. ஆகிய பட்டப் படிப்புகள் அரசுக் கல்லூரிகளில் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப் படவில்லை. அது சரியா தவறா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள்தான் விளக்க வேண்டும்.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்புகூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது தனியார் கல்லூரிகளைவிட அரசுக் கல்லூரிகள் சிறப்பாக விளங்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்தார்கள். பொதுவாக தனியார் கல்லூரிகளில் Job Oriented Courses அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவேதான் மாணவர்கள் அந்தக் கல்லூரிகளையே நாடிச் செல்கிறார்கள். நம்முடைய அரசுக் கல்லூரிகளில் எல்லாம் இத்தகைய பாடத் திட்டங்கள் இல்லை என்ற நிலைமை வருகிறது. ஆகவே இந்த ஆண்டு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், தனியார் கல்லூரிகளில் எத்தகைய பாடத் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் அரசுக் கல்லூரிகளில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய course-களை வருங்காலத்தில் நாங்கள் அறிமுகப்படுத்த விருக்கிறோம் என்றுதான் இதிலே சொல்லியிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை, இந்த list-ல் இருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் செயல்படுத்துவதாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதனால்தான் இப்போது மாணவர்கள் அதிகமாக வருகிறார்கள். அரசுக் கல்லூரிகளில் இந்த வருடம் பார்த்தீர்களேன்றால் பி.காம். போன்றவற்றிற்கெல்லாம் அரசுக் கல்லூரிக்குத்தான் போகிறோம் என்கிறார்கள். வருகிறவர்களிடம் கேட்கிறேன். Recommendation கேட்கிறவர்களுக்குக்கூட, அரசுக் கல்லூரிக்கு நாம் சிபாரிசு செய்ய முடியாது. இருந்தாலும் மாணவர்கள் பட்டாளம் கேட்பதெல்லாம், எங்களுக்கு அரசினர் கல்லூரியில் இடம் கொடுங்கள் என்றுதான். தனியார் கல்லூரிக்குப் போங்கள், நாங்கள் சொல்கிறோம் என்றால்கூட வேண்டாம் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். அந்த நிலைமை இப்போது உருவாகியிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள 440 கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளில் 80.36 விழுக்காடு தனியாரிடம்தான் இருக்கிறது. 13.6 விழுக்காடு கல்லூரிகள் மட்டும்தான் அரசால் நடத்தப்படுகின்றன. அதேபோல, 205 தொழில்நுட்பப் பயிலகங்களிலே 89.26 விழுக்காடு தனியார்வசம் உள்ளது, தனியார் நடத்துவது. அதைப்போல, 272 பெற்றியியல் கல்லூரிகளில் 96.84 விழுக்காடு-

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது. லட்சுமணன் அவர்கள், மதியமும் பேச வேண்டுமா அல்லது பேசி முடித்துவிடுகிறீர்களா?

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: மதியமும் பேசுகிறேன்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

6. அறிவிப்புகள்- தொடர்ச்சி

(இ) சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சிறுநீரணு வழங்கல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மதியமும் பேசுகிறீர்களா, அப்படியானால் உங்களது பேச்சுக்கு ஒரு இடைவேளை. பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

மாலை சட்டமன்றப் பேரவையின் கூட்டம் நடைபெறவிருப்பதால் மாலை 4-30 மணியளவில் சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தையொட்டிய பகுதியில் உறுப்பினர்களுக்கு சிறுநீரணு வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை, மீண்டும் பிற்பகல் 4-30 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

பிற்பகல் 4-30

பிற்பகல் 4-30 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் டாக்டர் கா. காளிமுத்து அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

7. மானியக் கோரிக்கைகள், 2001-2002, விவரதழும் வாக்கெடுப்பும்-தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வி.கே. லட்சுமணன்.

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1984 ஆம் ஆண்டு, மறைந்த அமரர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் தேசிய கல்வித் தொழிலாளர் அறிவித்தபோது, கல்விக்காக செலவிடுகிற பணம் ஒரு முதலீடு, investment என்று சொன்னார்கள். அதேபோல தமிழக அரசும் கல்விக்காக ஒதுக்குகிற பணத்தை 30 சதவிகிதமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் இங்கே தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயிருக்கின்ற அட்டவணையிலிருந்து

மேலும் ஒரு குறிப்பைச் சொல்கிறேன். அது தவறாக இருந்தால் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அட்டவணையில் M.C.A. படிப்பை அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆடவர்கள் படிக்க முடியாதது போலவும், M.B.A. படிப்பை அரசுக் கல்லூரிகளில் பெண்கள் படிக்க முடியாதது போலவும் ஒரு விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சரியா, தவறா என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் காலையிலே குறிப்பிட்டதுபோல தமிழ்நாட்டில் சராசரியாக இருக்கிற கல்வி நிறுவனங்களில் 90 சதவிகிதத்திற்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் தனியாராலே நடத்தப்படுகின்ற நிறுவனங்கள். அது பொறியியல் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, கலை, அறிவியல் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, தொழில்நுட்பக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, இப்படிச் செய்கின்றபோது அந்த நிறுவனங்களுக்கு அவை இணைக்கப்பட்டிருக்கிற பல்கலைக்கழகத்தினுடைய ஆட்சிமன்றக் குழுவிலே, ஆட்சி குழுவிலே போதுமான இடமில்லை. நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், ஆட்சிக்குழு 'Syndicate' என்பது ஒரு 'Academic Body' அல்ல, அது வெறும் 'Administrative Body'. கல்லூரியினுடைய தாளாளர்கள், தலைவர்கள் இவர்கள் அனைவரும் நிர்வாகத்திலே சிறந்தவர்கள். ஆக, நிர்வாகத்திலே தொடர்புடைய 'Syndicate'-லே அவர்களுக்கு இடம் இருப்பது மிக மிக அவசியம். இந்த அரசு அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல 1991 ஆம் ஆண்டு நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அடியெடுத்து வைத்தபோது, நான் ஒரு கோரிக்கையை வைத்தேன். State Council for Higher Education-மாநில உயர் கல்வி மன்றம்- மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதுபோல, ஆந்திராவில் இருப்பதுபோல, தமிழ்நாட்டிலேயும் அதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கோரிக்கை வைத்தேன். அந்தச் சட்டமன்றத்தினுடைய இறுதி நாட்களில் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு State Council for Higher Education இயங்கி வருவதைப் பார்க்கிறோம். இங்கே கூட நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் இந்த மாநில உயர் கல்வி மன்றத்திலே கூட தனியார்க்கு, கல்லூரி நிர்வாகிகளுக்கு குறிப்பாக தாளாளர், தலைவர் போன்றவர்களுக்கு அதிலே இடம் இருக்க வேண்டும். காரணம் இந்த State Council கூட ஒரு Administrative Body-தான். அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லமுடியும்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, State Council for Higher Education என்பது ஒரு Administrative Body கிடையாது. அது Advisory Body. ஆக அந்தமாதிரி நம்முடைய பல்கலைக்கழகங்களுக்கெல்லாம் ஒரு பரஸ்பரம் இருக்க வேண்டும். பொதுவான பாடத்திட்டத்தை எப்படி செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கான சில அறிவுரைகளை வழங்குவதற்காக, அத்தோடு பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலையிலேதான் இருக்கிறதேயொழிய அது ஒரு Administrative body என்று சொல்கிற நிலையில் இல்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

6. அறிவிப்புகள் — தொடர்ச்சி

(ஈ) இங்கிலாந்து பாராளுமன்ற பிரபுக்கள் சபை உறுப்பினர் லார்டு டேவிட் லீ பேரவைத் தலைவர் மாடத்திலிருந்து அவை நடவடிக்கைகளைப் பார்வையிடல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தின் பிரபுக்கள் சபையிலிருந்து லார்டு டேவிட் லீ தற்சமயம் சென்னைக்கு வருகை புரிந்துள்ளார். அவர் இப்போது பேரவைத் தலைவர் மாடத்திலிருந்து அவை நடவடிக்கைகளை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவரை வரவேற்கும்முகத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 4-35

“ I am pleased to inform Hon'ble Members of this House that this Assembly is privileged to receive Lord David Lea of Crondall, Member of Commonwealth Parliamentary Association of United Kingdom who is on a visit to Chennai and is presently in the Speaker's gallery witnessing the proceedings of the Assembly.”

7. மானியக் கோரிக்கைகள், 2001-2002, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையிலே சிண்டிகேட்டிலே இருக்கிற மொத்த உறுப்பினர்களைப் பார்க்கிறபோது பெரும் பான்மையானவர்கள் ஆசிரியர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அவர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்காகவும்தான் இன்றைக்கு சிண்டிகேட் இருக்கிறதேயொழிய ஒட்டுமொத்தமாக கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அது இருப்பதாக என்னுக்குத் தோன்றவில்லை. ஆக, சிண்டிகேட்டிலேயாவது கல்லூரி நிர்வாகிகள் பிரதிநிதிகளாக இருப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அரசு தரப்பிலேயிருந்து வருகிற பிரதிநிதிகள் அந்தக் கூட்டத்திலே பெரும்பாலும் கலந்துகொள்ள முடிவதில்லை. காரணம், இப்போது சற்றொப்ப 11 பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் அந்த அரசுச் செயலாளர் போக வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர் சென்னையிலே இருக்கவே முடியாது. அவர் தினந்தினம் ஏதேனும் ஒரு சிண்டிகேட் மீட்டிங்கிற்குப் போய்க் கொண்டதான் இருக்க வேண்டுமேயொழிய, சென்னையிலே இருக்கவே முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இதைக் கருத்திலேகொண்டு இந்த சிண்டிகேட்டிற்கு கல்லூரி தாளாளர்களை உறுப்பினர்களாக, பிரதிநிதிகளாக அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு பொறியியல் கல்லூரிகளிலே ஏறத்தாழ 15 ஆயிரம் இடங்கள் காலியாக இருப்பதாக எனக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 15 ஆயிரம் இடங்கள் காலியாக இருப்பது உண்மையிலேயே கவலை அளிக்கும் விஷயமாகும். இதை எப்படி சமாளிக்கலாம் என்று கேட்கின்றபோது, மாணவர்கள் சேர்க்கைக்குக் குறைந்தபட்சத் தகுதியாக நாம் சொல்வது 60 சதவீதம் மதிப்பெண்கள். அது மற்ற மாநிலங்களைப் போல, பாண்டிச்சேரி, கர்நாடகாவைப் போல 50 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டால் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண முடியும்.

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. வி.கே. லட்சுமணன்]

என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டிலே எப்படியோ கடந்த பல ஆண்டுகளாக டெல்லியிலேயிருந்து நமக்கு வர வேண்டிய சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை, நிறுவப்பட வேண்டிய முக்கியமான தலைமை நிறுவனங்கள் எல்லாம் இங்கே நிறுவப்படாமலே போய்விட்டன. சான்றாக, பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவிற்கு ஒரு மண்டல மையம் வேண்டும் என்று நாம் பலமுறை கேட்டோம். ஆனால் அந்த மண்டல மையமானது நாம் கேட்ட பின்னாலே திரு. ராமரெட்டி அவர்கள் இங்கே வந்து சென்ற பின்னாலே, ஹைதராபாத்திற்குப் போய்விட்டது. அதற்குப் பின்னாலே மீண்டும் ஒரு மண்டல மையம் பெங்களூருக்குப் போய்விட்டது. ஆக, பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவினுடைய மையங்கள் எதுவுமே இப்போது சென்னையிலே இல்லை. இது ஒன்று. இரண்டாவது, National Assessment and Accreditation Council - NAAC என்று சொல்லக்கூடிய அந்த நிறுவனத்தினுடைய Headquarters - தலைமையிடம் இப்போது பெங்களூரிலே இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் சென்ற சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே AICTE-க்கு Regional Centre சென்னையிலே இருந்தது. அதற்குப் பின்னாலே அதையும் இரண்டாகப் பிரித்து South Western Zone என்ற ஒன்றை உருவாக்கி அதையும் பெங்களூருக்குக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். ஆக, டெல்லியிலேயிருந்து ஏதேனும் ஒரு தலைமை நிறுவனம் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், அது எப்படியோ தமிழ்நாட்டிற்கு வராமல், ஒன்று ஆந்திராவிற்கோ அல்லது கர்நாடகாவிற்கோ போய்விடுகிறது. உங்களுடைய ஆட்சிக்காலத்திலே தமிழ்நாட்டிற்கு அத்தகைய ஒரு நிறுவனத்தை டெல்லியிலேயிருந்து வாதாடிக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 4-40

அடுத்தபடியாக கல்லூரிப் பணி நாட்கள், பல்கலைக்கழக மானியக் குழு புதிய ஊதிய விகிதத்தை அறிவித்தபோது எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். ஆனால் அதேசமயத்திலே இந்தப் பணி நாட்களைப் பற்றி அவர்கள் எதுவுமே குறிப்பிடாமல் விட்டுவிட்டார்கள். Rastogi Committee-ஆனது ஒரு பரிந்துரையைச் செய்தது. அந்தப் பரிந்துரையின் அடிப்படையிலே அன்றைக்கிருந்த தமிழக அரசு III என்ற ஒரு அரசாணையைப் பிறப்பித்தது. அந்த

அரசாணையின்படி ஒவ்வொரு கல்லூரியும் 180 நாட்கள் பணியாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 180 நாட்கள் என்று சொன்னால் அதை இரண்டு விதமாகச் செய்யமுடியும். ஒன்று 36 வாரங்கள் கொண்ட 180 நாட்களாகவும் இருக்கலாம் அல்லது 30 வாரங்கள் கொண்ட 180 நாட்களாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் நம்மைப் பொறுத்தமட்டிலே அது 36 வாரமாக இருக்கும் என்று சொன்னால் மாணவர்களுக்குப் பயிலும் நாட்கள் அல்லது Contact classes என்று சொல்லப்படுகிற அந்த வகுப்பானது, அதனுடைய எண்ணிக்கை குறைந்துபோக வாய்ப்பிருக்கிறது. பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவால் ஆண்டொன்றுக்கு 1200 மணி நேரம் ஒரு மாணவன் கல்லூரியிலே படிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போதுருக்கிற நிலைமையிலே 36 வாரம் என்று கணக்கு எடுத்துக்கொண்டால், கல்லூரி மாணவர்கள் 900 மணி நேரம்தான் அந்த Contact class-லே இருக்க முடியும். அப்படியிருக்கின்றபோது 300 மணிநேரம் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்களோடு சேர்ந்து பயில்கின்ற வாய்ப்பு குறைந்து போய்விடுகிறது. எனவே ஒரு வாரத்திலே 6 நாட்கள் பணிபுரிய வேண்டும். அதாவது 5 நாட்கள், ஒரு நாளைக்கு 7 மணி நேரம் அதுபோல 35 மணி நேரமும், கடைசி நாள் 5 மணிநேரமும் ஆக ஒரு வாரத்திலே 40 மணி நேரம் பணியாற்ற வேண்டும். இந்தக் கணக்குப்படி வாரம் 40 மணி நேரம் அவர்கள் பணியாற்றுகிற ஒரு நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது எல்லா பொறியியல் கல்லூரிக்குக்கும் சேர்த்து ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்க அரசு முடிவு செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அது மிக மிகத் தேவையான ஒன்று. ஆனால் அதேசமயத்திலே, மத்திய அரசோடு பேசி சென்னையிலே நமக்கு A.I.C.T.E. இல்லாவிட்டாலும் சரி, அல்லது மானியக் குழுவின்னாலும் Regional Centre இல்லாவிட்டாலும் சரி, குறைந்தபட்சம் ஒரு Model University-யாவது சென்னையிலே மத்திய அரசினால் உருவாக்கப்படும் என்று சொன்னால் அது நமக்குப் பெரிதும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல இந்த State Council for Higher Education அவர்களுடைய பணி என்னவாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன் என்று சொன்னால், அதுவும்கூட பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின்னாலும் விருப்பத்திற்கேற்ப, எல்லா கல்லூரிக்குக்கும் முடிந்த அளவிற்கு Autonomy சுயாட்சி, தன்னாட்சி வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அது முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஆனால்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. வி.கே. லட்சுமணன்]

இன்றைக்கு அப்படிச் செய்யப்படுகிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டிலே இன்றுவரை முயற்சி செய்து 44 கல்லூரிகளுக்குத்தான் தன்னாட்சி கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான கல்லூரிகளுக்குத் தன்னாட்சி கிடைக்க வேண்டும். அதுதான் U.G.C-யினுடைய குறிக்கோள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். Private Colleges Regulation Act, 1976 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. அன்றைக்கு இந்த Unaided Colleges-அது சுயநிதித் கல்லூரிகள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன் - உதவி பெறாத கல்லூரிகள் இல்லை. அதற்குப் பின்னாலேதான் உதவி பெறாத கல்லூரிகள் தோன்றின. ஆனால் இன்றைக்கு இந்த ஒரே சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த இரண்டுவிதமான கல்லூரிகளையும் நாம் கண்காணிக்க முடியுமா என்று சொன்னால் நிச்சயமாக முடியாது. ஆகையினால் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை, உதவி பெறாத கல்லூரிக்கு என்று ஒரு சட்டமாகவும், உதவி பெறும் கல்லூரிக்கு என்று தனியாக இன்னொரு சட்டமாகவும் நாம் உருவாக்கினால்தான் அதனுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்று நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (சுறுக்கீடு)

அடுத்து, தந்தைப் பெரியார் பெயரில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் இருக்கிறது. அந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலே நீண்ட நாட்களாகப் பதிவாளர் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்றும் நிதி அலுவலர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதாகவும் எனக்குத் தகவல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்தத் துணை வேந்தருக்கு தாங்கள் அறிவுரை நல்கி அங்கே அவர்களை நியமிப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 4-45

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பெரியார் பல்கலைக்கழகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது அங்கு பதிவாளர் போன்ற பல்வேறு பணியிடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரியார் பல்கலைக்கழகம் மட்டுமல்ல, சென்னை பல்கலைக்கழகமாக இருக்கட்டும், பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்ற எல்லா பல்கலைக்கழகங்களிலும் இன்னும் பதிவாளரைப் போடவில்லை. நான் அதற்குரிய துணை வேந்தரிடம் தொடர்ந்து தொடர்புகொண்டு இதைப்பற்றி வினா எழுப்பியபோது, அவர்கள் சொல்லியது எல்லாம்

விரைவிலே நிரப்புவதாகச் சொல்லிவிட்டு இன்னொரு காரணமும் சொன்னார்கள். நீங்கள் State Council for Higher Education என்று சொன்னீர்களே, அதில் சில Guidelines கொடுத்திருப்பதாகவும், வழிமுறைகள் கொடுத்திருப்பதாகவும், அந்த Guidelines-க்கு ஏற்ப, எல்லா பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஒருமித்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிரப்பலாம் என்று காத்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், இருக்கும் ஒரு சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் அந்த Rules and Regulations-படி நிரப்பிக்கொள்ளலாம். இதற்காக காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கின்றேன். சில இடங்களில் சிலருக்கு அது வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இப்படி அவர்கள் in-charge என்று போட்டுக்கொண்டு, ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு பதிவாளர், 6 மாதத்திற்கு ஒரு பதிவாளர், திரும்பவும் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு பதிவாளர் என்று இப்படி பெல்லாம் பல பல்கலைக்கழகங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. நான் ஏதோ ரொம்ப அதிகமாகத் தலையிட்டால் ஏதோ Autonomous-லே அமைச்சர் தலையிடுகிறார் என்ற செய்தி பத்திரிகையிலே வர ஆரம்பித்துவிடும். பத்திரிகைகளில் இப்படி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அமைச்சரைப்பற்றி, எப்படி செயல்படுகிறார் என்பதுபற்றி பல செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நீங்கள் சொன்ன கருத்துகள் நல்ல கருத்துகள்தான். நீங்கள் சொன்ன கருத்தை அவர்களிடம் நான் சொல்வது, as a Postman மாதிரி செய்கிறேன். பிறகு அவர்கள் செயல்படுவது அவர்கள் கையிலேதான் இருக்கிறது. உறுப்பினருடைய எண்ணத்தையும், இந்த மன்றத்தினுடைய உணர்வையும் நான் துணை வேந்தர்களுக்குத் தெரிவிப்பேன் என்று உறுதி தருகிறேன்.

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: முதலிலே சேலத்திலே ஒரு Extension Centre-ஆக இருந்தது. அதுதான் பின்னாலே பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்பட்டது. அதேபோல வேலூரிலும் ஒரு Extension Centre இருக்கிறது. அதையும் ஒரு பல்கலைக்கழகமாக மாற்ற வேண்டுமென்று நான் உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு காலத்திலே சென்னையிலே ஒரே பல்கலைக்கழகம்தான் இருந்தது. அதற்கு Madras University Act என்று நாம் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டிருந்தோம். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே காமராஜர், மனோன்மணியம், பாரதியார், பாரதிதாசன் என்ற பல பல்கலைக்கழகங்கள் வந்துவிட்டன. ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகத்திற்கும் ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இப்படி இருக்க வேண்டியது அவசியம் தானா, ஏன் Common University Act என்ற ஒன்று இருக்கக் கூடாது,

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. வி.கே. லட்சுமணன்]

இது எல்லா பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரே பல்கலைக்கழகச் சட்டம் Common University Act என்ற ஒன்று இருந்தால் அது பயனுள்ளதாக இருக்குமே என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு அரசுக் கல்லூரிகளிலே இடம் போதவில்லை. அதாவது கட்டட வசதி போதவில்லை என்பது பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. பல்வேறு தனியார் கல்லூரிகளிலே shift முறை இருக்கிறது. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்தால் கண்டிப்பாக பரிட்சார்த்தமாக ஏதேனும் ஒரு அரசு கலைக் கல்லூரியிலே ஒரு shift முறையை அமல்படுத்தி அதிக மாணவர்களைச் சேர்க்கலாம். ஒரே கட்டடம், ஒரே உபகரணங்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு கூடுதலாக மாணவர்களுக்கு கல்வி கொடுக்கமுடியுமா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று உங்களை நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், முதுகலைப் பாடங்கள் நடத்துகிற கல்லூரிகளிலே இன்றைக்கு Readers மட்டும் தான் இருக்கிறார்கள். அங்கே பேராசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமன்று, மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே இப்போதெல்லாம் ஆங்கிலப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு கணக்கு வாத்தியார்தான் வருகிறார். கணக்கு வாத்தியார் ஆங்கிலப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தால் எப்படியிருக்கும்? அதை நாம் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். எனவே ஆங்கில மொழிப் பாடத்தை சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு அந்த மொழி தெரிந்த, அந்த மொழி படித்த B.A. Literature, M.A. Literature படித்த ஆசிரியர்தான் சரியான ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கமுடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே அதற்கு நீங்கள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 4-50

நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குள்ளே வந்தபோது ஒரு கோரிக்கை வைத்தேன். சென்னையிலே இருப்பதுபோல, ஒரு பிளானடேரியம் - கோளரங்கு கோவைக்கு வேண்டுமென்று 1991ஆம் ஆண்டு கேட்டேன். ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் அது கோவைக்கு வந்தபாடில்லை. இன்றைக்கு நம்முடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே கோவையிலே விளாங்குறிச்சியிலே 6 ஏக்கர் நிலம் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் படித்தேன். கோவைக்குள்ளேயிருந்தால் நல்லது. இல்லையென்றால் அங்கேயாவது இந்தக் கோளரங்கு வருமென்று சொன்னால் பரவாயில்லை. (குறுக்கீடு) விளாங்குறிச்சியிலே இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவைக்கு வெளியிலே 6 ஏக்கர் நிலம் பெற்றிருக்கிறோம் என்றால், விலை அப்படியிருக்கிறது. கோவையில் நிலம் வாங்குவதற்கு கிடைக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: நான் சொல்ல விரும்பியது அதுதான். அங்கேயாவது வந்தால் நல்லது. அதை விரைவில் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: லட்சுமணனுக்கு அது தேவையில்லை என்றால் மதுரைக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள். (சிரிப்பு)

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் வளர்ச்சி பற்றியும் ஒரு வார்த்தை சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குள் ஒரு சின்ன பிரச்சினை இந்த Deemed University-களுக்கும் அரசுக்கும். Deemed Universities நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடையாணை பெற்றிருப்பதால் அரசுக்கு ஒரு சிறிய பிரச்சினை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அந்த Deemed University-களில் சேர்ந்த மாணவர்கள் பணத்தைக் கட்டிவிட்டு இன்றைக்கு அந்த University-கள் தடையாணையைப் பெற்றுவிட்டதாலே அவர்கள் கல்வியைத் தொடர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். வேறு கல்லூரிகளிலும் சேரமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா மருத்துவக் கல்லூரி... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லட்சுமணன் அவர்கள் பேசும்போது Deemed University-களினுடைய நிலைபற்றியும் அதனால் சில மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில் பிரச்சினைகள் இருப்பது பற்றியும் சொன்னார்கள். என்னுடைய துறையைப் பொறுத்தவரையில், அனைத்து மாணவர்களுக்கும் 25, 26 ஆகிய இரண்டு நாட்களில் கவுன்சலிங் வைத்து அவர்கள் Deemed University-களில் இடம் பெறாவிட்டால் எந்தக் கல்லூரியில் இடம் கிடைத்திருக்குமோ அதற்கேற்றாற்போல், அவர்களுடைய மதிப்பெண்களுக்கு ஏற்றாற்போல், அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்றாற்போல், அனைத்து மாணவர்களுக்கும் அந்த இடத்தைத் தருவதற்கு அரசு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தது. அதற்காக Anna University-யில் நேற்று கவுன்சலிங் நடைபெற்றது. சில பத்திரிகைகளில் அதை வேண்டுமென்றே திரித்துச் சொல்லியிருக்கலாம். பொதுவாக அனைத்து மாணவர்களும், பெற்றோர்களும் மகிழ்ச்சியுடன்

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

அந்த இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணம்கூட Anna University-யில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு கட்டிய பணம் எந்தக் கல்லூரியில் மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைத்திருக்கிறதோ அந்தக் கல்லூரிக்கு அவர்கள் கட்டிய பணம் போய்ச் சேர்ந்துவிடும். ஆனால் சிலர் Deemed University என்பதை ஏதோ என்று நினைத்துக்கொண்டு அங்கே பணத்தைக் கட்டியிருந்தால், அங்கே ஏதாவது நன்கொடை கொடுத்திருந்தால்-அது எனக்குத் தெரியாது-அது அரசின் கவனத்திற்கு வந்தால் அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு அரசு முன்வரும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர், இராமச்சந்திரா மருத்துவக் கல்லூரிப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இங்கே மக்கள் நல்லாழ்வுத் துறை அமைச்சர் இருக்கிறார். தேவைப்பட்டால் அவர் அதைப்பற்றிச் சொல்வார் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே நடைபெற்ற வழக்கின் தீர்ப்பு அரசுக்கு சாதகமாக வந்தவுடன் அதற்குப் பின் கவுன்சிலிங் வைத்தோம். அந்தக் கவுன்சிலிங்கிற்கு அழைக்கப்பட்ட மாணவர்கள் ஏற்கெனவே பல் மருத்துவத்திற்கு சேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்: காத்திருப்போர் பட்டியலில் இருப்பவர்கள்: அவர்கள் அழைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு நாங்கள் allotment order கொடுத்தோம். ஆனால் அதனை மீ இராமச்சந்திரா மருத்துவக் கல்லூரி நிருவாகத்தினர் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். உச்ச நீதிமன்றம் சென்று அவர்கள் தடையாணை பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே நாங்கள் கவுன்சிலிங்கிற்கு அழைத்தவர்கள் ஏற்கெனவே பல் மருத்துவக் கல்லூரியிலே இடம் கிடைத்தவர்கள் என்பதால் அவர்கள் பல் மருத்துவக் கல்லூரியிலே தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் பாதிப்பு இல்லை. ஒருவேளை அரசுக்கு சாதகமாக உச்ச நீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பு வருமானால் மீண்டும் அவர்களை அந்தக் கல்லூரியிலே சேர்த்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே எந்த வகையிலும் மருத்துவக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்கள் பாதிக்கப்படவில்லை.

பிற்பகல் 4-5.5

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே சில மாணவர்கள் கவுன்சிலிங்கில் இடம் பெற்று பல் மருத்துவத் துறையிலே போய் சேர்ந்துவிட்டார்கள். அங்கே படித்துக்கொண்டிருந்தவர்களை நாங்கள் மீண்டும் அழைத்து இராமச்சந்திரா மெடிக்கல் காலேஜுக்கு

அனுப்பினோம் என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அந்த மாணவர்களுக்கு பல் மருத்துவத்தைவிட M.B.,B.S. படிப்பு என்பது கொஞ்சம் உயர்வான படிப்பு என்ற ஓர் ஆசை வந்துவிட்டது. அந்த ஆசையில் அந்த இடத்திற்கு வந்துவிட்டவர்களை மீண்டும் கழுத்தைப் பிடித்து பழையபடி நீங்கள் பல் மருத்துவத்திற்குப் போங்கள் என்று சொல்லுவது அரசுக்கு அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆகவே மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த rank-கிற்கு எந்த ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கிறதோ, திருநெல்வேலி மெடிக்கல் காலேஜாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, திருச்சி மெடிக்கல் காலேஜாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே அவர்களுக்கு M.B.,B.S. படிக்க இடம் அளிப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஞானசேகரன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, நாங்கள் கழுத்தைப் பிடித்து அனுப்பவில்லை. நாங்கள் கொடுத்தது allotment order. ஆனால் இராமச்சந்திரா மெடிக்கல் கல்லூரியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அவர்களது கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே அனுப்பி, நாங்கள் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டோம் என்று திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு பாதிப்பு இல்லை. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு அரசுக்குச் சாதகமாக இருக்குமானால் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஞானசேகரன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, சேலம் கல்லூரிக்கு இன்னும் கூடுதலாக இடம் கேட்டிருக்கிறோம், வேலூர் மருத்துவக் கல்லூரி வரவிருக்கிறது. அதுபோல தூத்துக்குடிக்கு கேட்டிருக்கிறோம். செங்கல்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரிக்கு கூடுதல் இடம் கேட்டிருக்கிறோம். அப்படிக்கூடுதல் இடங்களை Medical Council of India வழங்குமேயானால் அந்த இடங்களில் அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

* **டாக்டர் க. பொன்னுமடி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல் மருத்துவக் கல்லூரியிலே சேர்ந்த மாணவர்களை அங்கே அனுப்பியதாகக் குறிப்பிட்டீர்கள். பல் மருத்துவக் கல்லூரியில் அவர்களது இடம் காலியானதற்குப் பிறகு, அங்கே கவுன்சலிங் நடத்தினார்களா, பல் மருத்துவக் கல்லூரியிலே புதிதாக மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்களா, இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்முடி அவர்கள் சொன்னது போல, அந்த மாணவர்களுக்கு இங்கு கவுன்சலிங் நடத்தியதற்குப் பிறகு பல் மருத்துவக் கல்லூரியில் காலியான இடத்தை நிரப்புவதற்கு நாங்கள் கவுன்சலிங் நடத்தவில்லை. நாங்கள் எச்சரிக்கையாக அந்த இடத்தைக் காலியாக வைத்திருந்தோம். அதனால் மாணவர்கள் பாதிப்புக்கு ஆளாக வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகங்களிலே பொறியியல் மாணவர்களைத் தேர்வு செய்து மீண்டும் அவர்கள் கவுன்சலிங் முறையிலே தேர்வு செய்யப்பட்டது உண்மை. அதேபோல M.B.B.S.-க்கு தேர்வு செய்யப்பட்டு நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இப்போது இருக்கக்கூடிய அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே ஒரு கல்லூரிக்கு 10 இடம் என்று கூடுதலாக வைத்தால் உடனடியாக எல்லோருக்கும் இடம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. சேலம், செங்கற்பட்டு ஆகிய இரண்டு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் அந்த வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தால், ஒரு கல்லூரிக்கு 10 இடம் என்று Medical Council of India விடம் கேட்டுப் பெற்று உடனடியாக அவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடக் கூடாது என்பதை கவனத்தில்கொண்டு நடப்பு ஆண்டிலேயே சேர்ப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, Medical College-ல் டாக்டர் சீட் கிடைப்பதுபற்றி உறுப்பினர் மணி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சருக்கு உட்பட்டதாக இருந்தாலும், கவுன்சலிங் முறையைப்பற்றிச் சொன்னதன் காரணமாக, அதுவும் திரு. லட்சுமணன் அவர்கள் இந்தப் பொருள் குறித்து விவாதத்தைக் கொண்டுவந்ததால் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கு நடந்த கவுன்சலிங்கிற்கும், Medical College-ல் நடந்த கவுன்சலிங்கிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. Deemed University என்ற பிரச்சினை வந்தபோது, சில நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து எங்களிடம் அனுமதி கேட்கப்பட்டது. இந்த கவுன்சலிங்கிலிருந்து எங்களை விடுவிக்க வேண்டும், நாங்கள் Deemed

University என்று கல்வித் துறைக்கு எழுதினார்கள். அந்த நேரத்தில் அதைப் பரிசீலனை செய்து சட்டத்திற்கேற்பவும், ஒழுங்குமுறைக்கு ஏற்பவும் தர முடியாது என்று கடிதம் எழுதினோம். அந்த நேரத்தில் கவுன்சலிங் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்ததனால் சில Managements கோர்ட்டுக்குச் சென்றார்கள். நீதிமன்றத்திலே முதலில் ஒரு stay கிடைத்தது. அப்போது மாணவர் சேர்க்கையில் அதைப்பற்றி யாரும் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பிறகு stay vacate செய்யப்பட்டு மீண்டும் அந்த Deemed University-களை கவுன்சலிங்கில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நீதிமன்றம் ஆணை பிறப்பித்தது. அப்போது கவுன்சலிங் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காரணத்தால் அவற்றை விரும்பி சில மாணவர்கள் விண்ணப்பித்தார்கள். அதை opt செய்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் Medical College-ஐப் பொறுத்தவரையில் அந்தப் பிரச்சினை வரவில்லை. ஏனென்று சொன்னால் அதற்கு முன்பாகவே Medical College கவுன்சலிங் முடிந்துவிட்டது. அது முடிந்துவிட்ட பிறகுதான் பொறியியல் கவுன்சலிங் தொடங்கினோம். ஆகவே இதிலே பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் நிலைமைக்கும், Medical College கவுன்சலிங்கில் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுடைய நிலைமைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, அவர்கள் எச்சரிக்கையுடன்தான் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் எச்சரிக்கையுடன்தான் செயல்பட்டோம். அதற்காக நாங்கள் எச்சரிக்கையாகச் செயல்படவில்லை என்று இல்லை, நாங்களும் எச்சரிக்கையுடன் செயல்பட்டோம். இருந்தாலும், உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று இது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, தீர்ப்பான காரணத்தால் வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில், இப்போதும் மாணவர்கள் வேண்டுமென்றால், பொறியியல் கல்லூரிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட Deemed University மாணவர்கள் வேண்டுமென்றால் மீண்டும் அந்த இடத்தில் சேரலாம். ஆனால் 3 மாதம் காத்திருக்க வேண்டும். அந்த முடிவு தெரியும்வரை காத்திருக்க வேண்டும். இப்படி முடிவு தெரியும்வரை காத்துக்கொண்டிருந்தால், அவர்களுடைய கல்வியானது பாதிக்கும் என்பதற்காக, அவர்களுக்கு ஒரு Option கொடுத்திருக்கிறோம். வேண்டுமென்றால், இப்போது இந்த கவுன்சலிங்கை மீண்டும் நடத்துகிறோம். நீங்கள் வேறு கல்லூரிக்குச் சென்றுவிடலாம். அப்படிச் செல்லும்போது, உங்களுக்கு 12 ஆம் தேதி கவுன்சலிங்கில் என்ன வந்ததோ, எந்தக் கல்லூரி கிடைத்திருக்குமோ, Deemed University-ல் அதற்கான அந்த இடத்தைத் தருகிறோம் என்று சொன்ன காரணத்தால் அவர்கள் எல்லோரும் இடத்தை விரும்பிப் பெற்றுச் சென்றிருக்கிறார்கள். இதுதான்

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

உண்மை. ஆகவே Medical கவுன்சலிங் நடத்துவதற்கும், இதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் மேலும் பல மருத்துவர்கள் வரவேண்டுமென்று நமக்கெல்லாம் ஆர்வம்தான். 150, 200 மாணவர்களுக்கு கிடைத்தால் நன்றாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே அதற்கும், இதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 5—00

மாண்புமிகு திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி அவர்கள் சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையில்தான், நண்ட ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தொடங்கப்பட்ட செங்கல்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியிலே இதுவரை 50 இடங்கள் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் பல ஆண்டுகளாக, அது முந்தைய அரசாக இருந்தாலும் சரி, இந்த அரசாக இருந்தாலும் சரி, இன்னும் கூடுதலாக இடங்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே 50 மாணவர்களுக்கு இருக்கிற infrastructure 100 மாணவர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்கும். 50 மாணவர்களுக்கு ஒத்துக்கொண்டாலே, 100 மாணவர்களை அதிலே சேர்த்துக்கொள்வதற்கு ஒன்றும் தடை இல்லை. அதே infrastructure போதுமானது. எனவே அந்த அடிப்படையில்தான் சேலத்திற்கு 75 மாணவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சேலத்திற்கு 75 மாணவர்களுக்குப் பதிலாக 100 மாணவர்களும், செங்கல்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரிக்கு 50 மாணவர்களுக்குப் பதிலாக இன்னும் கூடுதலாக 50 இடங்கள் கொடுத்து, மொத்தம் 100 மாணவர்களுக்கும் அனுமதி வழங்க நாம் ஆண்டாண்டு காலமாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஏதோ காரணத்தினாலே வழங்க மாட்டேன் என்று Medical Council of India மறுத்துக்கொண்டு வருகிறது. ஒருவேளை மாண்புமிகு திரு. ஜி.கே. மணி அவர்களுடைய கட்சி இப்போது புதியதாக உறவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த உறவின் அடிப்படையில் Medical Council of India-விடம் போராடி, சேலத்திற்கு கூடுதலாக 25 இடங்களையும், செங்கல்பட்டிற்கு கூடுதலாக 50 இடங்களையும் பெற்றுத்தந்தால், அவர் விருப்பப்படுவதுபோல, 75 ஏழையெளிய கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு merit அடிப்படையிலே இடம் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது இன்னும் இப்படியே போனால், மருத்துவ மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்திலே நேரத்தைக் குறைத்துக்கொள்வேன். (சிரிப்பு)

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் வளர்ச்சியைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னாலே ஒரு சின்ன செய்தியை உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுதெல்லாம் B.Ed. Course-க்கு அதிக கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒரு integrated course-ஆக கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளில் 5 ஆண்டுகளுக்கு நாம் நடத்தினால் அது மாணவர்களுக்குப் பேருதவியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைப்பற்றி நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்காக அரசு எடுத்திருக்கிற எல்லா முயற்சிகளையும் நான் வரவேற்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, தமிழிலே படித்தவர்களுக்கு ஊதியம் குறித்து இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பணம் கொடுப்பதிலே மட்டுமல்லாமல், வேலைவாய்ப்பிலே முன்னுரிமை கொடுத்தால்தான், இன்றைக்கு தமிழினை பயிற்று மொழியாக எடுத்துப் படிப்பதற்கு அதிகம் பேர் முன்வருவார்கள். என்னுடைய கிராமத்திலேகூட பல பேர் தமிழிலே படித்து, I.A.S. பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, மொழிபெயர்ப்பிலே நாம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே 19 ஆம் பக்கத்தில், மந்தணக் கோப்புகள் என்று ஒரு சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மந்தணக் கோப்புகள் என்றால் என்ன என்பதை நான் தெரிந்துகொள்வதற்காகக் கேட்டுப் பார்த்தேன். அப்படிக் கேட்ட போது, மந்தணக் கோப்பு என்பதற்கு ஆங்கிலத்திலே confidential file என்று சொன்னார்கள்.

பிற்பகல் 5-05

இரண்டாவது, நம்முடைய மிகச் சிறந்த economist, டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் இந்த மந்தணம் என்ற சொல்லை, திருமூலர் கையாண்டிருப்பதற்கு ஒரு சான்றினை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். திருமூலர் எங்கே அதைச் சொல்கிறார் என்று சொன்னால், வாழ்க்கையினுடைய நிலையாமையைச் சொல்கிறபோது,

“அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார்
மடக்கொடி யாரொடு மந்தணங் கொண்டார்
இடப்பக்க மேயிறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே”

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. வி.கே. லட்சுமணன்]

என்று திருமூலர் சொல்லியிருக்கிறார். அதிலே “மடக்கொடி யாரொடு மந்தணங் கொண்டார்” என்று வருகிறபோது, இந்த மந்தணம் என்ற சொல் இரகசியம் என்ற பொருளிலே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று அரசு கருதியிருக்கிறது. ஆனால் நடராஜன் அவர்களுடைய கூற்றுப்படி சரிதானா என்று பார்த்தால், நடராஜன் அவர்கள், திருமூலருடைய பாட்டினை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்து கீழே கொடுத்திருக்கிறார்.

“The rich repast was laid and he dined and joyed,
With damsels sweet in amorous dalliance toyed;
‘A little little pain-on the left’ he moaned
And laid himself to rest to be gathered to dust.”

என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். நான் திரும்பவும் ‘dictionary’-ஐ எடுத்து, amorous என்று சொன்னால் என்ன பொருள் என்று பார்த்தேன். தயவு செய்து அதைச் சொல்வதற்காக என்னைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பொருள் இருக்கிறது. நான் அப்படியே படிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. லட்சுமணன், அது ஏதோ மந்தணமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: அதாவது ‘dictionary’-யிலே அதற்கு என்ன பொருள் கொடுத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், “showing or readily feeling sexual love” என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் “dalliance” என்பதற்கு “idle” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு சொற்றொடரையும் வைத்துப் பார்க்கின்றபோது, இந்த மந்தணம் என்ற சொல்லுக்கு இரகசியம் மட்டும்தான் பொருளா என்று சொல்லிவிட முடியாது. முடிந்தால் இங்கே இருக்கிற தமிழ் அறிஞர்கள் அந்த மந்தணத்திற்கு வேறு சொல்லைக் கண்டுபிடிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. லட்சுமணன் அவர்களே, ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் உண்டு. ஆங்கிலத்திலேகூட, delivery என்ற சொல்லுக்கு ‘post office’-லே ஒரு பொருள்; மருத்துவமனையிலே வேறு பொருள். ஆகவே இதிலேபோய் நாம் எதற்காக சிக்கலிலே மாட்ட வேண்டும்?

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: அடுத்ததாக, வினையாட்டிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, நம்முடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்கப் போகிறோம்,

தங்கப் பதக்கத்திற்கு. அந்த ஒரு கோடி ரூபாயைப் பெற வேண்டும் என்று சொன்னால், நல்ல பயிற்சியாளர்கள் வேண்டும். அது இல்லாமல் முடியாது. Coaches வேண்டும். Coaches இல்லாவிட்டால், விளையாட்டில் வெற்றி பெற முடியாது. ஆகவே தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டிலே, பாட்டியாலாவிலே போய் பயிற்சி பெற்று, இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் நிறைய Coaches இருக்கிறார்கள். நாம் வேலைக்கு ஆளெடுக்கின்றபோது, ரொம்ப வயதானவர்களை, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு, மாதம் 4,000 ரூபாய் என்று எடுக்கிறோமேயொழிய, பாட்டியாலாவிலே படித்த இளைஞர்களைப் பணியில் அமர்த்துவதில்லை. இவர்களைப் பணியமர்த்தினால்தான், இன்றைக்கு அவர்கள் நவீன விளையாட்டுகளையெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்து, நாம் அந்த 1 கோடி ரூபாயைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பினை உண்டாக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்தநேரத்திலே நான் தமிழக முதல்வருக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1991 ஆம் ஆண்டு நான் இங்கே வந்தபோது, ஒரு கோரிக்கை வைத்தேன். எங்கள் ஊருக்கு ஒரு இசைக் கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அந்தக் கல்லூரி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இசையும் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், பேரூர் கோவிலிலே ஆண்டுதோறும் நாட்டியாஞ்சலி என்ற நிகழ்ச்சி தனியாரால் நடத்தப்படுகிறது; அதை நிரந்தரமாக, சிதம்பரத்தைப் போல, அங்கேயும் நடத்துவதற்கு ஏதேனும் ஏற்பாடு செய்தால், நம் பண்பாடு வளருவதற்கு அது ஏதுவாக இருக்கும். அதையும் நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவையிலே ஒரு நல்ல 'ஆடிட்டோரியம்' கட்டுவதற்கு, N.G.Os.-Non-Governmental Organisations - 2 கோடி ரூபாய் பணம் வைத்திருக்கிறார்கள். சிறைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் மனது வைத்து, இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுத்தால் உங்களுக்குச் செலவு இல்லாமல், 2 கோடி ரூபாயிலே, குளிர்சாதன வசதியோடு ஒரு நல்ல 'ஆடிட்டோரியம்' கட்ட முடியும். அந்த 'ஆடிட்டோரியம்' இந்த நிகழ்ச்சிக்கெல்லாம் பயன்படும். அதுமட்டுமல்லாமல், நல்ல மாநாடு நடத்துவதற்குக்கூட அது பயன்படும். ஆகையினாலே தேவையெல்லாம் நிலம் மட்டும்தான் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இந்த நாட்டியாஞ்சலி நிகழ்ச்சிக்கும், பேரூர் கோவிலிலே (மணியடிக்கப்பெற்றது)

2001 ஆகஸ்ட் 27]

பிற்பகல் 5-10

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசி முடியுங்கள், வாக்கியத்தை முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: பல்வேறு கோரிக்கைகளை நான் இங்கே வைத்திருக்கிறேன். அதிலே கடைசியாகச் சொன்னது—இந்த ஆபீட்டோரியத்திற்காக நீங்கள் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறேன். அதை நீங்கள் பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிட்டா மிராசதாரர்களும், நிலச்சுவான்தார்களும், ஆலை அதிபர்களும், படித்தவர்களும் மட்டுமே ஒரு காலத்திலேயிருந்த இந்த அவையில், என்னைப் போன்றவர்களுக்கு அரசியலிலே முகவரி தந்து, அங்கீகாரத்தை அளித்து, எங்கள் குரலையும் இந்த மாமன்றத்திலே ஒலிக்க வைத்த எங்களுடைய இதய தெய்வம் அம்மா அவர்களை—நான் மட்டுமல்ல, என்னுடைய சந்ததி முழுமையுமே நன்றி உணர்வோடும், விசுவாசத்தோடும் அவர்களுடைய பாதங்களை மட்டுமே வணங்கிக்கொண்டிருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அம்மா அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்ற அங்கீகாரத்தை மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டு, கலசப்பாக்கம் தொகுதியிலே என்னை ஏறத்தாழ 29 ஆயிரம் வாக்குகள் வித்தியாசத்திலே வெற்றிபெறச் செய்துள்ளனர். அம்மா அவர்களை இந்த மாநிலத்தின் முதல்வராக அமர்த்த வேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையிலே வாக்களித்து வெற்றிபெறச் செய்த கலசப்பாக்கம் தொகுதியினுடைய வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு என்னுடைய நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றியை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகக் காணிக்கையாக்கிக் கொள்கின்றேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற கல்வி மானியக் கோரிக்கைமீதான விவாதத்திலே பல்வேறு கருத்துகளைப் பலர் சொல்கின்ற நிலையிலே, நானும் இதிலே கலந்துகொண்டு கருத்தைச்

சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கல்வியை எப்படி மேம்படுத்த வேண்டும், கல்விக்கு எந்தெந்த வகையிலே சலுகைகளையும், கொள்கைகளையும் வகுத்தளித்து, அதை மேம்படுத்த வேண்டுமென்கின்ற அடிப்படையிலே அம்மா அவர்கள் இந்தத் திட்டத்திலே பல்வேறு அறிவிப்புகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே எல்லோராலும், குறிப்பாக எதிர்க் கட்சியினராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற அளவிலே, ஆசிரியர் பணி மாறுதல்களிலே கவுன்சலிங் முறையைக் கொண்டுவந்து எல்லோருடைய பாராட்டையும் பெறுகின்ற வகையிலே ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலாக, கடந்த 5 ஆண்டு காலத்திலே ஆட்சியாளர்களாக இங்கே இருந்து தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு நாங்கள்தான் பாதுகாவலர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினுடைய சம்பந்தி என்று எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு, அந்தச் சமுதாயத்தினுடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்காக மட்டுமே மேடைகளிலே முழங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள், அந்தச் சமுதாயத்தை கல்வியிலே மேம்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்கள் அந்தச் சமுதாயத்தினுடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்காக மேடைகளிலே உட்டாளவிலே சொன்ன சில விஷயங்களை அம்மா அவர்கள் உள்ளத்தின் அளவிலே எடுத்துக்கொண்டு அந்தச் சமுதாயத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற வகையில், ஒரு சமுதாயம் மேம்பட வேண்டுமானால், பொருளாதார ரீதியாக மேம்பட வேண்டுமானால், அது கல்வியிலே மேம்பட வேண்டும் என்கின்ற உள்ளார்ந்த அந்த ஈடுபாட்டோடு அம்மா அவர்கள், பிளஸ் 1, பிளஸ் 2 படிக்கின்ற ஆதிதிராவிட, தாழ்த்தப்பட்ட மலை ஜாதியைச் சேர்ந்த மாணவிகளுக்கு இலவச சைக்கிள் திட்டத்தை அறிவித்து, அந்த மக்கள் கல்வியிலே மேம்பட்டால்தான் பொருளாதாரத்திலே மேம்பட முடியும் என்கிற அடிப்படையிலே ஒரு நல்ல திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களிலே ஒற்றைச் சாளர முறை, 'Single Window System' என்கின்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, தகுதி படைத்தவர்கள் அதிலே வாய்ப்பினைப் பெற்று, அந்தப் பயிற்சியைப் பெற்று, வேலைவாய்ப்புகளிலே முன்னுரிமை பெற வேண்டுமென்பதற்காக, எல்லோருடைய பாராட்டையும் பெறுகின்ற வகையிலே அந்தத் திட்டம் பற்றிய அறிவிப்பை இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். காவியாக உள்ள ஆசிரியர் பணியிடங்களை நிரப்பினால்தான் கல்வியிலே முழுமை பெறமுடியும், கல்வியின் தரம் மேம்படும் என்கின்ற காரணத்தினால், அவற்றை உடனடியாக நிரப்புவதற்குண்டான நடவடிக்கைகளை

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். மலைப் பகுதியிலே இருக்கின்ற பள்ளிகளுக்கான ஆசிரியர் பணியிடங்களை நிரப்புவதில் சிக்கல் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்கே பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கத்தின் சார்பாகவே காலிப் பணியிடங்களை நிரப்பிக் கொள்ளலாம் என்கின்ற ஒரு நல்ல முடிவையும் எடுத்து இங்கே அறிவித்திருக்கின்றார்கள்.

100 நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், 125 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் உயர்த்த வேண்டுமென்று, கடந்த காலங்களிலே, நீண்ட நாட்களாக வைக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்த அந்தக் கோரிக்கையை, நிறைவேற்றி, ஏழையெளிய நடுத்தர வர்க்க சமுதாயத்தைக் கல்வியிலே மேம்படுத்துவதற்கு பல்வேறு அறிவிப்புகளையும், சலுகைகளையும் இங்கே அறிவித்து ஒரு சிறப்பான திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார்கள். கல்வியை மேம்படுத்த வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, நடுத்தர, பிற்படுத்தப்பட்ட வர்க்கத்தை எல்லாம் மேம்படுத்த வேண்டும் என்று அம்மா அவர்கள் உள்ளார்ந்த ஈடுபாட்டோடு பல்வேறு அறிவிப்புகளை, கொள்கை முடிவுகளை, சலுகைகளையெல்லாம் எடுத்து அறிவித்துக்கொண்டிருக்கிற நல்ல நிலையிலே ஒரு கருத்தை அம்மா அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 5-15

எதற்கெடுத்தாலும் குறை சொல்லிக்கொண்டு, நாங்கள் எல்லாம் மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காகவே அரசியலில் இருக்கிறோம், அரசியல் கட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம், நாங்கள்தான் இந்தச் சமுதாயத்தை மேம்படுத்தப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மாவட்டத்தினுடைய கல்வித் தந்தை நாங்கள்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டு, பல்வேறு தனியார் நபர்கள் கல்லூரிகளைத் தொடங்குவதற்கும் தனியார் பள்ளிகளை நடத்துவதற்கும் அனுமதி பெறுவதிலும் மிகப் பெரிய தவறான முறையிலே, பல்வேறு முறைகேடுகளைச் செய்து, தவறான முறையிலே அனுமதி பெற்று, பல கோடி ரூபாய்களைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைச் சட்டத்தின்முன் நிறுத்தி, உரிய நடவடிக்கை எடுக்க அம்மா அவர்களுடைய அரசு முன்வர வேண்டும். கல்லூரியை நடத்த அனுமதி பெறுவதோடு மட்டுமல்லாமல், கல்லூரிக்குக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு இடம் வாங்குவதிலேயும் பல்வேறு முறைகேடுகளைச் செய்து, இடம் வாங்குகிறவர்களுடைய இடத்தை ஒட்டியிருக்கிற அரசுக்குச் சொந்தமான இடங்களை எல்லாம் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக்கொண்டு பல்வேறு

முறைகேடுகளைச் செய்து, அங்கே கட்டடங்கள் எல்லாம் கட்டிக்கொண்டு, பல நிறுவனங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கல்லூரியிலே, மின்சார இணைப்பைப் பெறுவது, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலமாக, கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி பெறுவது போன்ற பல்வேறு விஷயங்களை முறை தவறிப் பெற்று, இன்று பல நிறுவனங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களை எல்லாம் சட்டத்தின்முன் நிறுத்தி, உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, இதுபோன்ற தவறுகள், இனி வருங்காலங்களில் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு, அம்மாவினுடைய அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற என்னுடைய பணிவான கோரிக்கையை இங்கே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகிற ஒரு நல்ல வாய்ப்பை அளித்த அவைத் தலைவருக்கு நன்றி சொல்வதோடு, நான் முதன்முதலாகப் பேசுகின்ற காரணத்தினால், என்னுடைய தொகுதி பற்றிய பல்வேறு கோரிக்கைகளை இங்கே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கலசப்பாக்கம் தொகுதிக்கு உட்பட்ட கலசப்பாக்கம் ஒன்றியம், ஆதமங்கலம் புதூர் மற்றும் துரிஞ்சாபுரம் ஒன்றியம், மங்கலம் ஆகிய மேல்நிலைப் பள்ளிகளைப் பிரித்து, மகளிர் பள்ளியை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே வருகிற செய்யாற்றிலே ஒரு கால்வாயை வெட்டி, 15-லிருந்து 20 ஏரிகளை இணைக்க வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால், அந்த ஏரிகளை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து, மழைக் காலங்களில் வருகிற நீரைச் சேமித்து, விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்ற என்னுடைய பணிவான கோரிக்கையை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 18 ஆண்டு காலம் ஒரே நபர் அந்தத் தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காரணத்தினால், அந்தத் தொகுதியிலே, முக்கியமான அடிப்படைத் தேவைகளாக இருக்கின்ற குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை, சாலை வசதி போன்ற எந்த வசதிகளையும் செய்து தராத நிலையிலே மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாக என்னுடைய தொகுதி இருப்பதால், அங்கே ஏறத்தாழ 100 கிராமங்களுக்கு மேல், மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி வசதி இல்லாமல், இதுவரை பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி கூட கிடைக்காத நிலை அங்கு இருக்கிறது. அதற்கு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொண்டு, அந்த 100 கிராமங்களிலே பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீர் ஆதாரம் பொய்த்துப்போன கிராமங்கள், கலசப்பாக்கம் தொகுதியிலே 16 கிராமங்கள். ஏற்கெனவே

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

போர் போடப்பட்டு, மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டியெல்லாம் கட்டியும்கூட, வறட்சியான காலங்களிலே தண்ணீர் இல்லை என்ற நிலையிலே, அங்கே குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. நீர் ஆதாரம் உவர் நீராக மாறிய கிராமங்கள் 6 இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த 22 கிராமங்களுக்கும் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்தின் மூலமாக தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்த்துத் தர அரசு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தொகுதி மக்களின் சார்பிலே என்னுடைய கோரிக்கையை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

பிற்பகல் 5—20

தமிழகத்திலே மட்டுமல்லாமல் அனைவருடைய கவனத்தையும் ஈர்க்கின்ற ஒரு புண்ணிய பூமி திருவண்ணாமலை. திருவண்ணாமலையிலே, கடந்த 1996-97-லே கோயில் மண்டபம் இடிந்து விழுந்து, அந்தப் பணிகள் முடிக்கப்படாமல் இதுவரை அங்கு கோயில் திருப்பணி நடைபெறாமல் இருக்கிறது. அந்தத் திருப்பணியைச் செய்துதர அரசு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி.சி. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருகின்ற தை மாதம் நிச்சயமாக திருவண்ணாமலையில் அந்தத் திருப்பணி நடைபெறும் என்பதை இந்த நேரத்தில் அன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நன்றி சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுக்கு நன்றி. சமீபத்திலே நடந்த தேர்தலையொட்டி திருவண்ணாமலை நகருக்கு பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொல்லி ஒரு வாக்குறுதியைத் தந்து அங்கே தேர்தலைச் சந்தித்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்படவேயில்லை. அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாத நிலை இருக்கிறது. இன்று அது ஒரு புண்ணிய பூமியாக, ஒவ்வொரு பௌர்ணமியன்றும் பல இலட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் அங்கு கூடுகிற காரணத்தால், அந்தப் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அந்த நகரை மேம்படுத்துவதற்கு உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தண்டராம்பேட்டை தலைமையிடமாக வைத்து, செங்கத்தை இரண்டாகப் பிரித்து தாலுகா அமைத்துத் தரவேண்டுமென்ற அந்தக் கோரிக்கை மிக நீண்டகாலமாக இங்கே வைக்கப்பட்டு, பல்வேறு அரசாங்கங்கள் வந்தும் கூட இதுவரை நிறைவேற்றப்படாத நிலையில், அம்மா அவர்கள் தயவுசெய்து செங்கத்தை இரண்டாகப் பிரித்து தண்டராம்பேட்டை தலைமையிடமாக வைத்து தாலுகா அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஏன் இந்தக் கோரிக்கையையெல்லாம் நாங்கள் இங்கே வைக்கிறோம் என்றால், கடந்த கால ஆட்சியிலே இவையெல்லாம் கோரிக்கையாக மக்களின் சார்பிலே வைக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் படவில்லை. அதனாலே, தயவுசெய்து அம்மா அவர்களுடைய ஆட்சியிலே தான் அவற்றையெல்லாம் செய்து தருவார்கள் என்று மக்கள் மிகுந்த நம்பிக்கையுடனும், எதிர்பார்ப்போடும் இருக்கிற காரணத்தால் அவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டு, வாய்ப்பு அளித்த அம்மா அவர்களுக்கும், அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. கே. மகேந்திரன்.

திரு. கே. மகேந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்த மாமன்றத்தில் என்னை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய சென்னை, பெரம்பூர் சட்டமன்றத் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், என்னுடைய வெற்றிக்காக இரவு, பகல் பாராது பாடுபட்ட அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமையையேற்ற மதச்சார்பற்ற ஜனநாயக முற்போக்குக் கூட்டணித் தோழர்களுக்கும் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக முதலிலே நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலும், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஆளுநர் உரையிலும், தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் மகிழ்கின்ற பல்வேறு அறிவிப்புகளை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, 11 ஆம் வகுப்பு, 12 ஆம் வகுப்பு படிக்கக்கூடிய ஆதிதிராவிட மாணவிகளுக்கு மிதிவண்டி வழங்கக்கூடிய திட்டம், ஆசிரியர்களுடைய நீண்ட காலக் கோரிக்கையாக இருந்த கவுன்சலிங் முறையிலே பணி

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. கே. மகேந்திரன்]

மாற்றம் என்ற அந்தத் திட்டம், 100 நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்துவது, 125 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்துவது என்பது உட்பட பல்வேறு நன்மைகளை தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த அரசு செய்திருப்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் முதலிலே வரவேற்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும், மாணவர்களுடைய திறன் என்பது உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற பல கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார்கள். நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரை, சுதந்திரம் அடைந்து 54 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு கூட, இன்றைக்கும் அனைவருக்கும் கல்வி வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன்வைத்துப் போராட வேண்டிய ஒரு மோசமான நிலைமை இந்தியாவிலே நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலே சில மாவட்டங்கள் உட்பட, இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் எழுத்தறிவு இயக்கத்தை நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலையில்தான் இந்த நாடு இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கடந்த கால ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த ஆட்சியாளர்கள், தாங்கள் மக்களுக்குக் கொடுத்த அந்த வாக்குறுதிகள்-- அனைவருக்கும் கல்வி கற்பிக்கப்படும் என்ற அந்த வாக்குறுதிகள் என்பது கடந்த காலத்திலே நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது.

பிற்பகல் 5-25

நம்முடைய கல்வித் தரத்தைப் பொறுத்தவரை, மாணவர்களுடைய கல்வித் தரம் என்பது உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று தொடர்ச்சியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த காலத்தில் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆசிரியர்-மாணவர் விதிதாச்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை, 1:20 என்பதிலிருந்து 1:40 ஆக அதனை உயர்த்தியிருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே 96 மாணவர்கள் ஒரு பள்ளியில் படித்தார்கள் என்றால் அந்தப் பள்ளியிலே 5 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றிய நிலைமை இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1997 ஆம் ஆண்டு அரசு ஆணை எண் 525-ஐப் பிறப்பித்ததற்குப் பின்பு இன்றைக்கு 96 மாணவர்கள் படிக்கக்கூடிய ஒரு பள்ளிக்கூடத்திலே 2 ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. 2 ஆசிரியர்கள் 96 மாணவர்களுக்கு இன்றைக்கு கல்வி போதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண ஏழை, எளிய உழைப்பாளி வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு,

விவசாயிகள் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்குத் தரமான ஒரு கல்வியை கற்றுக் கொடுக்க முடியுமா என்றால் நிச்சயமாகக் கற்றுக் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, மெத்தப் பணிவன்போடு நாங்கள் இந்த ஆட்சியைக் கேட்டுக்கொள்வது, கடந்த காலத்தில் இருந்த ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதமான 1:20 என்ற விகிதத்தை மீண்டும் அமலாக்குவதற்கான முயற்சியை, இன்றைக்குப் புதிதாக தமிழகத்து மக்களுடைய முழுமையான நம்பிக்கையைப் பெற்று ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியிருக்கக்கூடிய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலும், மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலும், ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதம் என்பது சீரமைக்கப்படும்; வகுப்பிற்கு ஓர் ஆசிரியர் என்ற நிலை படிப்படியாக உருவாக்கப்படும் என்று சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அந்தவகையில் 1:20 என்ற அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு உங்களை நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அதேபோன்று இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர் பெருமக்கள் எல்லாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றது, கவுன்சலிங் சிஸ்டத்திலே 'transfer' கிடைத்ததாகும். ஊழல் நடைபெறாமல், அதிகாரத் தலையீடுகள் எதுவும் இல்லாமல் ஓர் அற்புதமான மாற்றம் ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் விகிதாச்சார அடிப்படையிலே ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கை என்பது குறைக்கப்படக்கூடிய காரணத்தினால் இன்றைக்கு கவுன்சலிங் முறையிலே மாற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள்கூட பல்வேறு பள்ளிகளில் ஸ்டேஷன் ஜூனியர் என்ற அடிப்படையில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதாக இன்றைக்குத் தகவல் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டும் என்றால், இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய அனைத்துக் கல்வி நிலையங்களிலும் போதுமான ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று நடுநிலைப் பள்ளிகள். இன்றைக்கு நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. விளையாட்டுத் துறையை மேம்படுத்துவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எண்ணற்ற திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய நடுநிலைப்

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. கே. மகேந்திரன்]

பள்ளிகளுக்கு இன்றைக்குப் போதுமான விளையாட்டுக்களை அந்த மாணவர்கள் பயில்வதற்கான வசதி என்பது செய்து கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால், அநேகமாக பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய கிராமப்புற நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கு விளையாட்டு மைதானமே இல்லாத சூழ்நிலை என்பது நீடித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு புதிய விளையாட்டு மைதானங்களை உருவாக்கிக் கொடுப்பதற்கும், அதேபோன்று நடுநிலைப் பள்ளிகளிலே உடற் கல்வி ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்குமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இன்றைக்கு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். கோப்புகள் அனைத்தையும் 90 நாட்களிலே முடிக்க வேண்டுமென்று ஓர் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாவட்ட தொடக்கக் கல்வி இயக்குநரகத்தில் கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக ஆசிரியர்களுடைய appeal என்பது, ஆசிரியர்களுடைய மேல்முறையீடு என்பது தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதனுடைய விளைவாக இன்றைக்கு ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான பல சலுகைகளுக்கிட கிடைக்கவில்லை என்று தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒரு பகுதி ஆசிரியர்கள் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றுவதற்கான முயற்சியையும் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பது போன்று 90 தினங்களிலே கோப்புகளை முடிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அதேபோன்று, மாவட்ட தொடக்கக் கல்வி அலுவலகங்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை 30 மாவட்ட தொடக்கக் கல்வி அலுவலகங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றன. இந்த 30 மாவட்ட தொடக்கக் கல்வி அலுவலகங்களிலே 20 மாவட்டங்களில் மாவட்ட தொடக்கக் கல்வி அலுவலர் பணியிடங்கள் இன்றைக்கும் காலியாக இருப்பதாகத் தகவல்கள் இருக்கின்றன. 30 மாவட்ட அலுவலகங்களில், 20 மாவட்ட அலுவலகங்களிலே முக்கியமான அந்த அலுவலர்களுடைய பணியிடம் காலியாக இருந்தால் அந்த மாவட்டத்திலே நிறைவேற்ற வேண்டிய பல பணிகளை முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியுமா என்றால், நிச்சயமாக நிறைவேற்ற முடியாது. ஆகவே அந்தப் பணியிடங்களை உடனடியாக நிரப்புவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பிற்பகல் 5-30

இடைநிலை ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை, இன்றைக்கு உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றக்கூடிய இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான பதவி உயர்வும் கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 1992 ஆம் ஆண்டு முதல்வராக இருந்தபோது, உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே இருக்கக்கூடிய இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு 4:1 என்ற விகிதத்திலே, 4 பேர் பணியாற்றினால் அதில் seniority அடிப்படையிலே ஒருவருக்கு ஆரம்பப் பள்ளியினுடைய தலைமையாசிரியர் ஊதியம் வழங்குவோம் என்று 1992 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டசபையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிவிப்பை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இன்றைக்கு இருக்கின்ற நடுநிலைப் பள்ளிகளில் 6, 7, 8 ஆகிய வகுப்புகளுக்கு பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்வதோடு, அந்த வகுப்புகளுக்குப் பாடங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு, மாறிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய கல்வித் தரத்தை மாணவர்களுக்கு முழுமையான அளவிற்கு போதிப்பதற்கு, புதிய ஒரு பயிற்சி அளிப்பதும் தேவையாக இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே, மேல்நிலைப் பள்ளியிலே இருக்கக்கூடிய மேல்நிலை, முதுநிலை பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு M.Phil., Ph.D. போன்ற பட்டங்களைப் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு, ஊக்க ஊதிய உயர்வு வழங்குவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள் மேல்நிலைப் பள்ளியிலே பாடங்களைக் கற்பிக்கக்கூடிய மேல்நிலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு குறைவாக இருப்பதால் அதை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய பல்கலைக்கழகங்களிலே, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் துணைவேந்தர் பதவி இன்றைக்கும் நிரப்பப் படாமல் இருக்கிறது. மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. கே. மகேந்திரன்]

மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் உட்பட 4 பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் துணைவேந்தர்களை உடனடியாக நியமிப்பதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரி போன்ற உயர் கல்வி நிலையங்களிலே, செனட், சிண்டிகேட் போன்ற அமைப்புகளுக்கு-அந்தக் கல்லூரிகளிலே பயிலக்கூடிய மாணவர்களையும், செனட், சிண்டிகேட் போன்ற அமைப்புகளுக்குத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான முயற்சியை ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுக்கான பேரவைத் தேர்தல் இன்றைக்கு மாநிலத்தினுடைய பல்வேறு பகுதிகளிலே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. பெரும்பாலான கல்லூரிகளிலே இந்தப் பேரவைத் தேர்தல்கள் என்பது நடைபெறுவதில்லை. இங்கே இருக்கக்கூடிய பல மூத்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கல்லூரிப் படிப்பைப் படிக்கும்போது, பேரவைத் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு இருக்கின்றீர்கள். வெற்றி பெற்றிருக்கின்றீர்கள். அந்த வாய்ப்பு என்பது, இன்றைக்குப் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்புக் கிடைப்பதற்கு ஒரு ஆணையைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிளஸ் 2 பள்ளித் தேர்விலே கூடுதலான மாணவர்கள் இன்றைக்கு வெற்றி அடைகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கல்லூரிப் படிப்பைப் படிப்பதற்கு, உயர் கல்வியைப் படிப்பதற்குப் போதுமான இடவசதி தமிழகத்திலே ஓரளவு இருந்தாலும்கூட, இன்னும் போதுமான இடவசதிகளை உருவாக்குவதற்கு அரசு கலைக் கல்லூரி மற்றும் Arts and Science கல்லூரிகளிலே shift system கொண்டுவருவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் கொடுத்தால் நான் என்னுடைய விவாதத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் உரையை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. மகேந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குத் தமிழ்மொழி சம்பந்தமாக பல்வேறு விவாதங்கள் நடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்மொழி ஆட்சிமொழி

ஆகவேண்டும்; அன்னை மொழி அரியணையிலே ஏற்றப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் நாம் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே புதிதாக முளைத்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய Matriculation பள்ளிகள். அதற்குப் பல விதிகள் உருவாக்கப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, அந்த விதிகள் இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே முறையாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவா என்றால் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே கடந்த ஆட்சியிலே ஓர் உத்தரவு போடப்பட்டது. ஒன்றாவது வகுப்பு முதல் ஐந்தாவது வகுப்பு வரை இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளில், தமிழைக் கட்டாயப் பாடமாக்க வேண்டுமென்று சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, ஒரு சட்டப் பாதுகாப்பைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஓர் உத்தரவைப் போட்டதினுடைய விளைவாக இன்றைக்குத் தொடக்கக் கல்வியிலே நம்முடைய தாய்மொழி தமிழ்மொழி என்பது கட்டாயப் பாடமாக மாற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சட்டப் பாதுகாப்பைக் கொடுப்பதற்கான முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு தமிழ் மொழியை இந்தியாவிலுடைய செம்மொழியாக அறிவிப்பதற்கு இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, மத்திய ஆட்சியாளர்களுக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆட்சியிலே தொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய அந்த வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 5-35

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஆசிரியர் பயிற்சி முடித்த மாணவர்கள் கூடுதலாக இருக்கிறார்கள். இதர மாவட்டங்களிலே அவர்கள் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களிலே பதவி செய்ததிலே பல பிரச்சினைகள் இருந்தன; ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன; அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறுபான்மை மொழியாக தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய மலையாள மொழியைக் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர்களை, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கூடுதலாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பெரம்பூர் சட்டமன்றத் தொகுதியில், ஒரே ஒரு அரசுக் கல்லூரிதான்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. கே. மகேந்திரன்]

இருக்கிறது. சென்னை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த காலத்தில் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த ஆட்சியாளர்கள், நாங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வடசென்னை மாவட்டத்தைப் புறக்கணித்து இருக்கிறார்கள். 2 அரசு கலைக் கல்லூரிகள்தான் இருக்கின்றன. சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் யாருடைய கோட்டையோ என்றுதான் கடந்த காலத்திலே கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கோட்டையிலே ஓட்டையைப் போடுகின்ற வகையில் இன்றைக்கு பெரம்பூர் சட்டமன்றத் தொகுதியிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அணியிலே போட்டியிட்ட மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக நான் வெற்றி பெற்றிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதேபோன்று, ஆர்.கே. நகர் தொகுதியிலே மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சேகர்பாபு அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இன்றைக்குத் தமிழகத்தினுடைய மின் துறை அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இராயபுரம் தொகுதியிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். பூங்கா நகர் தொகுதியிலே இந்த அணி வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. காரணம், கடந்த கால ஆட்சி வடசென்னை மாவட்டத்தை ஒட்டுமொத்தமாகப் புறக்கணித்திருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய வடசென்னை மாவட்டத்திற்குக் கூடுதலாக நிதிகளை ஒதுக்கித் தர வேண்டும்; புதிய கல்லூரி, பெண்களுக்கான கலைக் கல்லூரியை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பினை வழங்கிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒரு முறை நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன், நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. ஆஸ்டின் அவர்கள். இன்னும் 10 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். எனவே சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஆஸ்டின்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 2001-2002 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது எம்.ஜி.ஆர். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு சுமார் 4978.85 கோடி ரூபாய் கல்வி மானியத்திற்காக அரசாங்கத்திடம் இந்தத் துறை கோரியிருக்கின்றது. சிற்றூர்களிலும் தொடக்கக் கல்வி வசதி, அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் கட்டடம் மற்றும்

தளவாடங்கள் போன்ற வசதி, அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி, அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் அடிப்படை வசதிகளான போதுமான அளவு வகுப்பறைகள், ஆய்வுக் கூடங்கள், குடிநீர் வசதி, கழிப்பிட வசதி, இப்படிப் பல்வேறு காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்தத் தொகை போதுமானதல்ல என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று, இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே, தரமான கல்வியை வழங்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 40 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர் என்ற விகிதாச்சாரத்தின்படிதான் வரக்கூடிய காலத்திலே ஆசிரியர்களை நியமிக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். ஏற்கெனவே 20 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர் என்ற அடிப்படையிலே ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஆசிரியர் பணியாற்றுகின்றபோதுகூட, அங்கே பல காலியிடங்கள் நிரப்பப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஏனென்றால் 40 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர் என்ற விகிதாச்சாரத்திலே ஆசிரியர்களை நியமிப்போம் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவது என்பது கடினமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகின்றேன். எனவே அந்த ஆணையை நீங்கள் ரத்து செய்துவிட்டு, 20 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர் என்ற விகிதாச்சாரத்தின்படி ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிப்பீர்கள் என்று சொன்னால், கல்வித் தரம் உயரும் என்ற அந்த அடிப்படை நிரூபணம் ஆவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

எங்களுடைய மாவட்டத்திலே, காத்தாடிதிட்டு என்ற ஊரிலே இருக்கக்கூடிய பிள்ளியிலே 250 மாணவ, மாணவியர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே தலைமை ஆசிரியர் உட்பட மூன்றே மூன்று ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று, சரக்கல்விளை, கீழ்க்காட்டுவிளை என்ற பகுதிகளில் எல்லாம் 125, 130 மாணவ, மாணவிகளுக்கு, தலைமை ஆசிரியர் உட்பட இரண்டே இரண்டு ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். எனவே, இதையெல்லாம் கருத்திலேகொண்டு கல்வித் தரத்தை உயர்த்தும் வகையிலே, 20 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர் என்ற விகிதாச்சாரத்தின்படி நீங்கள் ஆசிரியர்களைத் தேர்வு செய்து நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 5-40

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எல்லாம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஆரம்பப் பாடசாலை தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பள்ளி இருக்கக்கூடிய

2001 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. ஆஸ்டின்]

இடத்திலே, உயர்நிலைப் பள்ளி தனியாகவும், ஆரம்பப் பாடசாலை தனியாகவும் இப்போது பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பிரிக்கின்றபோது, அங்கே இரண்டு தலைமையாசிரியர்கள் உருவாகியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கான infrastructure அங்கே சரியாக இல்லை. ஒரு தலைமை ஆசிரியருக்குத் தேவையான table, chair, அலமாரிகள் போன்ற அந்தத் தளவாடங்கள் ஒருவருக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர, ஆரம்பப் பாடசாலை என்று பிரித்த பிறகு, அந்தத் தலைமையாசிரியருக்குத் தேவையான அந்தப் பொருள்கள் எல்லாம் அங்கே இல்லாத ஒரு நிலை; அதுபோல கட்டட வசதி இல்லாத நிலையும் அங்கேயிருக்கிறது. அதையும் இந்த அரசு கருத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

40 பள்ளிகளுக்குக் கட்டடம் கட்டுவதற்காக இந்த ஆண்டு 220 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 40 பள்ளிகள் என்று சொல்கிறபோது, இந்த மாநிலம் முழுவதும் 40 பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அது போதுமானதல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு மாவட்டத்திற்குக் குறைந்தது 10 பள்ளிகளுக்காவது புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவதாக இருந்தால்தான் ஓரளவு பள்ளிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்கும். இப்போது மாத்தடியிலே நடைபெறக்கூடிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் இந்த அரசு மாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர் தேர்வு வாரியத்தின் மூலமாக பட்டதாரி ஆசிரியர்களைத் தேர்வு செய்வதற்காக ஒரு குறிப்பை இங்கே கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதிலே 1:3 என்ற அடிப்படையிலே வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் மூலமாக அவர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு 50 மதிப்பெண்கள் என்ற அடிப்படையிலே நேர்முகத் தேர்வை நடத்தி, அவர்களைத் தேர்வு செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு, அந்தக் குறிப்பின் கீழே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். இவ்வாண்டு முதல் இத்தகைய ஆசிரியர் பணியிடங்களுக்கும் எழுத்துத் தேர்வு நடத்தி, நேர்காணல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கலாமா என்பது குறித்து ஆராயப்பட்டு வருகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே இடைநிலை ஆசிரியர்கள் எல்லாம், வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தினுடைய seniority அடிப்படையிலே தேர்வு செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். எனவே ஆசிரியர் தேர்வு வாரியத்தின் மூலம் தேர்வு செய்யப்பட இருக்கின்ற இந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு நீங்கள் எழுத்துத் தேர்வை நடத்தினால்,

அது மிகவும் சிரமமாக இருக்கும். ஏனென்றால், பணியிடங்கள் குறைவாக இருக்கும். எழுத்துத் தேர்வை எழுதக்கூடியவர்கள் இலட்சக்கணக்கிலே இப்போது காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அப்படி வருகின்றபோது, அந்த employment seniority என்பது அடிபட்டுப் போகும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் நேர்முகத் தேர்வை நடத்துகின்றபோது அதிலே ஒரு முறையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நேர்முகத் தேர்விலே முதல் வகுப்பிலே, அதாவது பட்டப் படிப்புக் கல்வியிலே முதல் வகுப்பு மார்க் எடுத்தவர்களுக்கு 2 மதிப்பெண்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள். 70 மதிப்பெண்களுக்கு மேல் 4 போட்டிருக்கிறீர்கள். 80 மதிப்பெண்களுக்கு மேல் 6 மதிப்பெண்கள் என்று 10, 12 மதிப்பெண்கள் என்று அந்தப் பட்டியலிலே நீங்கள் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். பட்டப் படிப்பை முடித்திருக்கின்ற அந்த ஆசிரியர்களுக்கு இப்போதெல்லாம் பாடங்களிலே கிட்டத்தட்ட 80, 90, 100 வரை வாங்குவது மிகவும் எளிதானது. அந்த அளவிற்கு மதிப்பெண் போடுகின்றார்கள். ஆனால் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நீங்கள் பின்னோக்கிப் பார்த்தீர்கள் என்று சொன்னால், முதல் வகுப்பு வாங்குவது என்பதே மிகவும் சிரமமான காரியம். அப்படியிருக்கின்றபோது, 80 மதிப்பெண்களுக்கு மேல் 6 மதிப்பெண்கள் என்று நீங்கள் நேர்முகத் தேர்வுக்குப் போட்டீர்கள் என்று சொன்னால், அது employment seniority-லையிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்கு, அந்த seniority-யிலே இருப்பவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் அளிப்பதாக இருக்காது என்பதை நான் கட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே முதல் வகுப்பு, 70 சதவிகிதத்திற்கு மேல், அதற்குப் பிறகு 2 ஆம் வகுப்பு என்ற அந்த ஒரு columnவைத்து, அந்த 12 மதிப்பெண்களை நீங்கள் பிரித்துக் கொடுப்பீர்களானால், அது முதுமையான ஆசிரியர்களுக்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு - கேள்வி நேரத்திலே குறிப்பிடுகிறபோது நீங்கள் சொன்னீர்கள், பாதிக்கப்பட்ட அத்தனை பேர்களுக்கும் வயது வரம்பையும் தளர்த்தி, அனைவருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருந்தீர்கள். அதற்காக நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே, இப்போது அனைவருக்கும் வாய்ப்பு என்கிறபோது, அந்த பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களிடத்திலே அதிகமான கட்டணம் செலுத்தவேண்டுமென்றும், அதேபோல் இப்போதைய கல்வி விதியைப் பொறுத்துதான் அவர்கள் தேர்வு செய்யப்படுவார்கள் என்றும் சொல்லப்படுவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதையெல்லாம் மாற்றிவிட்டு, பாதிக்கப்பட்ட

2001 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. ஆஸ்டின்]

அனைவருக்கும் வயது வரம்பைத் தளர்த்தி, அத்தனை பேர்களுக்கும் அந்த இடம் கிடைப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மேல்நிலைப் பள்ளியிலே vocational teachers-தொழில் கல்வி ஆசிரியர்கள் என்று அங்கே இருக்கிறார்கள். இப்போது தமிழகத்திலே கிட்டத்தட்ட 3000 பேர்களுக்கு மேலாக தொழில் கல்வி ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். 1978-லே அவர்கள் பகுதி நேர ஆசிரியர்களாக அன்றைக்கு நியமிக்கப்பட்டு கிட்டத்தட்ட 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான், 1990-லேதான் அவர்களுக்கு time scale என்பது fix செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 2000 ஜனவரி வரைக்கும் அவர்களுக்கு service rules போடப்படாமல், எந்தவிதமான சலுகைகளும், எந்தவிதமான benefits-ம் அவர்களுக்குக் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருந்து வந்தது. 2000 ஜனவரியிலேதான் அவர்களுக்கு அந்த service rules போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரைக்கும் அந்த service rules நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் 100 ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு ஓய்வுபெற்ற நிலையிலும், கிட்டத்தட்ட 50-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் காலமாகிவிட்ட நிலையிலும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் இல்லாத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த அரசு அந்தத் தொழிற் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு அந்தப் பணியை வரன்முறைப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஆசிரியர்களுக்கு-1978-லே பணி நியமனம் செய்யப்பட்ட காரணத்தால், இப்போது 10 ஆண்டுகள் குறைந்தபட்சம் அவர்கள் பணி செய்தாலும் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே அந்த 1978 ஆம் ஆண்டைக் கணக்கிலே வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய நியமனம் கணக்கிடப்பட்டால்தான் அந்த 10 ஆண்டுகளை அவர்கள் நிறைவு செய்ய முடியும். அதையும் கணக்கிலே வைத்து, அவர்கள் 1978-லே பகுதி நேர ஆசிரியர்களாகப் பணியிலே சேர்ந்திருந்தாலும்கூட 1978-ஐ அளவுகோலாக வைத்து அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கிடைக்கக்கூடிய அளவிலே அந்தப் பணி வரன்முறை செய்யப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 5-45

ஏற்கெனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசும் போதுகூடச் சொன்னார்கள். நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே எல்லாம் இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்ட அத்தனை மாணவ, மாணவிகளுக்கும் அவர்கள் விரும்பியபடி அந்தந்தக் கல்லூரிகளிலே இடம்

கிடைத்திருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நேற்றையதினத்திலே அங்கே நடைபெற்ற அந்தக் கவுன்சிலிங்கிலே பல மாணவ, மாணவிகள் பாதிக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். மார்க் அதிகமாக எடுத்தவர்கள் எல்லாம் குறைந்த நிலைக் கல்லூரிகளிலும், மார்க் குறைவாகப் பெற்றவர்களுக்கு எல்லாம் ஏற்கெனவே நல்ல நிலையிலே உள்ள கல்லூரிகளிலும் இடம் கிடைத்துவிட்ட காரணத்தினால், இவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளிலே இடத்தை நீங்கள் அதிகப்படுத்தியாவது number of admission-ஐக் கூட்டியாவது அவர்கள் நினைத்த கல்லூரிகளுக்கு மாற்றிக் கொடுப்பதற்கு முடியுமா என்பதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு இதிலே சரியான முறையிலே, சரியான திட்டத்தை வைத்துச் செயல்பட்டிருக்கும் என்று சொன்னால் இதைப்போன்ற பாதிப்புகள் அந்த மாணவ, மாணவிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்காது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஓய்வபெற்ற கல்லூரி, பள்ளி ஆசிரியர்கள் மறு நியமனம் செய்யப்படும் ஒரு நிலை இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தது. அப்படி மறு நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு இப்போது அரசு கடித எண் 36187-ன்படி அவர்கள் பெற்ற ஓய்வதியம் மற்றும் சலுகைகளை இன்றைக்கு அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஓய்வதியத்திலிருந்து பிடித்தம் செய்யச் சொல்லி ஓர் உத்தரவை அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே அவர்கள் ஓய்வு பெற்றவர்கள், மறு நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள்; மறு நியமனம் செய்யப்பட்ட பிறகு ஊதியமும், சலுகைகளும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெற்ற ஊதியத்தையும், சலுகையையும் அவர்களுடைய ஓய்வதியத்திலிருந்து பிடித்தம் செய்யப்படும் என்று சொன்னால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகிவிடும். அந்த உத்தரவை அரசு ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராம ஊராட்சிகளுடைய மாணவ மாணவிகளுக்கு தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளிலே இன்றைக்கு 15 சதவிகிதத்திலிருந்து 25 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். கிராமம் என்று சொல்லுகின்றபோது Village Panchayat என்று நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றீர்கள். நான் ஏற்கெனவே ஆளுநர் உரையிலேகூட அதை பேரூராட்சிகளுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அங்கே பேரூராட்சி என்பது கிராம ஊராட்சியைப் போன்று எந்த அடிப்படை வசதிகளும் இல்லாமல்

2001 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. ஆஸ்டின்]

மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே நீங்கள் 25 சதவிகிதமாக இட ஒதுக்கீட்டை உயர்த்தியிருப்பதை பேரூராட்சிகளில் படிக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தையல் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே இன்றைக்குப் படித்த தையல் ஆசிரியர்கள், பெண்கள் கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகாலமாக நியமனம் செய்யப்படாமல் காத்திருக்கின்றார்கள். அரசினுடைய தையல் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயின்று பயிற்சியை முடித்துவிட்டு, காலி இடங்கள் இருந்தம்கூட 20 ஆண்டுகாலமாக அந்த காலி இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை. அதை அரசு கருத்திலே கொண்டு அந்த காலி இடங்களை நிரப்பி அவர்களுக்குப் பணி நியமனம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சுயநிதிக் கல்லூரிகளிலே படிக்கும் மாணவர்களுக்கு பேருந்துக் கட்டணத்திலே சலுகை இன்றைக்கு நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே அவர்கள் பேருந்துக் கட்டணத்திலே சலுகை பெற்று வந்தார்கள். இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதம் அல்லது ஒன்றரை மாதம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அரசால் அந்தந்த கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முதல் மாணவர்களுக்கு பேருந்துக் கட்டணத்திலே சலுகை நிறுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அரசு இதைக் கவனத்திலேகொள்ள வேண்டும். சுயநிதிக் கல்லூரிகளிலே மாணவர்கள் சேருகின்றபோது மற்ற கல்லூரிகளைவிட கட்டணம் அதிகமாகக் கொடுத்துச் சேருகின்றார்கள். Capitation fees அதிகமாகக் கொடுத்துச் சேருகின்றார்கள். ஏனென்றால் அங்கீகாரம் பெற்ற கல்லூரிகளிலே, மற்ற அரசுக் கல்லூரிகளிலே இடம் கிடைக்காத காரணத்தால் சுயநிதிக் கல்லூரிகளிலே கட்டணத்தை அதிகமாகக் கொடுத்து ஏழ்மை நிலையிலே உள்ள மாணவர்கள் சேருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு நீங்கள் பேருந்துக் கட்டணச் சலுகையை ரத்து செய்தீர்கள் என்று சொன்னால் மிகவும் சிரமத்திற்கு ஆளாவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு நீங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலேகூட கல்லூரி மாணவ மாணவிகளுக்கு இலவச பஸ் பாஸ் வழங்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதைப்பற்றி எதையுமே குறிப்பிடவில்லை. அதையும் மனதிலேகொண்டு அந்தக் கல்லூரி மாணவ மாணவிகளுக்கு இலவச பஸ் பாஸ் வழங்கக்கூடிய திட்டத்தையும் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 5-50

இன்றைக்கு தனியார் ஆங்கிலப் பள்ளிகளிலே பல்வேறு வித்தியாசமான கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. பல இடங்களில் தனியார்களால் ஆங்கிலப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டு, 10,000, 15,000, 20,000 ரூபாய் என்று அவர்கள் மாணவ, மாணவிகளிடத்தில் கட்டணங்களை வசூலிக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே புத்தகங்கள், நோட்டுகள் வழங்குகிறோம் என்று சொல்லி அதற்குத் தனியாக வசூல் செய்கின்றார்கள். இந்த அரசாங்கம் ஒரு குழுவை நியமனம் செய்து ஒரு category-யை நீங்கள் fix செய்ய வேண்டும். பல்வேறு ஆங்கிலப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. category 1, category-2, category-3 என்று போட்டு, தரத்தை நீங்கள் முடிவு செய்து, 2 அல்லது 3 பிரிவுகளாகப் பிரித்து இவ்வளவுதான் கட்டணம் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு முடிவான தீர்மானத்தை நீங்கள் கொண்டு வர வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால், ஒவ்வொரு இடத்திலும், ஒவ்வொரு விகிதமான கட்டணத்தை, அதிகக் கட்டணத்தை இந்த மாணவ மாணவிகளிடத்திலேயிருந்து வசூல் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். இப்போது தனியார் ஆங்கிலப் பள்ளிகளிலே அந்த நடைமுறை இருக்கிறது. அதை மாற்றக்கூடிய ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்திலே தென் மாவட்டங்களிலே, இப்போது I.A.S., I.P.S., தேர்வு எழுதக்கூடியவர்கள் மிகவும் குறைந்துகொண்டே வருகிறார்கள்; தேர்ச்சியும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. ஆகவே அதை நீங்கள் மாற்றக்கூடிய அளவிலே, தென் மாவட்டத்திலே I.A.S., I.P.S., தேர்வுக்கான ஒரு பயிற்சி மையத்தினை இந்த அரசு தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்வேறு பள்ளி, கல்லூரிகளிலே யோகாவை ஒரு பாடமாக வைக்க வேண்டும். உடல்திறன் பலமாக இருந்தால்தான் ஒரு மனிதன் எதிர்காலத்திலே கல்வியைச் சிறப்பாகக் கற்க முடியும் என்ற அடிப்படையிலே யோகாவை ஒரு பாடமாக பள்ளி, கல்லூரிகளிலே நீங்கள் வைத்தீர்கள் என்று சொன்னால், மாணவ மாணவிகளுடைய உடல் திறத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

இப்போது அரசு பல்வேறு தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளை எல்லாம் தொடங்கி நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், கம்ப்யூட்டருக்கு என்று தனியாக கல்லூரி ஒரு இடத்திலும் இல்லாத நிலையிருக்கிறது. இப்போது எல்லா இடங்களிலேயும், எல்லா மாவட்டங்களிலுள்ள நகரங்களிலும் தனியார்தான் Computer College, Computer Institute ஆகியவற்றைத்

2001 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. ஆஸ்டின்]

தொடங்குகிறார்கள். அதிகமான கட்டணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். இப்போது கம்ப்யூட்டர் மோகம் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற காரணத்தால், மாணவ மாணவிகள் அதிகமான கட்டணத்தைக் கொடுத்து ஆங்காங்கே படிக்கிறார்கள். அவர்கள் படிப்பதற்கு இடம்கூடக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அரசு சார்பிலே எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொடங்காவிட்டாலும்கூட(மணியடிக்கப்பெற்றது) பல இடங்களிலே கம்ப்யூட்டர் கல்லூரியைத் தொடங்குவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நூலகம். நாகர்கோவிலைப் பொறுத்தவரையில், மாவட்ட நூலகம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த மாவட்ட நூலகத்திலே புத்தகங்கள் இப்போது அதிக அளவில் இல்லை. ஒரு காலத்திலே, கிட்டத்தட்ட 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு, அதிகமான புத்தகங்கள், ஒரு இடத்திலும் கிடைக்காத புத்தகங்கள் அங்கே அப்போது இருந்து வந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு அங்கே பராமரிப்பு இல்லாமல் அந்த மாவட்ட நூலகத்திலே புத்தகங்கள் எல்லாம் குறைந்த அளவிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதையும் கருத்திற்கொண்டு நாகர்கோவிலிலே இருக்கின்ற அந்த மாவட்ட நூலகத்திற்கு அதிகமாக புத்தகங்களை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தொகுதி மேம்பாட்டு நிதியின்கீழ் கிராமங்களிலே பல இடங்களிலே நூலகங்கள் கட்டித் தரப்படுகின்றன. ஆனால் அந்த நூலகங்கள், நூலகங்களாக அங்கே செயல்படவில்லை. ஏனென்றால், அவற்றிற்குப் பராமரிப்புச் செலவானாலும் சரி, புத்தகங்களை வழங்குவதற்கும், அவற்றிற்கான தளவாடப் பொருட்களைக் கொடுப்பதற்கும் யாராலும் முடியவில்லை. இந்த அரசாங்கம், கிராமங்களில் உள்ள நூலகங்களுக்கு, ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு நூலகத்திற்காவது புத்தகங்கள், அதற்கான அலமாரிகள், தளவாடப் பொருட்கள் ஆகியவற்றை வழங்குவதற்கு ஏதாவது நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விளையாட்டு வளாகம் ஒன்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றுதான். இருந்தாலும் மாவட்ட அளவிலே இது நின்றுவிடாமல், ஒவ்வொரு ஒன்றிய அளவிலும் ஒரு மினி விளையாட்டு மையம்-வளாகத்தை நீங்கள் தொடங்க வேண்டும். இன்டோர் கேம்ஸ் விளையாடக்கூடிய அளவிலோ அதாவது டேபிள் டென்னிஸ், செஸ் விளையாடக்கூடிய அளவிலோ அல்லது சிறிய சிறிய விளையாட்டுக்களை

அங்கே நடத்தக்கூடிய அளவிலோ ஒன்றியத்திற்கு ஒரு இடத்திலே ஒரு மினி விளையாட்டு வளாகம் அமைத்துக் கொடுத்தால் கிராமப் பகுதியிலே உள்ள மாணவர்கள் விளையாட்டிலே தங்களை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

படித்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கிற குமரி மாவட்டத்திலே கலைக் கல்லூரி இல்லாத ஒரு நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதுவரைக்கும் அங்கே அரசு கலைக் கல்லூரி தொடங்கப்படவில்லை. எனவே அரசு இந்த ஆண்டிலோ அல்லது அடுத்த ஆண்டிலோ, அரசு கலைக் கல்லூரி ஒன்றை நாகர்கோவிலிலோ அல்லது குமரி மாவட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு பகுதியிலோ தொடங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கல்வித் துறை மானியத்திலே எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நன்றியைத் தெரிவித்து உரையை முடியுங்கள்.

திரு. ஆஸ்டின்: நன்றியைத் தெரிவித்து தரமான கல்வியை வழங்கக்கூடிய அளவிலே ஒரு நல்ல நிருவாகத்தை இந்த அரசு கல்வித் துறைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வை. சிவபுண்ணியம். 6 மணிக்கு அமைச்சர் பதிலுரையைச் சொல்ல விடுங்கள்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கைமீது பேச வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றி. கல்வியிலே பேசி, மருத்துவத்திலே போய் அதுவே குடும்பக் கட்டுப்பாடாக மாறி, எனது பேச்சிற்குரிய நேரத்தையும் அது சுருக்கிவிட்டது என்பதுதான் இப்போதிருக்கிற நிலைமை. ஆகவே காலத்தின் அருமை கருதி நான் சுருக்கமாக உரையாற்ற விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 5-55

அரசுத் துறையிலே இலாபம் இல்லாத துறை கல்வித் துறை. ஆனால் அனைத்துத் துறைகளும் இலாபம் பெறுவதற்குரிய ஆதர்ஸ துறையாக இருப்பது கல்வித் துறை. ஆகவே இதற்கு சுமார் 5000 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பது என்பது பெருந்தொகையாக இருக்கிறது

2001. ஆகஸ்ட் 27] [திரு. வை. சிவபுண்ணியம்]

என்று சொன்னாலும்கூட, போதுமானதாக இருக்காது என்பதுதான் யதார்த்தமான உண்மை.

குறிப்பாக, கல்வியைப் பொறுத்தவரையிலும் வீரத் துறவி விவேகானந்தர் உங்களுடைய சாத்திரங்களை கங்கையிலே எறிந்துவிட்டு, உணவும், உடையும் கிடைக்கக்கூடிய கல்வியை முதலிலே மக்களுக்குப் போதியுங்கள் இவை கிடைத்தபின் உங்களுடைய சாத்திரங்களை இவர்கள் படிப்பார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குக் காரணம், இந்த உணர்வுகளையெல்லாம் உள்ளடக்கி இந்த அறிக்கையிலே பல்வேறு சிறப்பு அம்சங்கள் இருக்கின்றன.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு வயது வரம்பு நீக்கம் செய்தது; ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களிலே பயின்ற மாணவர்களுக்குரிய வாய்ப்பு; அதைப்போல ஆசிரியர்கள் பணியிட மாற்றத்தினுடைய கவுன்சலிங் முறை; அதைப்போல இன்னும் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்திருக்கிற இந்த அரசாங்கத்தையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இதிலே பல்வேறு சிறப்பு அம்சங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட, குறிப்பாக, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காலத்திலே தொடங்கப்பட்ட தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் நலிவடைந்த நிலையிலே இருக்கிறது. இதற்குப் போதிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படாத காரணத்தினாலே பல்வேறு சிரமங்களுக்கு அது உள்ளாகி இருக்கிறது. சென்ற முறையும் இதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும், இதனுடைய தேவையை அறிந்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் சென்னையிலே செயல்படுகிறது. அதற்கும் போதிய நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாத நிலைமையிலே, நலிவுற்ற நிலையிலே இருக்கிறது. அதைச் செயல்படச் செய்வதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே சுமார் 40 பேர் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான அளவு ஊதிய உயர்வு இல்லை. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயன்களும் கிட்டாத நிலையிலே இருக்கின்றார்கள். அவற்றையும் உணர்ந்து, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே உள்ள பெரும்பாலான கல்லூரிகளிலே விரிவுரையாளர்கள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்கான முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருந்தாலும், உடனடியாகப் போக்குவதற்கான முயற்சியை எடுக்க வேண்டும். எனது மன்னார்குடி கல்லூரியிலே கிட்டத்தட்ட 28 விரிவுரையாளர் பணியிடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அவற்றை நிரப்புவதற்கான முயற்சியை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று மன்னார்குடி கல்லூரியில் முதுகலை பாடப் பிரிவு தொடங்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதைத் தொடங்குவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையிலும், நிருவாக மொழியாக நமது தமிழகத்திலே அதைச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்திட வேண்டும். எந்த அரசுத் துறையாக இருந்தாலும், தமிழ் மொழியிலே அதற்குரிய செயல் பாட்டைக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சியை எடுக்க வேண்டுமென்று பேசப்பட்டாலும்கூட, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சிக்கல் தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. அதைச் செய்வதற்கான முயற்சியை எடுக்க வேண்டும்.

அதைப்போல, பெயர்ப் பலகைகளில் தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னாலும்கூட, அதை உரிய முறையிலே சட்டமாக்கி நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்டாலும்கூட, அது தொடர்ந்து நடைபெறாத நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அவற்றையும் சரி செய்வதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மன்னார்குடி தொகுதியிலே இருக்கிற பழமை வாய்ந்த நூலகத்திற்கு கட்டட வசதி இல்லாத நிலையில், அது வாடகைக் கட்டடத்தில் இயங்கி வருகிறது. அதற்கான கட்டட வசதியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. நடுநிலைப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் தனித்த முறையிலே நான் எழுதிக் கொடுக்க இருக்கிறேன். இவற்றையும் செய்து தர வேண்டும்.

2001 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. வை. சிவபுண்ணியம்]

குறிப்பாக, திருத்துறைப்பூண்டி சட்டமன்றத் தொகுதியிலே ஒரு கல்லூரி இல்லை என்ற குறைபாடு நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. அதை உருவாக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் சார்பிலே நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல இன்னும் பல்வேறு கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னாலும், காலத்தின் அருமை கருதி, அவற்றையெல்லாம் சொல்ல முடியாத நிலையிலே இருக்கின்றேன். குறிப்பாக, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய வயது வரம்பை நீக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல், வயது அடிப்படையிலே அவர்களை பணி நியமனம் செய்வதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையோடு, 6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகளுக்கு அவர்களைப் பணி நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் இருக்கிறது. குறிப்பாக, திரு. சிவஞானம் அவர்கள் தலைமையிலே அமைக்கப்பட்ட ஒரு குழு, அதுபற்றிப் பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. இப்போது இருக்கிற அந்தப் பாட நிலைமைகளுக்கேற்ப, பட்டதாரி ஆசிரியர்களை 6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகளுக்கு நியமிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அதேபோல, 5 ஆம் வகுப்பு வரையிலே இருக்கிற தமிழ் வழிக் கல்வியைப்பற்றி எந்தச் செய்தியும் சொல்லப்படவில்லை. அது அப்படியே உச்சநீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே உச்ச நீதிமன்றத்திலே இருக்கிற அந்த வழக்கை, விரைவாக, விரைவுபடுத்தி, அவர்களிடமிருந்து அந்த ஆணையைப் பெற்று, உரிய முறையிலே 5 ஆம் வகுப்பு வரையிலும் கட்டாயத் தமிழ்க் கல்வியை உருவாக்குவதற்கான முயற்சியை தமிழகத்திலே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

பிற்பகல் 6-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சிவபுண்ணியம் அவர்களுக்கு மிக்க நன்றி. அடுத்து, அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் வளர்த்த ஒளவைப் பிராட்டிக்கு நெல்லிக்கனியைத் தந்து, தமிழும் வாழ வேண்டும், கல்வியும் வாழ வேண்டுமென்று ஆண்ட

அதியமான் பிறந்த மாவட்டத்தில் பிறந்து, புரட்சித் தலைவி அவர்களாலும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களாலும் டில்லி பாராளுமன்றத்திற்கு மூன்று முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பாராளுமன்றத்தினுடைய துணை சபாநாயகராக ஐந்தாண்டு காலம் பணியாற்றி, மீண்டும் நடைபெற்ற தேர்தல்களிலே புரட்சித் தலைவி அவர்களால் வெற்றி பெறச் செய்யப்பட்டு, அதன்மூலமாக அறிவுலக மாமேதை டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்கள் வகித்த அந்த சட்டத் துறையினுடைய அமைச்சர் என்ற பதவியிலே என்னையும் உட்காரவைத்து ஓராண்டு பணியாற்றச் செய்து, மீண்டும் இப்போது நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்கு முதல்முறையாக நான் சார்ந்த பரகூர் சட்டமன்றத் தொகுதியிலே போட்டியிட வைத்து, தமிழகத்திலேயே அதிகமான வாக்கு வித்தியாசத்தில், சுமார் ஐம்பதாயிரம் வாக்கு வித்தியாசத்தில் என்னை முதல் முதன்மையான வேட்பாளராக வெற்றிபெறச் செய்வதற்குப் பாடுபட்ட என்னுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு என் நன்றியினைக் காணிக்கையாக்கிவிட்டு, இப்போது நான் இந்தக் கல்வி மானியத்தினுடைய வேண்டுதலை இந்த அவையின் முன்னால் வைக்கிறேன்.

காலையிலேயே நீங்கள் திருக்குறளைச் சொன்னீர்கள்.

“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.”

என்று திருக்குறளைச் சொல்லி, கல்வியினுடைய முக்கியத்துவம் பற்றியும், இத்தகைய செல்வம் இந்த நாட்டிற்குத் தேவை, அந்த செல்வத்தைப் பெறுவதுதான் நம்முடைய பெருமையாக இருக்கும் என்று மிகச் சிறப்பாக வள்ளுவருடைய வாக்கைச் சொன்னீர்கள். அந்த வள்ளுவரின் வாக்குப்படி கல்வியைத் தமிழகம் முழுவதும் நன்றாகப் பரப்பி-நம்முடைய S.R.B. காலையில் சொன்னார்களே, இதை கல்வித் துறை என்று இங்கே சொன்னாலும், டில்லியிலே Human Resources Development-மனித வள மேம்பாட்டுத் துறை என்று ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சொன்னது S.R.B. அல்ல, திரு. லட்சுமணன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: லட்சுமணன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கல்வியானது மனிதனை மேம்பாடு செய்வதற்குத் தேவைப்படுகிறது என்பது அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிற ஒரு உண்மையாகும். அந்தக் கல்வியை மேலும் நன்றாகப் பரப்புவதற்காகப்

பல்வேறு கட்டங்களிலே பல்வேறு தலைவர்கள் பல முயற்சிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். கர்ம வீரர் காமராஜர் காலத்திலிருந்து பல்வேறு திட்டங்களை இந்த நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தி, பேரறிஞர் அண்ணா காலத்திலும் பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து இந்த நாடு முன்னேறுவதற்காக இந்த அவையிலேயே பல்வேறு கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோல புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே தமிழகம் முழுவதும் நல்ல கல்வி தர வேண்டும், ஏழை எளிய மக்கள் நல்ல கல்வியைப் பெற்று அவர்கள் வாழ்க்கையிலே முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைத் தந்தார்கள். அவர் சொன்னது, தான் படிக்கவில்லை என்றாலும் எதிர்கால சந்திதிகள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும், படிக்கும்போது அவர்களுக்கு எந்தத் தொல்லையும் இல்லாமல் நல்ல கல்வியைக் கற்க வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்தில் அவர் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள்.

பிற்பகல் 6-05

சத்துணவுத் திட்டம் மட்டுமல்லாமல் மாணவர்களுக்கு இலவசமாக சீருடையும், இலவசமாக நோட்டுப் புத்தகங்களையெல்லாம், புத்தகங்களையெல்லாம் தந்து, இந்த நாட்டிலே கல்வி மிக முக்கியம் என்ற எண்ணத்தில் செயல்பட்டார்கள். அந்த எண்ணத்தில் செயல்பட்டதன் காரணமாகப் பல்வேறு புரட்சிகரமான செயல்கள் இந்த தமிழகத்திலே ஏற்பட்டன. அதிலும் குறிப்பாக தொடக்கக் கல்வியை எடுத்துக்கொண்டீர்கள் என்றால் முதலில் பார்க்கும்போது மாணவர்கள் பள்ளிகளுக்கு வருகிறார்கள்; மாணவிகள் வருகிறார்கள்; ஆனால் பிறகு மாணவிகளும், மாணவர்களும் கல்வி நிலையத்தில் இல்லாத ஒரு நிலைமையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். அதுவும் குறிப்பாக ஏழையெளிய மக்களுடைய குழந்தைகள் தொடர்ந்து படிக்க முடியாத ஒரு அவல நிலைமையை இந்த நாட்டிலே நாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய ஹுமை. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கையின் காரணமாக, சத்துணவுத் திட்டத்தின் காரணமாக, இலவசச் சீருடைத் திட்டத்தின் காரணமாக இதுபோன்ற பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து ஏழை மாணவ மாணவிகள் படிக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததன் காரணமாக இடையிலே பள்ளியை விட்டுச் செல்கிற மாணவ மாணவிகள் விகிதாச்சாரம் குறைக்கப்பட்டது. இது ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல் என்று சொல்வதற்குக் காரணம், அதற்கு முன்

எத்தகைய திட்டங்கள் வகுத்திருந்தாலும் இந்த ஏழை மாணவர்கள் எதற்காகப் படிக்காமல் சென்று விடுகின்றார்கள் என்ற நிலைமையை தன் மனதிலே நிறுத்தி அந்த அவல நிலையை மாற்ற எப்படியும் இந்தச் சமுதாயத்திற்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும் என்று இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்ட வந்ததுதான். அதன் காரணமாகத்தான், நீங்கள் படிப்படியாகப் பார்த்தீர்களென்றால், கிராமப்புறங்களிலுள்ள பள்ளிகளிலே மாணவ, மாணவிகள் படிக்கின்ற ஒரு தன்மை வளர ஆரம்பித்தது. அதைப் பல பேர் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இதற்காக தமிழ்நாட்டிற்கு நற்சான்று தந்திருக்கிறார்கள் என்பது யாரும் மறுக்கமுடியாத ஓர் உண்மையாகும். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்களும் அதே வழியிலே நின்று நல்ல கல்வி தர வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்து, அவர்களும் அவருடைய காலக் கட்டத்திலே, drop-outs-என்று சொல்வதைப் படிப்படியாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே புரட்சித் தலைவர் வழியிலே நின்று புரட்சித் தலைவி அவர்களும் இத்தகைய செயல்பாட்டைச் செய்ததன் காரணமாக எந்த அரசு செயல்படுவதைக் காட்டிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் காட்டிலும், இந்த drop-outs என்பது குறைந்திருப்பது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான். ஏனென்றால் இத்தகைய திட்டங்கள் எல்லாம் நாட்டு மக்களுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் பயன்பட்டதன் காரணமாக இது கிராமப்புற மக்களுக்கு பயன்பட்டதன் காரணமாக இது வெற்றிகரமாக நடைபெற முடிந்தது. ஆனால் கடந்த ஆட்சிக் காலத்தைவிட, drop-outs என்று சொல்கிற-இடையிலே நின்று விடுகின்றார்களே, அந்த விகிதாச்சாரம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் காலத்திலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு சதவிகிதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மொத்தத்தில் பார்த்தீர்கள் என்றால் 5 ஆண்டுகளுக்கு 1 சதவிகிதம்தான் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான், புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சிதான், இந்த கிராமப்புறங்களுக்காக நல்ல கல்வியைத் தந்து, அவர்களுக்கு மேலும் பல வசதிகளைத் தந்ததன் காரணமாக மாணவ, மாணவிகள் தொடர்ந்து கல்வி கற்றார்கள் என்ற உண்மையை இந்த அவைக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல, சமீபத்திலே நம்முடைய புரட்சித் தலைவி ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே, 3 மாத காலத்திற்குள்ளாகவே, தொடக்கக் கல்வியிலேயே ஒரு புரட்சியைச் செய்திருக்கிறார்கள். எடுத்த எடுப்பிலேயே 250 ஆரம்பக் கல்வி நிலையங்களை இந்த ஆண்டே தொடங்குவதற்காகவும்,

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

250 ஆரம்பப் பள்ளிகளை நடுநிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றுவதற்காகவும் அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்கு முன்பேயே 100 நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், 125 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் மாற்றியிருக்கிறார்கள். இது ஒர் அரிய சாதனை என்று சொல்ல வேண்டும். நாம் சொல்கிறோம், நம்முடைய அரசு, புரட்சித் தலைவி அரசு, ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவுடனே கஜானா காலி என்று சொன்னோம். அதுமட்டுமல்லாமல், Neyveli Lignite Corporation-இன் royalty எல்லாம் advance-ஆகவே பெற்று, பணத்தையும், கடனாக முதலிலேயே செலவு செய்ததன் காரணமாக கடன் சுமையும் நமக்கு ஏறியிருக்கிறது. இந்த நிலையில்கூட தாயுள்ளம் கொண்ட புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எப்படியாவது நம்முடைய கல்வியை மேம்படுத்த வேண்டும் கிராமப்புறங்களிலேயுள்ள ஏழை மக்களுக்குக் கல்வியைத் தர வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதோடு இன்னொரு புதிய புரட்சிகரமான திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இருக்கிறார்கள். பொதுவாக கிராமப்புறங்களில் இந்த ஏழையெளிய மக்களுடைய குழந்தைகள் தொடர்ந்து கல்வியைப் படிப்பதில்லை என்பதைத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதிலும் குறிப்பாக, ஆதிதிராவிட மாணவர்கள் படிக்கின்ற அந்தப் பகுதியிலே சென்று பார்த்தோம் என்றால், அந்தக் குழந்தைகளை, பெண் குழந்தைகளைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் கல்வி நிலையங்களுக்கு வராமல் தொழிலுக்குச் செல்வது பரிதாப நிலைமையாக இருக்கிறது. சத்துணவுத் திட்டத்தைத் தந்தாலும்கூட அதைப் பெறுவதற்காக அவர்கள் வருகின்றார்கள்; பிறகு பார்த்தால் இருப்பதில்லை.

பிற்பகல் 6-10

இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்றால், அவர்களுடைய வறுமைதான். கிராமங்களுக்குச் செல்கின்றோம், வாக்குகள் கேட்க பல பகுதிகளுக்குச் சென்றிருக்கின்றோம். நாமும் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். நாம் அங்கே சென்று பார்க்கும்போது உண்மை நிலையைப் பார்த்திருக்கிறோம். நமக்கே ஒரு பரிதாபம் இருக்கிறது. வறுமையின் காரணமாக ஒரு பெண் குழந்தை, கிழிந்த பாவாடையுடன் மேலே சட்டையில்லாமல் ஒரு கைக் குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு ஒரு 10 வயது பெண் குழந்தை நின்றகொண்டிருக்கிறது, அந்தக் காலனியிலே. இதைப் பார்க்கும்போது நமக்கு எப்படி வாக்கு கேட்பது என்றுகூட ஒரு தயக்கம் வருகிறது. நமக்கு ஒரு குழந்தையிருந்தால், நம்முடைய நிலைமை அப்படியிருந்தால் அது எப்படியிருக்கும் என்ற உணர்வு நமக்கு ஏற்பட்டு

மிகக் கடினமாக இருக்கிறது. சமுதாயத்தில் அந்தக் குழந்தை, அந்த ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்து என்பதற்காகவா அப்படிப்பட்ட தொல்லையிருக்க வேண்டும்? அந்த எதிர்காலம் தானா நாம் தந்துகொண்டிருப்பது? அந்தக் குழந்தைகளுக்கு நாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம்? ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறோமா? திட்டம் வைத்திருந்தாலும் ஏன் அது பள்ளிக்கு வராமல் இருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்கின்றோமா? இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் வறுமை. கட்டடங்களைக் கட்டுகின்ற இடத்திலே பார்த்தால் அந்தக் குழந்தை அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டே இருக்கும். எதற்காக அங்கே செல்கிறது பள்ளியைவிட்டு? கைக் குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு பாதுகாப்பதற்காகச் சென்றுவிடுகிறது. அங்கு கணவனும் மனைவியும் உழைக்கின்றார்கள். இந்தக் கைக் குழந்தையைப் பார்ப்பதற்கு வேறு வழியில்லாமல் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் அவர்கள் அந்தக் குழந்தையை அழைத்துச் சென்று, பள்ளிக்கூடம் போகாத ஒரு நிலைமையை உருவாக்கிவிட்டு, அவர்கள் வேலைக்கு வைத்துவிடுகின்றார்கள். அதன்காரணமாக, தொடர்ந்து அந்தப் பெண் குழந்தைக்கு அது ஆதிதிராவிட பெண் குழந்தையாக இருக்கட்டும், ஏழைக் குழந்தையாக இருக்கட்டும், அத்தகைய தொழிலாளிகள் குழந்தைகளுக்கு தொடர்ந்து கல்வி கிடைக்காமல் அவர்களெல்லாம் அவதிப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நிலைமையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவேதான், இந்த drop-outs என்று சொல்கிறோமே, இடை நிறுத்தம் வருகின்றதே அதற்கு ஏதாவது நாம் செய்ய முடியுமா? அதை எவ்வாறு செய்யலாம் என்பதற்குத்தான் புரட்சித் தலைவி ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கின்றார்கள். அதைத்தான் சொல்ல வருகின்றேன். இந்தக் குழந்தைகளுக்காக தனியாக ஒரு திட்டத்தை வகுத்து எப்படியாவது அவர்கள் கல்வியைத் தொடர வேண்டும்; அந்தப் பெண் குழந்தைகள் கல்வியைத் தொடர்வதற்காக இந்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு பெரிய இயக்கத்தை உருவாக்குவதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு எங்களுக்கு ஆணை பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள். மாவட்ட கலெக்டர்களை வைத்து, மற்ற அதிகாரிகளையும் வைத்து இத்தகைய குழந்தைகளுக்கு என்ன செய்யலாம், இந்தக் கைக் குழந்தைகளை வைத்துக் கொள்வதற்காகத்தானே அங்கே செல்கின்றார்கள், அந்தக் குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு இங்கே எப்படி பால்வாடி என்று சொல்கிறோமோ, அதுபோன்ற நிலையங்களை, குறிப்பாக, அந்தக் குழந்தைகள் படிக்கின்றார்களே அந்தப் பள்ளியின் பக்கத்திலே வைத்துவிட்டால் அந்தக்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, அதன்மூலமாக இந்தக் குழந்தைகள் தொடர்ந்து கல்வி நிலையங்களுக்குச் சென்று படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திட்டத்தை வகுத்திருக்கின்றார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், 10 வயது, 15 வயது என்று இருக்கின்ற அந்தக் குழந்தைகளுக்கு என்ன செய்வது என்றால், அவர்கள் நேரடியாக முதல் வகுப்பிலே சேர முடியாது, இல்லை இரண்டாம் வகுப்பிலே சேர முடியாது. அதற்காக அவர்களுக்காக இந்த Non-Formal Education என்ற திட்டத்தின் மூலமாக கல்வியைத் தந்து, அந்தக் குழந்தைகளை மீண்டும், 3 வது 4 வது வகுப்பிலே சேர்த்து அவர்கள் கல்வியைத் தொடருவதற்காகத் திட்டம் வகுத்திருக்கின்றார்கள். இப்படியெல்லாம் இந்தச் சமுதாயத்தை மனதிலே வைத்து, தொடக்கக் கல்வியை முன்னேற்றுவதற்கு, வளர்ப்பதற்குப் பல்வேறு திட்டங்களை புரட்சித் தலைவி அரசு எப்படி தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னார்களோ, அப்படி செயல்படுத்துவதற்காகத் திட்டம் வகுத்திருக்கின்றார்கள். அதைத்தான் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இந்த drop-outs-ஐக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசு அனைத்துத் திட்டங்களையும் வகுக்கத் தயாராக இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, உங்களுக்குத் தெரியும், சுமார் 31 ஆயிரம் ஆரம்பப் பள்ளிகள் நம் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வைதியலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, எந்த அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே நடுநிலைப் பள்ளியைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், 1:3 என்ற விகிதாசாரப்படி மூன்று ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருந்தால் ஒரு நடுநிலைப் பள்ளி இருக்க வேண்டும். ஆகவே இதுவரையில் 10000 நடுநிலைப் பள்ளிகளாவது நம் தமிழகத்தில் இருக்க வேண்டும். அதற்கு எந்த அரசும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆனால் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த ஆண்டிலே எப்படியாவது அந்த நிலைமையைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்கு படிப்படியாக இந்த 5 ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக Primary Schools, ஆரம்பப் பள்ளிகளையெல்லாம் நடுநிலைப் பள்ளிகளாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் திட்டம் வகுத்திருக்கின்றார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான், நான் முன்பு சொன்னதுபோல, இந்த ஆண்டிலே 250 ஆரம்பப் பள்ளிகளை நடுநிலைப் பள்ளிகளாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் அந்த அளவுக்கு கிராமங்களில் கல்வி வளர வேண்டும் என்பதுதான். அந்தப் பெண் குழந்தைகளுக்கு நல்ல கல்வி தர வேண்டும். குறிப்பாக, ஆதிதிராவிடப் பெண் குழந்தைகளுக்கு

கல்வி தர வேண்டுமென்ற உணர்வுடன் தாயுள்ளத்தோடு அவர்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 6-15

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். கிராமங்களில் கல்வியை வளர்ப்பதற்காக எல்லா உயர்நிலைக் கல்வி நிலையங்களையும் படிப்படியாக மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்குவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். காரணம், நம்முடைய கிராமப் பெண்களைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். ஆரம்பப் பள்ளி, நடுநிலைப் பள்ளியோடு படிப்பை நிறுத்திவிடுவார்கள். பக்கத்துக் கிராமத்திற்குக்கூட அவர்கள் செல்வதற்குத் தயாராக இல்லை. காரணம், நடுநிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்து விட்டாலே, வயது வந்தவுடன் அந்தப் பெண் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். பணக்காரராக இருந்தாலும் சரி, ஏழையாக இருந்தாலும் சரி அதே நிலைமைதான். ஆகவே பெண் கல்வியை மேலும் வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக கிராமப்புறத்தில் உள்ள ஏழை மக்களும் வசதி படைத்தவர்கள்கூட, அந்தக் கல்வியைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கவும், நடுநிலைப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கவும் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே குறைந்தது 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகளுக்குள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்துக் கிராமப்புற கல்வி நிலையங்களையும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் குறிக்கோள். இதுதான் புரட்சித் தலைவியின் செயல்பாடாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்காக கல்வித் துறையைப் பார்த்தீர்களென்றால் இந்த ஆண்டு சுமார் 5000 கோடி ரூபாய் - 4,900 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. நம்முடைய நண்பர்கள் பேசியபோது இந்தத் தொகை போதாது என்று சொன்னார்கள். உண்மைதான். கல்விக்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்குவது தேவைதான். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இருக்கும் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தந்து புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த அளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பள்ளிக்குக்கூட கட்டடங்கள் கட்டுவது, வசதிகளைச் செய்து தருவது பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நம்முடைய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது, கல்வி நிலையங்களைப் பார்த்தால், சரியான கழிப்பிட வசதி கிடையாது, குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது என்று இதைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் இந்த ஆண்டு பார்த்தீர்களென்றால் 330 கோடி

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

ரூபாய் கல்வித் துறைக்கு அதிகமாக ஒதுக்கியது மட்டுமல்லாமல் 'நபார்டு' வங்கியின் மூலமாக 300 கோடி ரூபாய் கடன் பெற்று இந்த வசதிகளை எல்லாம் மேம்படுத்துவதற்கு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் இந்தத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இப்படி கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், நல்ல கல்வியைத் தருவதற்கும், குறிப்பாக ஏழைப் பெண்களுக்கும், ஆதிதிராவிடப் பெண்களுக்கும் நல்ல கல்வித் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம். நண்பர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஆதிதிராவிடப் பெண்களுக்கு மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே சுமார் 80,000 பெண்கள் இலவசமாக சைக்கிள்களைப் பெற்று அவர்கள் வீட்டிலிருந்து கல்வி நிலையத்திற்குச் செல்லும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம், அந்த அளவுக்கு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தொடக்கக் கல்வியிலே ஆர்வம் காட்டுகிறார். அதுவும் கிராமப்புறப் பெண்களுக்கு நல்ல உயர்நிலைக் கல்வியைத் தர வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதோடு மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே கணினி கல்வி. சென்ற ஆட்சியிலே சுமார் 192 கோடி ரூபாயிலே திட்டத்தை வகுத்து அதனை மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் செயல்படுத்துவதற்கு இரண்டு கட்டமாகத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்தச் செயல்பாட்டைப் பார்த்தீர்களென்றால் அது வெற்றிகரமாக அமையவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். காரணம், அதைத் தனியார்கள் நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு 5 ஆண்டு contract தரப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே tenders-ஐப் பார்த்தீர்களென்றால் NIIT போன்ற பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு சாதாரண கம்பெனிகள் வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கல்வி நிலையங்களுக்குச் செல்லும்போது சிலர் என்னிடம் விண்ணப்பம் தருகிறார்கள். யார் தருகிறார்கள் என்றால் அங்கு பணியாற்றுவவர்களும் தருகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரியான சம்பளத்தை அந்த contract நிர்வாகம் தருவதில்லை என்ற ஒரு குறைபாடு தெரிவிக்கப்பட்டது. ஏதோ ரூ.1000, ரூ.1500 என்று தந்துவிட்டு, அவர்கள் எல்லாம் நம்முடைய மாணவர்களுக்கு கணினி கல்வியைத் தருவதற்காகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே contract எடுத்தவர்கள் உண்மையிலே என்ன எண்ணத்தோடு எடுத்தார்களோ தெரியாது. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, நம்முடைய மாணவ மாணவிகளுக்குச் சரியான கல்வியைத் தரவில்லை. அதுவும் பிளஸ் 1, பிளஸ் 2-க்குத்தான் தருகிறார்கள். அதோடு அவர்களுக்கு என்ன சலுகையென்றால், மாலை நேரத்தில் தனிப்பட்ட

மாணவர்களுக்கு அந்தக் கணினி கல்வியைத் தரலாம் என்ற சலுகையும் அவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் என்ன நடக்கிறது என்றால் அவர்கள் மாலை நேரத்தில்தான் சரியாக நடத்தலாம் என்று அங்கு படிக்கின்ற பிளஸ் 1, பிளஸ் 2 மாணவர்கள்கூடத் தனியாக, அதிகமான ஒரு கட்டணத்தை வசூலித்துத் தருவதாகப் புகார்கள் வருகின்றன. ஆகவே இத்தகைய 'contract system' ஆனது இதை இப்பொழுது செயல்படுத்துவதில் தடை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசு அதைப் பார்த்து அவர்களுடைய குறைபாடுகளையெல்லாம் பார்த்து, நிவர்த்தி செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் என்பதை உங்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 6-20

பிறகு, கல்வி நிலையங்களிலே எல்லாம், குறிப்பாக மலைப்பாங்கான இடங்களிலே உள்ள பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் இல்லாத ஒரு நிலை இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதைப் போக்குவதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. Parent-Teacher Associations-க்குக் கூட அதற்குள்ள அதிகாரத்தைத் தந்து அவர்களாகவே ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்துகொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதுவும் முறைப்படிதான் செய்ய வேண்டும். Employment Exchange போன்றவற்றின் மூலமாகப் பட்டியலைப் பெற்று அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதுதான் சிறந்ததாக இருக்கும். அப்படியும் கிடைக்காவிட்டால் அங்கு அருகில் இருக்கும் நன்கு படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களை வைத்தும் நடத்தலாம். அதற்குரிய தொகையை அரசே தர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்காக Parent-Teacher Association வசூல் செய்வதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாது. ஏனென்றால் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த முறைகேடுகள் வரக்கூடாது என்பதற்காக இப்படித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று, ஒரு குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போது Entrance Test-லே பல்வேறு மாணவ மாணவிகளுக்கு கவுன்சலிங் சிஸ்டத்திலே Medical College-களிலே, Engineering College-களிலே இடம் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டும், அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளையும் பார்த்தோம் என்றால் எத்தகைய மாணவர்களுக்கு இத்தகைய இடங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக improvement என்ற சிஸ்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். பிளஸ் 1, பிளஸ் 2 என்று இரண்டு ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டிய ஒரு பாடத் திட்டம் ஆகும். ஆனால்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிசூரை]

பொதுவாக என்ன நடைபெறுகிறது என்றால் 50 சதவீதத்திற்கு மேல், improve செய்தவர்களுக்குத்தான் Medical College-களிலே இடங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. Improve செய்தவர்களுக்குத்தான் கிடைத்திருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரங்கள் வந்திருக்கின்றன. எனவே ஒழுங்காகப் படிக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற அவல நிலைமை இந்த சிஸ்டத்திலே, இந்த முறையிலே வந்திருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவி அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். காலம் எல்லாம் படித்து அவர்கள் நல்ல மார்க்குகள் வாங்கினால்கூட improvement செய்தவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது என்றால் இப்போது மீண்டும் இந்த மாணவ மாணவிகளும் ஓர் ஆண்டு கழித்து improvement-க்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே improvement செய்தவர்கள், தற்காலிகமாக ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையின் காரணமாகத்தான் படிக்க முடியாமல் இருக்கலாம், அதை இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆகவே அந்த மாணவ மாணவிகளுக்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் தேவைதான். அதற்காகத்தான் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்வதற்காக improvement system கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அந்தத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளும்போது அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஏதாவது ஒரு subject-ஐத்தான், ஒரு பாடத்தை மட்டும்தான் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். Physics என்று எடுத்துக்கொண்டால் இப்போது அவர்கள் 70 மார்க்கு வாங்கியிருந்தால்-இப்போது படித்துவரும் மாணவனோ, மாணவியோ 94 மதிப்பெண் எடுத்தால், அவர்கள் 70 எடுத்திருந்தால்-மீண்டும் எழுதி 70-லேயிருந்து 96 எடுத்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கிறது. ஆனால் அந்த 94 வாங்கிய மாணவனுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. ஒரு வியாபாரமாகவும் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவேதான் truncated school பற்றி காலையிலே கேட்கும்போது பதில் சொன்னேன். C.B.S.E.-யிலேயிருந்து இந்த மாணவ மாணவிகளை எடுப்பதற்காக ஒரு காரணத்தைக் காண்பித்து சிவர் பிளஸ் 1, பிளஸ் 2 பள்ளியைப் பெற்று, அதை ஒரு வியாபார ரீதியாக வைத்து இவர்களை improve செய்கிறோம் என்று சொல்லி தனியாக ஒரு coach என்று சொல்லி, ஆயிரக்கணக்கிலே பணத்தை வசூல் செய்து வியாபாரம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இதை நிறுத்திவிட்டு அவை மற்ற பள்ளிகளைப்போல செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லி-இந்த improvement பற்றி புரட்சித் தலைவி விரும்புவது-அவர்கள் improve செய்துகொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு தருவோம். ஆனால் அவர்கள் அனைத்துப் பாடங்களையும் எழுத வேண்டும். எப்படி முதலில் வருகிற ஒரு மாணவன் அறு பாடங்களையும் எழுதுகிறாரோ அதுபோல் improve செய்பவர்களுக்கும் வாய்ப்பு

தருவோம். அவர்களும் ஆறு பாடங்களை எழுதுவதற்குப் பதில் ஒரு பாடத்தை எழுதி இந்த மாணவர்களுடன் போட்டியிடுவது கூடாது. ஆகவே இப்படி ஒரு செயல்முறையை, செயல் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதனால் உண்மையிலேயே நன்றாகப் படிக்கும் மாணவ மாணவியர்களுக்கு மருத்துவக் கல்லூரிகளிலேயும், இன்ஜினியரிங் கல்லூரிகளிலேயும் இடம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறோம். ஆகவே அந்த முறையை இந்த ஆண்டிலிருந்தே இப்போதே செயல்படுத்தவிருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு இடம் கோருபவர்கள் இந்தத் திட்டத்தின்படிதான் செயல்பட வேண்டும் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பிறகு, உயர் கல்வி. எனக்குச் சிறு வயதிலேயிருந்தே சில நினைவுகள் இருக்கும். திராவிட இயக்கத்திலே ஈடுபாடு கொண்டு அதில் பள்ளிப் பருவத்திலேயிருந்தே பல பொதுக் கூட்டங்களுக்குச் செல்வதும், அந்தப் பொதுக் கூட்டங்களிலே பேச்சாளர்கள் பேசுவதை எல்லாம் கேட்பேன். பேரறிஞர் அண்ணா போன்றவர்களுடைய பேச்சுக்களால் கவரப்பட்டுதான் இந்த அரசியலுக்கு வந்தவன் நான். அண்ணா அவர்கள் பேசும்போது சொல்வார்கள். இந்த மைக்கைப் பார்த்தாயா தம்பி என்று கேட்பார்கள். ஆம் என்று சொல்வோம். இது எங்கு உற்பத்தியாகிறது என்று தெரியுமா என்று கேட்பார்கள். ஜப்பான் என்று சொல்வார்கள். ஜப்பானிலே இந்த மைக் செய்யப்படுகிறது; அங்கு இரும்பே கிடையாது, உங்களுக்குத் தெரியாதா என்று கேட்பார். ஆம் என்று சொல்வோம். ஆனால் தமிழகத்திலே எங்கு பார்த்தாலும் இரும்புத் துண்டு இருக்கிறது. அதைக் கவனிப்பாற்று! தூக்கி எறிந்து போட்டுவிடுகிறோம். ஆனால் ஜப்பான்காரன் இந்த இரும்புத் துண்டை, நம்மிடம் வாங்கி இப்படிப்பட்ட மைக்கைச் செய்து நம்மிடமே விற்கின்றான். இதற்குக் காரணம் நல்ல கல்வி அறிவும், அவர்களுடைய திறமையும்தான். ஆகவே அந்தக் கல்வி அறிவையும், திறமையையும் வளர்த்துக்கொள்வது நம்முடைய கடமை என்று சொல்வார். அதுவும் தமிழகம் ஒரு ஜப்பானைப் போல மிளிர வேண்டுமென்று சொல்வார். அதுவும் உயர் கல்வியிலே, தொழில் கல்வியையும் நாம் கற்க வேண்டுமென்று சொல்வார். அது இப்போது என் நினைவுக்கு வருகிறது. ஆகவே அந்தத் தொழில் கல்வி இந்த நாட்டிலே-தமிழகத்திலே வளர வேண்டுமென்பதற்காக வித்திட்ட ஓர் இயக்கம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே அதைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

பிற்பகல் 6-25

புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே சுயநிதிக் கல்லூரிகளெல்லாம் கொண்டு வரப்பட்டன. அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான். அந்தத் தொழில் கல்வி நிலையங்களையெல்லாம் உருவாக்குவதற்குக் காரண கர்த்தாவாக இருந்தவர், அண்ணாவினுடைய கொள்கையைச் செயல்படுத்துவதில் முன்னின்று செயல்படுத்தியவர். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான். அவர்களுடைய வழியிலே வந்திருக்கின்ற புரட்சித் தலைவி அவர்களும் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலகட்டத்திலேயே பல்வேறு சுயநிதிக் கல்லூரிகளையெல்லாம் செயல்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் 1989-90, 1990-91 என்ற அந்த இடைப்பட்டிருந்த காலத்தில் பார்த்தீர்கள் என்றால் முன்னாள் முதல்வர் தி. மு. க. வின் தலைவர் அவர்கள் சொல்வார்கள், “இந்த சுயநிதிக் கல்லூரிகள் எல்லாம் வியாபார அடிப்படையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. நான் அவற்றைச் செயல்படுத்த விட மாட்டேன் என்று அப்போது அடிக்கடி சொல்வார். நம்முடைய ஜனாதிபதியாக இருந்த உயர்திரு வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இந்தக் கல்வி நிலையங்களையெல்லாம் வளர விடக்கூடாது என்று சொல்வார். ஆகவே அவருடைய கொள்கையை ஏற்று இந்தக் கல்வி நிலையங்களை வளராமல் தடுப்பேன்” என்று சொன்னது எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. அப்போது சில சுயநிதிக் கல்லூரிகளை இந்த மாதிரி மூடுவதற்கு முயற்சி மேற்கொண்டதை இந்த நாடே அறியும். அப்படி சுயநிதிக் கல்லூரிகள் வளரக் கூடாது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் ஆட்சி 1991-லே வந்தது. அவர்களுடைய அந்தக் காலகட்டத்திலேயே பல்வேறு இஞ்சினியரிங் கல்லூரிகள் வந்தன. பல தொழில்நுட்பக் கல்வி நிலையங்கள் வந்தன. அவற்றையெல்லாம் உருவாக்கியதால்தான் இன்று நாம் அத்தகைய இஞ்சினியர்களைப் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆனால் மீண்டும் தி. மு. க. வின் ஆட்சிக்கு வந்தபோது “டைட் பார்க்கைப் பாருங்கள். இந்த டைட் பார்க்கை உருவாக்கியிருக்கின்றோம். இதனால் எத்தனை இஞ்சினியர்களை உருவாக்கியிருக்கின்றோம். இந்த இஞ்சினியர்களெல்லாம் அமெரிக்காவில் இருக்கின்றார்கள். அவர்களைக் கொண்டுவந்து தமிழ்நாட்டை முன்னேற்றி வைப்பேன்” என்று பேசினார். ஆகவே அந்த இஞ்சினியர்களை உருவாக்கியது யார் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவி அவர்களும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் உருவாக்கிய இந்த சுயநிதிக்

கல்லூரிகளால்தான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த இஞ்சினியர்கள் வந்தார்கள். அதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே அந்த காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக, ஏதோ புரட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதால் அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அந்த அரசு அப்போது முனைப்புடன் செயல்பட்டது. பிறகு அவர்களும் மாற்றிக்கொண்டார்கள். பிறகு கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே அவர்களும் கொள்கை மாறிவிட்டார்கள். ஏனென்றால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், புரட்சித் தலைவி அவர்களும் மேற்கொண்ட கொள்கைகள் நல்ல கொள்கைகளாகத்தான் இருக்கும். காலப்போக்கில் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். வேறு வழி கிடையாது. அதுதான் உண்மை நிலைமை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

அடுத்து, நுழைவுத் தேர்வைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1984 ஆம் ஆண்டு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், திறமைமிக்க மாணவர்களுக்கும் நல்ல மாணவிகளுக்கும் மருத்துவக் கல்லூரியிலும், இஞ்சினியரிங் கல்லூரியிலும் இடம் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக நுழைவுத் தேர்வு என்ற அந்த முறையைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதற்கு முன்பு அந்த முறை கிடையாது. அதுதான் இன்றைக்கும், தொன்றுதொட்டு வந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த ஊழலும் நடைபெறக் கூடாது என்பதற்காகவும் திறமையுள்ள மாணவ மாணவியர்கள் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அந்த வாய்ப்பைத் தவற விடாமல் அவர்களுக்கு அந்த இடம் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் அந்த முறையைக் கொண்டுவந்தார்கள். அந்த முறையின் காரணமாக இப்போது பார்த்தீர்கள் என்றால் கவுன்சலிங் என்ற அந்த சிஸ்டம் சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதுவும் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே, அவர் ஏன் ஓர் இடத்திலேயே கவுன்சலிங் செய்ய வேண்டும்; இப்போது விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கிறது, கணினிமயம் வளர்ந்திருக்கிறது, அதை வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வோர் இடத்திலும் கவுன்சலிங் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் குறிப்பாக சென்னை, மதுரை, திருச்சி, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய இடங்களில் எல்லாம் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். ஆனால் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திலேயிருந்து சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சொன்னதுபோல முதலில் திருச்சியிலே வைக்கின்றோம். இந்த இரண்டு இடங்களிலேயும் வைத்து, தெற்கே உள்ள மாவட்டங்களிலிருந்து வருகின்ற மாணவ மாணவிகளும், பெற்றோர்களும் சென்னைக்கு வரத் தேவையில்லை, அவர்கள் திருச்சி வரையிலே வந்தால் போதும், அங்கேயே இந்த ஒற்றைச் சாளர முறையிலே கலந்துகொண்டு

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

அவர்களுக்கு எந்தக் கல்வி நிலையம் வேண்டுமோ அதைத் தேர்ந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அந்த வசதி வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், உலகத்திலேயே இதுவரையில் எந்தக் கல்வி ஸ்தாபனங்களிலேயும் இதுபோன்று ஒரு மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்து மாணவ மாணவியரையும் வெவ்வேறு இடங்களில் வைத்து அவர்களுடைய திறமைக்கேற்ப, அவர்களுடைய ஆர்டர், அவர்களுடைய மெரிட் எந்தவிதமாக இருக்கிறதோ, அந்த வாய்ப்புகளை நமுவ விடாமல், வெற்றிகரமாக முதன்முதலில் உலகத்திலேயே தமிழகத்தில்தான் புரட்சித் தலைவி ஆட்சியில்தான் அந்தத் திட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

சென்னையிலேயே இருக்கும் மாணவ, மாணவியர் திருச்சியிலே ஒரு மாணவன் எப்படி தேர்த்தெடுக்கப்படுகிறான் என்பதை இங்கேயிருந்து பார்க்கலாம். தனக்கு முதலிடம் என்றால், இரண்டாவது இடம் திருச்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு என்றால், அது முடிந்துவிட்ட பிறகு மூன்றாவது மாணவனுக்கு இடம் சென்னைக்கு வரும். யாருக்கு அங்கே கிடைக்கிறது, எந்த மாணவனுக்குக் கிடைக்கிறது, அது முறையுடன் இருக்கிறதா என்பதை transparent என்ற அந்த வெளிப்படையான முறையிலே மாணவ, மாணவியர் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், கணினி வளர்ந்த அந்த விஞ்ஞான நுட்பத்தால் நம்முடைய மக்கள் பயன்பெற வேண்டும் என்பதற்காக புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை வகுத்துச் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்போது இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், எந்த ஒரு குறைபாடும் இல்லாமல் மாணவ, மாணவியருக்கு நல்ல நிலையிலே அந்தக் கல்வி நிலையங்களைத் தர வேண்டும் என்று இந்த அரசு உறுதி பூண்டிருக்கிறது. அதற்கும் ஒருபடி மேலேபோய் அந்தத் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 6-30

அடுத்து, சில கல்லூரிகளிலே அதிகமான கட்டணத்தை வசூலிக்கிறார்கள் என்ற குறைபாடு பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? கயநிதிக் கல்லூரிகளிலே இருக்கும் தாளாளர்களுக்கு எல்லாம் சிண்டிகேட்டில், செனட்டில் இடம் தருவது நன்றாக இருக்கும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு லட்சுமணன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வரவேற்க வேண்டிய நிலைமைதான். (குறுக்கீடு)

அந்த சுயநிதித் கல்லூரிகளில் ஏற்கெனவே இருக்கிறார்கள். நீங்கள் சொன்னீர்கள், தமிழகத்தில் ஒரு நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது என்று. மத்தியிலே ஓர் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாநிலத்தில் இங்கு ஓர் ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கல்வியானது concurrent list-லே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, ஒரு மாநிலத்தில் சில முடிவுகளை எடுக்கும்போது, மத்தியிலே இருப்பவர்களும் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும். அதுதான் முறை. ஆனால் மத்தியிலே A.I.C.T.E. என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அது இப்போது மாநில அரசை கண்டுக்கொள்வதே இல்லை. அதனால் என்னவாகிறது என்றால், பொதுவாக நம் தமிழகத்தில் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் ஏதோ கல்வி நிலையம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. அது பொது நோக்கத்திற்கா, சேவை செய்வதற்கா என்று தெரியாது. திரு. லட்சுமணன் அவர்கள் சொன்னது போல சேவை செய்வதாக இருந்தால் அது வரவேற்க வேண்டியதுதான். பொதுவாக என்ன நிலைமை என்றால், அதிலே 15,000 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டீர்கள். ஏன் இந்த அவல நிலைமை தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கிறது? அதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே இருக்கும் அந்தக் கவுன்சிலானது நம்முடைய தமிழக அரசை மதிப்பதே சிடையாது. உங்களுக்குத் தெரியும் இந்த ஆண்டு மட்டும் பத்திரிகையிலே பார்த்திருப்பீர்கள், 67 சுயநிதி பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கு அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மாநில அரசுடன் கலந்தாலோசிக்கவில்லை. எந்த முடிவும் செய்வதற்கு அவர்கள் வரவில்லை. அவர்கள் அதைச் செய்து விட்டதால் இன்று 15,000 இடங்கள் காலியாக உள்ளன. இங்கே இருப்பவர்கள் ஏதோ நம்முடைய தமிழக அரசு தடையாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறார்கள். நாங்கள் தடையாக இருப்பதற்கு விரும்பவில்லை. தடையாக இல்லாததன் காரணமாகத்தான் இப்போது 15,000 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன.

குறிப்பாக, சேலம், நாமக்கல்லைப் பார்த்தால் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒருவர் கோழிப்பண்ணை சேலத்தில் ஆரம்பித்தால், எல்லோரும் கோழிப்பண்ணை ஆரம்பிப்பார்கள். ஒருவர் லாரி வாங்கினால், எல்லோரும் லாரி வாங்குவார்கள். ஒருவர் சீட்டுக் கம்பெனி ஆரம்பித்தால், எல்லோரும் சீட்டுக் கம்பெனி வைப்பார்கள். கடைசியிலே பார்த்தால், எல்லோரும் கடையை மூடிவிட்டுப் போய்க் கொண்டிருப்பார்கள். அதுபோல், ஒருவர் ஏதோ கல்லூரியை ஆரம்பித்து விட்டால், அங்கு பார்த்தால் பலரும் கல்லூரியை ஆரம்பிக்கின்றார்கள். எதற்காக என்றால். கல்வியைப் பெருக்குவதற்காகவா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஏதோ ஒரு எண்ணத்தில் கல்லூரியைத் தொடங்க வேண்டும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

என்று எல்லோருக்கும் ஆர்வம். அவர் ஆரம்பித்துவிட்டால், நான் ஏன் ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று இப்படியெல்லாம் கல்லூரியைத் திறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களைத் திறந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் ஏதோ ஒரு குறிக்கோளுடன் சிலர் செயல்படும்போது, அதிகமான கல்லூரிகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது நாம் ஓரளவிற்கு குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை வைத்துதான் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே நினைப்பது போல் அதிகமான மாணவ, மாணவியர் இந்தச் சமுதாயத்தில் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. மாணவ மாணவியர் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு என்ன பாடம் பிடிக்குமோ அதைத்தான் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்தால் வேலை கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் பார்த்தால், போன ஆண்டு கம்ப்யூட்டர், ஐடி-க்கு ரொம்ப வேகம் இருந்தது. எல்லோரும் அதையே எடுத்தார்கள். ஒரு கட்டத்தில் பார்த்தால் அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு லட்சம் பேரை வெளியே அனுப்பிவிட்டார்கள். கல்வி நிலையங்களைப்பற்றி மட்டும் சந்தேகம் கிடையாது. சிலர் இந்தக் கல்லூரியில் படிக்காதவர்கள் ஏதோ சின்ன சின்ன இடங்களில் கல்வியைக் கற்றுவிட்டு கம்ப்யூட்டர் இஞ்சினியர் என்று அங்கே சென்றுவிட்டு, அங்கே அவர்களுடைய திறமையைக் காண்பிக்க முடியாததன் காரணமாக வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்தால், இந்த ஆண்டு எல்லா மாணவர்களும் பொதுவாக கம்ப்யூட்டர் வேண்டாம், ஐடி. வேண்டாம் என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்கிவிட்டார்கள். அதுவும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பார்த்தீர்கள் என்றால், Arts College-க்குத்தான் அதிகம் விரும்பி வருகிறார்கள். ஏன் என்றால், அரசுக் கல்லூரிகளிலே அனைத்து வசதிகளும் செய்து தரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற் கல்வி படிப்புகள் எல்லாம் இப்போது படிப்படியாக அரசுக் கல்லூரிகளிலே வந்திருக்கின்றன. ஆகவே ஏதோ ஒரு எண்ணத்தில் சேர்ந்துவிட்டு, திடீரென்று பார்த்தால் எல்லா மாணவர்களும், அமெரிக்காவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட இந்த நிலைமையைப் பார்த்தவுடனே இதை விரும்பவில்லை.

பிற்பகல் 6-35

இங்கே பேசியதை இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் பத்திரிகையிலே பார்த்திருப்பீர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப்போல, சில கல்லூரிகளில் கட்டணத்திற்கு மேலே அதிகமாக வசூல் செய்ததன்

காரணமாக நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு திட்டத்தினைச் சொன்னார்கள். அரசு என்ன கட்டணத்தை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறதோ, அந்தக் கட்டணத்தை அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திலே மாணவர்கள் கட்டிவிட்டும். இந்த மாணவர்கள் அந்தக் கல்லூரிகளுக்குச் சென்று கட்டணத்தைச் செலுத்தும்போதுதானே, அவர்களெல்லாம் மாணவர்களைத் தொல்லைப்படுத்துகிறார்கள். எனவே இந்தத் திட்டத்தினைச் செயல்படுத்தச் சொன்னார்கள். அதைச் செயல்படுத்தினோம். அப்படிச் செயல்படுத்திய பின்னரும் கூட சிலர், பேருந்துக்கு 10,000 ரூபாய், சாப்பிடுவதற்கு 20,000 ரூபாய், புத்தகம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு 5,000 ரூபாய் என்று ஏதோ நம்முடைய மாணவர்கள் எல்லாம் இவர்கள் பேருந்தில் செல்ல வேண்டுமென்பதற்காகவும், புத்தகம் வாங்கத் தெரியாமல் நம்முடைய மாணவர்கள் இருப்பதைப்போலவும், பலருக்கு உதவி செய்வதைப் போன்றதொரு தோற்றத்தைக் கொடுத்து 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரத்தை அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் அதிகமாக வாங்குவதன் காரணமாகத்தான் ஓர் ஆர்வம். ஏன் நாமும் ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்கக்கூடாது; ஏன் இப்படி பணத்தைப் பெறக் கூடாது என்ற எண்ணத்தோடு இப்படிச் செயல்படுவதன் காரணமாகத்தான் புற்ற்சல்போல பல கல்வி நிறுவனங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதைப் பற்றி நாம் மத்திய அரசுக்குப் புகார் செய்தோம். அந்த நிறுவனத்திற்கு அங்குள்ள ஓர் அதிகாரி இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு பேட்டியில் சொல்கின்றார், ஏன் போலீஸை வைத்து இவர்களுையெல்லாம் தடுக்கக் கூடாதா என்று சொல்கின்றார். போலீஸை வைத்துத் தடுத்ததன் காரணமாக என்னென்ன நிலைமைகள் வந்தன என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அனுபவித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்போது இதற்கும், கல்வி நிலையங்களுக்கும் புரட்சித் தலைவி அனுமதி பெற்று நாங்கள் போலீஸை அனுப்பி வைத்தால், அந்த D.G.P., I.G., எல்லாம் போய், அடுத்தது என்னவாகும் என்றால் போலீஸையும் டெல்லிக்கு மாறுதலுக்கு அனுப்ப வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடும். அந்த ஒரு நிலைமையைத்தான் இந்த நாட்டில் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ் தலையீடு எப்போது தேவை? பணம் அவர்கள் அதிகமாக வசூலித்தால்கூட அதைத் தடுப்பதற்கு மத்தியிலே இருக்கும் அந்தக் கவுன்சிலுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நாங்கள் புகார் செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதை விடுத்து இப்படி விதண்டா வாதமாகப் பேசுவது, போலீஸை வைத்து செயல்பட்டும் என்று சொன்னால் எப்படி? மாநில அரசுதான் இந்தக் கட்டணத்தை நிர்ணயம் செய்கிறது. இது உண்மை. ஆனால் அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தை

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றால் - மாநில அரசு நேரடியாகச் செய்ய முடியாது-அதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. டெல்லியிலே இருக்கிற அந்த அமைப்புதான் செய்ய வேண்டும். ஆகவே எதில் எதிலோ அரசியலைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதிலும் தமிழக அரசு இப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்று ஓர் அதிகாரி சொல்வது கடினமான ஒரு வார்த்தையாக இருக்கிறது. இதை கண்டனத்திற்குரிய ஒரு வார்த்தையாகக் கருதுகின்றேன். சமுதாயத்தில் யார், யார் எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமோ அப்படிச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பல்கலைக்கழகங்களைப் பார்த்தீர்களென்றால்கூட, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான் அதிகப் பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. என்னுடைய துறையில் 8 பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டதில், 5 அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்கள்தான். யாரும் மறுக்க முடியாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உயர் கல்வியில் எந்த அளவிற்கு-தொடக்கக் கல்வியாகட்டும், உயர் கல்வியாகட்டும்-அத்தனை நிலைகளிலும் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. தன்னுடைய முத்திரையைப் பதித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அன்னை தெரசா பல்கலைக்கழகம் என்று ஒன்றைக் கேள்விப்பட்டு இருப்பீர்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், கொடைக்கானலிலே நல்ல ஒரு சூழ்நிலையிலே பெண்களுக்காக உருவாக்கி, அது ஓர் ஆராய்ச்சி நிறுவனமாக மாறி, அதனுடைய வெளிப்பாடுகளெல்லாம், நல்ல அறிவாற்றல் வர வேண்டுமென்பதற்காக உருவாக்கினார்கள். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் பெண்களுக்கு எப்போதுமே முதலிடம் தருவது அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.தான். எனவே அதை உருவாக்கினோம். அதிலும் அரசியல் வந்துவிட்டது. புரட்சித் தலைவர் உருவாக்கினார் என்பதற்காகவே, அது கொடைக்கானலிலே இருந்து வெளியே துரத்தப்பட்டு, அது எங்கெங்கோ அலைந்து சென்று சென்னையிலே சேர்ந்தது. கடைசியில் பார்த்தீர்கள் என்றால், அது புரட்சித் தலைவி ஆட்சியில் மீண்டும் கொடைக்கானலுக்கே சென்றது. இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், எதைச் செய்தாலும் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலும், புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சியிலும் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் நடைபெறும் அனைத்து திட்டங்களுக்கும் முட்டு போடுவது நம்முடைய எதிர்க் கட்சியினுடைய வாடிக்கையாகிவிட்டது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காகத் தான் இதை எடுத்துக் காண்பித்தேன்.

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை] [2001 ஆகஸ்ட் 27]

ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலையில் கூட பேசும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்ட கேள்விக்கு விளக்கம் தந்தேன். அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிலே- புரட்சித் தலைவி ஆட்சியிலே பல பயிற்சி நிறுவனங்கள் உருவாகின. உருவான பின், ஏதோ ஒரு காரணத்தால் உச்ச நீதிமன்றம் வரை சென்று அவை தடை செய்யப்பட்டன. அதனால் 28,366 மாணவ, மாணவிகள் அல்லலுக்குட்பட்டார்கள். பிறகு எங்களுடைய ஆட்சி சென்றவுடனே தி.மு.க. ஆட்சி வந்தது. வந்த பிறகாவது இவர்களுக்குப் பரிகாரம் காண ஏதாவது முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டதா என்றால் ஒன்றும் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் குழுவைப் போட்டார்கள். எதற்கு வேண்டுமென்றாலும் ஒரு கமிஷனைப் போட்டால் நின்றுவிடும். நாம் ஏதாவது ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், தள்ளிப் போட வேண்டுமென்றால் ஒரு கமிஷனைப் போட்டால் அது போய்க்கொண்டிருக்கும் என்று சொல்வார்கள். அதுபோல இவர்கள் வந்தவுடன் ஒரு குழுவை திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் தலைமையில் போட்டு காலம் தாழ்த்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அதன் காரணமாக...

பிற்பகல் 6-40

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பல பிரச்சினைகளிலே கடந்த கால தி.மு.க. ஆட்சியோடு மாறுபட்ட கருத்தைச் சொல்லுகிறபோது நான் குறுக்கிடவில்லை. இப்போது இறுதியில் அவர்கள் சொல்லுகிற இந்தப் பிரச்சினை அவர்களையும் உட்படுத்திய ஒரு பிரச்சினை. இது என்னைப் பொறுத்த பிரச்சினை அல்ல. இன்றைய கல்வி அமைச்சருக்கும் அதே பிரச்சினைதான் தொடர இருக்கிறது. நீங்கள் கமிஷன் போடாமல், ஒரு Chief Secretary-ஐ வைத்தோ அல்லது Secretary-ஐ வைத்தோ அல்லது நல்ல சட்ட வல்லுநரை வைத்தோ என்ன செய்ய முடியுமோ அதை தாங்கள் செய்வதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னதற்காக கருத்தொன்றி நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், 28,366 மாணவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று 15,000 பேர் பட்டயம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அவர் அந்த விவரங்களுக்குள்ளே சென்று பார்ப்பாரேயானால், பிறகு அதைப்பற்றி

2001 ஆகஸ்ட் 27] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

பேசினால் நான் வாதிடுவேன். இல்லையென்றால், நானே சொல்ல வேண்டுமென்றால், அந்த 28,000 பேரும் இரண்டு ஆண்டுகள் படிக்கவில்லை. 28,000 பேர் படித்ததாகச் சொல்லப்படுகின்ற அந்தக் கல்வி நிலையங்களை, கல்வி நிலையங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 28,000 பேரும் இரண்டு ஆண்டுகள் படிக்கவில்லை. 6,000, 8,000 பேர் இரண்டு ஆண்டுகள் படித்தவர்கள், 20,000 பேரில் 10,000 பேர் ஓராண்டு படித்தவர்கள், 10,000 பேர் சேர்க்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தவர்கள். அவர்கள் தேர்வு எழுதியதையே ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டது. சிலபேர் ஏற்கெனவே தேர்வு எழுதியவர்கள் என்ற பெயரில் அவர்களுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டதையும் நீதிமன்றம் வழங்கியது தவறு, இனி வழங்கக்கூடாது என்று தெரிவித்து தீர்ப்பு தந்துவிட்டது. உச்சநீதிமன்றம் சென்றபோது, உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பே முடிவானது என்று உச்சநீதிமன்றம் சொல்லிவிட்டது. இந்தப் பிரச்சினையில் நீதிமன்றத் தடையை மாற்றி ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று கல்வித் துறைச் செயலாளர் - கல்வித் துறைச் செயலாளர் மட்டும் சொல்கின்ற அந்தச் சான்றுகளை வைத்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் மனநிறைவு அடையமாட்டார்கள் என்று - அவருடைய தலைமையிலே குழு அமைத்து, அதற்குப் பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஓர் உயர்ந்த வழக்கறிஞர் மூலமாக முயற்சி செய்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு மறுபடியும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டது. ஆகவே இது ஒரு சட்டச் சிக்கல். இதை இந்த அமைச்சரவையில் உள்ள கல்வி அமைச்சர் தீர்ப்பாரையானால் நான் பாராட்டுவேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு பேராசிரியர் சொன்னது உண்மை. நான் மறுக்கவில்லை. இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் சரி என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். நான் சொல்லவந்தது, 28,366 மாணவ மாணவிகள் அந்தக் கல்வி நிலையங்களில் ஓராண்டு படித்தவர்களா, இரண்டாண்டு படித்தவர்களா, பட்டயம் பெற்றவர்களா என்ற கேள்வி அடுத்தது. அதனால் பாதிக்கப்பட்டு, இத்தனை ஆண்டுகளாக அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனம் இருந்தால் மார்க்கம் உண்டு என்று சொல்லுவதைப்போல. (குறுக்கீடு)

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். அந்தக் கால அ.இ.அதி.மு.க. ஆட்சி நடைபெற்றபோதே அதற்கு மாற்று ஏற்பாடாக மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஓராண்டுகாலம் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கலாம் என்று முயற்சிகளை

எடுத்துக்கொண்டு பலபேரை மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் சேர்த்தது. அதற்கும் எதிர் வழக்கு உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போய், அப்படி சேர்த்தது தவறு என்று உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்புச் சொல்லி, அதையும் தொடரமுடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. பல முயற்சிகள் தோற்றுப்போய் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது, நீங்கள் சொன்னதுபோல புரட்சித் தலைவி அவர்கள் குறைந்தகால அடிப்படையில் அவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சி தர முன்வந்தார்கள். நீங்கள் சொன்னதுபோல, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அதுவும் வெற்றி பெறவில்லை என்பது உண்மைதான். நீங்கள் 5 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தபோது அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம் என்று சொல்ல வந்தேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் அல்ல. (குறுக்கீடு) என்னுடைய பேச்சையே முடிக்கவில்லை. சொன்னார்களே தவிர செய்யவில்லை. செய்வதற்கு இப்போது வழி வந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல வருகிறேன். இப்போது புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை வகுத்து பாதிக்கப்பட்ட அனைத்து மாணவ மாணவிகளுக்கும் இரண்டு ஆண்டுகள் முழு பயிற்சி தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது எப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல வருகிறேன். நீங்கள் நினைத்திருந்தால் அன்றே அதைச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் வேண்டுமென்றே புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதற்காகத்தான் நீங்கள் செய்யவில்லை என்று சொல்ல வந்தேனே தவிர, வேறு அல்ல. நீங்கள் சொன்னதுபோல அனைத்துப் புள்ளிவிவரங்களும் எனக்குத் தெரியும். நான் உங்களுடைய கோப்புகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். நீங்கள் எடுத்த முடிவுகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். 5 ஆண்டுகாலம் காலந்தாழ்த்தி அவர்கள் வயதும் கடந்து, இப்போது அவர்கள் வயதுக்கு relaxation தர வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் கேட்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வருகிறேன். இப்போது இதற்காக புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு தனித் திட்டத்தை வகுத்து அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகால பயிற்சி, சுப்ரீம் கோர்ட் என்ன சொன்னதோ அதைச் செயல்படுத்த இருக்கிறோம். இதை முன்பே செய்திருந்தால், 3 ஆண்டு காலம் குறைந்திருக்கும் என்று சொல்ல வருகிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் கிடையாது. காரணம், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும், அதில் ஏதாவது குறைகாண முடியுமா? அதனால் குழப்பம் ஏற்படுமா? இதனால் சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு கெட்ட பெயர் வருமா என்ற நிலையில்தான் தி.மு.க. செயல்பட்டது என்பதற்குச் சொல்ல வந்தேனேயொழிய வேறொன்றும் கிடையாது. (குறுக்கீடு)

2001 ஆகஸ்ட் 27]

பிற்பகல் 6-4.5

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உச்ச நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ற அந்த நிலை ஏற்பட்டபோது, முழுநேரம் படித்தால்தான் அவர்கள் எப்படியாவது ஆசிரியர் பயிற்சியைப் பெற்றதாக ஆகும் என்ற அடிப்படையில் அரசாங்கத்தினுடைய மேற்பார்வையில் நடைபெற்ற D.I.E.T. நிறுவனங்களில் அவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்வதைத் தவிர, வேறு வழியில்லாத நிலைமையிருந்து, 30 விழுக்காடு என்று முதலில் இடஒதுக்கீடு செய்து, பின்னர் 40 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. அந்த D.I.E.T-லே நடைபெறுகிற பயிற்சிதான் நிறைவான பயிற்சி என்று அகில இந்திய அளவிலே, ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது. அந்தப் பயிற்சியை இவர்களுக்குத் தருகிறபோது, இன்னொரு Section-ஆக தனியாக அமைக்கலாமா என்ற எண்ணம் வந்தபோது, ஆய்வு நடத்தியபோது, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் போதுமான அளவு பயிற்சி பெறாத காரணத்தால் ஒரு Section அவர்களுக்காக, சிறப்பு வகுப்பாக தொடங்கப்பட்டு, நடைபெற்ற காரணத்தால் உடனடியாக அதை நிறுத்த முடியாத நிலைமையில், நடைபெறுகிற வகுப்புகளில் இப்போது 40 விழுக்காடு இடம் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு சட்டப்படி என்ன முன்னுரிமை உண்டோ, அந்த முன்னுரிமையின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது. அது 2 ஆண்டுகாலம் நடைபெற்று வருகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர் அவர்கள் சொல்வதைப்போல 40 விழுக்காடு ஒதுக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. அதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால் 20 ஆண்டுகாலம் ஆகும். இவர் சொன்னதைப்போல, 28,300 மாணவர்களை அங்கிருக்கும் D.I.E.T.-ல் எத்தனை வருடங்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பது? ஆகவே அதற்கு முடிவு கிடையாது. அவர்கள் retire ஆனால் கூட முடியாது, 60 வயதானாலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி என்ன செய்திருக்கின்றார்கள் என்றால், ஒரு புனிதமான திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்த 15,000 பேருக்கு-இதில் 15,000 அல்லது அதற்கு மேல் இருந்தால்கூட, N.C.T.E. permission யார் யார் முதலில் பெற்றிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் தரவேண்டுமென்பதற்காக ஆட்சிக்கு வந்த 3 மாதத்திலேயே ஆணையிட்டு இருக்கின்றார்களே, அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இது ஒரு புறம்.

அடுத்து, விளையாட்டுத் துறையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விளையாட்டுத் துறையிலே புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் என்ன திட்டங்களை வகுத்தார்கள், எவ்வாறு செயல்பட்டது என்பதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும்.

18-1-1993 ஆம் நாளன்று சென்னையில் உலகத் தரத்திற்கு ஒப்பானதும், இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத எழிலார்ந்த நேரு விளையாட்டு அரங்கத்தை திறந்துவைத்துப் பேசுகையில், புரட்சித் தலைவி அவர்கள் “விளையாட்டுத் துறைக்கு புத்துணர்ச்சியூட்டும் புதிய முயற்சிக்கு நடத்தப்பட்ட கால்கோள் நிகழ்ச்சியின் நிறைவே இந்த அரங்கம். தமிழகத்தின் பெருமைக்காகவும், இந்தியாவின் கீர்த்திக்காகவும், உலக நாடுகளின் பாராட்டுக்களுக்காகவும் மட்டுமே இது உருவாக்கப்பட்டது அல்ல. விளையாட்டுக் கலை, அறிவியல் முயற்சியாக ஆக்குவதற்காக கட்டி முடிக்கப்பட்ட அடையாளச் சின்னம்” என்று அழகாகச் சொன்னார்கள்.

சென்னையிலே சர்வதேசத்தினுடைய தரத்திற்கு இணையாக ஒரு ஸ்டேடியம் கட்டப்பட்டது. 44 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து, வரலாறு காணாத வகையில் 7 மாதங்களுக்குள்ளாகவே கட்டி முடிக்கப்பட்டு, அங்கே போட்டிகள் தொடங்கப்பட்டன. அதுமட்டுமல்லாமல், படிப்படியாக மொத்தம் 104 கோடி ரூபாய் செலவில் Indoor Stadium, Tennis Stadium, Hockey Stadium, Swimming Pool போன்றவற்றையெல்லாம் உருவாக்கினார்கள். அப்படி உருவாக்கப்பட்டு தமிழகத்திலே விளையாட்டுத் துறை வளர வேண்டும், நல்லெண்ணம் வளர வேண்டும், விளையாட்டு வளருவதன் மூலமாக நல்ல வலிமை கொண்ட வாலிபர்களும், மாணவிகளும் இந்தச் சமுதாயத்தில் இடம் பெற முடியும் என்பதற்காக அது உருவாக்கப்பட்டது. பிறகு கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் எல்லாம், சண்டைச் சச்சரவுகள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, விளையாட்டுத் துறை மூலமாக ஒற்றுமையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். தமிழகம் விளையாட்டுத் துறையில் முன்னேற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் செயல்பட்டார்கள். ஆனால் என்ன நடந்தது? அதற்குப் பிறகு வந்த தி.மு.க. அதற்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டதா?

நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொடக்கக் கல்வியிலிருந்து, உயர்நிலைக் கல்வியிலிருந்து, பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து எந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தாலும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முத்திரைப் பதித்தால், அதற்கு ஒரு கெட்ட

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

பெயரை-களங்கத்தை உருவாக்கி, அதை எப்படித் தள்ளிவைப்பது என்ற நிலையில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செயல்பட்டது என்பதற்காக ஓர் உதாரணத்தை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கு என்ன நடைபெற்றது? ஜவஹர்லால் நேரு ஸ்டேடியத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது இன்னொன்றை சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே பல்வேறு திட்டங்களைச் சொன்னார்கள். ஒலிம்பிக்கிலே வெற்றி பெற்றால் ஒரு கோடி ரூபாய் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்களென்றால், யார் தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஒலிம்பிக்கிலே போய் ஓடப் போகிறார்கள்; யார் ஒரு கோடி ரூபாய் வாங்கப் போகிறார்கள்; இவர்கள் சொல்லியிருப்பதற்குக் காரணம் இதெல்லாம் கிடைக்காது; கிடைக்காது என்ற காரணத்தால் இதற்குப் பணத்தை ஒதுக்கி என்ன பிரயோசனம் என்று சொன்னார். ஒருவேளை துரைமுருகன் அவர்களால் ஓட முடியாது இருக்கலாம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒரு கோடி ரூபாய் பெறமுடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஓடாத கிருஷ்ணா நீர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒருகாலத்திலே ஓடியவர்தான். இப்போது ஓட முடியவில்லை.

பிற்பகல் 6-50

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: ஓடாத கிருஷ்ணா தண்ணீருக் காக ஓடி இங்கு வந்ததாகச் சொன்னார். இதைச் சொல்வது விசித்திரமாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாணவ மாணவியரெல்லாம், இளைஞர்களெல்லாம் திறமை மிக்கவர்கள். நாம் எதிர்காலத்தைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு, இந்தச் சினனங்கள், இத்தகைய ஸ்டேடியங்கள் வருவதைப் பார்த்தாலே, அறியாமலேயே ஆர்வம் வரும். ஏன் ஒலிம்பிக்கில் வெற்றி பெற முடியாது? திறமை இல்லையா? நாம் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில் சரியான அணுகுமுறையை பயன்படுத்தினால், தேர்ந்தெடுக்க முடியும். இன்று இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே இருக்கும் நம்முடைய இளைஞர்களைப் பார்த்திருக்கின்றால், நீச்சலிலே அவர்களுக்கு இணையானவர்கள் யாரும் உலகத்திலே காணோம். அந்த அளவிற்கு வலிமை மிக்கவர்கள். அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நல்லமுறையிலே பயிற்சி தந்தால், உண்மையிலேயே அவர்கள் ஒரு கோடி ரூபாயைப் பெறுவதற்குத் தகுதியாக இருப்பார்கள். தங்கம் பெறுவார்கள். நம்முடைய நீலகிரி

மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், foot ball விளையாடுவதிலே வல்லமை பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனியான திறமை உண்டு. இதுபோன்று பல திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்தினால்தான் நாம் ஒலிம்பிக்கில் வெற்றி பெறமுடியும். நாம் பெறுவோமா; பெறாமல் இருப்போமா என்ற ஓர் எண்ணத்தை வளர்த்துக்கொண்டால் நாம் எப்பொழுதும் முன்னேற முடியாது. யாராவது ஒரு படி ஏறினால், கீழே தள்ளுவதுதான் நம்முடைய எண்ணமே, நம்முடைய வேலையே. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்கு மேலே நாம் முன்னேறுவது இல்லை. ஆகவே இப்படி ஓர் எண்ணத்தை நாம் வளர்த்துக்கொண்டு சென்றால், நாம் முன்னேற முடியாது. நாம் இன்றைக்கும் ஒலிம்பிக்கிற்குச் செல்ல வேண்டும். வெற்றியைப் பெற வேண்டும். அதைத்தான் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்றார்கள். அந்த எண்ணம் வளரட்டும். நல்ல உள்ளங்கள் இருக்கட்டும். நல்ல உடல் வலிமை பெறட்டும். பயிற்சிகள் பெறட்டும் என்று அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை குறை கூறக் கூடாது. அதைப் பாராட்ட வேண்டும். அதைப் பாராட்டுவதற்குத்தான் நான் சொல்ல வருகின்றேன். இத்தகைய திட்டங்களையெல்லாம் கொண்டுவந்த பிறகு, அந்த நிலைமை என்ன ஆகிவிட்டது? அங்கே போய்ப் பார்த்தேன். நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் என்னைக் கோபித்துக்கொண்டார்கள். நீங்கள் செல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் சென்று பாருங்கள் என்றார்கள். உடனே சென்றேன். நேரு ஸ்டேடியத்திற்குப் போனேன். அதிகாரிகள் வந்தார்கள். என்னை அழைத்தார்கள். நான் உள்ளே சென்றேன். அந்த ground-ஐ அப்படியே பார்த்தேன். நாம் ஆரம்பிக்கும்போது பார்த்த ஒரு நினைப்பு இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு போனது இல்லை. புரட்சித் தலைவி அவர்கள், நேரு தங்கக் கோப்பை விளையாட்டை நடத்தும்போது, நான் அங்கு சென்று இருக்கிறேன். அப்போது அழகாக இருந்தது. புல்வெளி நன்றாக இருந்தது. இந்த விளையாடு தளத்தில் அவ்வளவு அழகான புல்வெளியைப் பார்த்தேன். அப்போது, கேட்டேன் நான், அதிகாரிகளை, என்ன இப்படி இருக்கிறது? அன்றைக்கு நான் பார்த்த ஒன்றுமே காணோமே என்றேன். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள், “ஆமாங்க, புல் இல்லைங்க” என்றார்கள். “எங்கங்க போச்சு புல்” என்றேன். அது, விளையாடிய பிறகு போய்விட்டது என்றார்கள். ஒரே புழுதியாக இருந்தது. எனக்கு ஒரு நிகழ்ச்சி நினைவிற்கு வருகிறது. என் ஆசிரியர் சொல்வார், drawing போடச் சொல்லும்போது, சொன்னாராம்; ஒரு மாணவனைப் பார்த்து, ஒரு மாடு மேய்வதுபோல - ஒரு மனிதன்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

அங்கே இருப்பதுபோலவும். மாடு புல்லை மேய்வதுபோலவும் - படம் வரையச் சொன்னாராம். உடனே அந்த மாணவன் அப்படியே இருந்துகொண்டிருந்தானாம். ஒரு மணி நேரம் ஆனது, இரண்டு மணி நேரம் ஆனது. ஆகிக்கொண்டே இருந்தது. பிறகு ஆசிரியருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. “என்னய்யா நீ செய்து கொண்டிருக்கிறாய். உடனே எடுத்துக்கொண்டு இங்கே வா; என்னய்யா வரைந்தாய், நான் என்ன வரையச் சொன்னேன்?” என்றார் “மாடு மேய்கிற மாதிரி வரையச் சொன்னீர்கள். புல்லை மேய்கிற மாதிரி வரையச் சொன்னீர்கள்” என்றான். “என்ன ஆச்சு” என்றார். “வரைந்து விட்டேன்” என்றான். “அப்படியே இருக்கிறது, ஒன்றுமே காணவில்லையே?” என்றார். “நீங்கள் சொன்னது உண்மை, ஐயா. நீங்கள் சொன்னது. மாடு வந்து புல்லை மேய்வது போல வரையச் சொன்னீர்கள். மாடு வந்து புல்லை மேய்ந்துவிட்டது. எனவே புல் இல்லை” என்றான். உடனே சொன்னாராம். “புல்தான் இல்லை. மாடு எங்கே போச்சு?” என்றாராம். “ஏங்க, புல்லை மேய்ந்த பிறகு மாட்டிற்கு அங்கே என்ன வேலை? அதுவும் போய்விட்டது.” என்றானாம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்படி அன்று சொன்னது எனக்கு நினைப்பு வந்தது. அதுபோல. இவர்களிடம்போய், என்னங்க புல்லைக் காணோம் என்றேன். விளையாடினார்கள், புல் போய்விட்டது என்கிறார்கள். பிறகு என்னதான் ஆச்சு? கோடிக்கணக்கான அளவில் செலவு செய்து, ஒரு நல்ல விளையாட்டுத் தளத்தை ஏற்படுத்திய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பார்க்கச் சொன்னால், புல்லைக் காணோம். மண்ணிலே போய் எப்படி விளையாடுவது? காரணம் என்னவென்றால், பழைய திட்டங்களைப் பார்த்தீர்களென்றால், அதைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கும் - புதிதாக ஒன்றும் கட்ட வேண்டாம் - இருப்பதையாவது பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொள்வதற்கும் பணத்தை ஒதுக்கவில்லை; பராமரிக்கவில்லை. அந்த நிலைமை அப்படியிருந்தது. உட்காருகிற சீட்டைப் பார்த்தால் கலரே இல்லாமல் எல்லாம் வெளுத்துப் போய்விட்டது. ஏதோ வியாதி வந்ததைப்போல இருந்தது. சீட்டையெல்லாம் பார்ப்பதற்கு அப்படி ஒரு நிலைமையிலே அவற்றைப் பார்ப்பதற்கு பரிதாபமாக இருந்தது. தமிழகத்திலே, அதுவும் குறிப்பாக சர்வதேசத் தரத்திற்கு ஏற்றாற்போல குறுகிய காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது இந்த ஸ்டேடியம்தான்; இந்தியாவிலேயே இது ஒன்றுதான். டெல்லியிலேகூட இந்த மாதிரி கிடையாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அத்தகைய ஸ்டேடியத்திற்கு இது மாதிரி ஒரு நிலைமை உருவாகிவிட்டது. அது international standard.

பிற்பகல் 6-55

அடுத்ததாக மற்றவற்றிற்குப் போனேன். இண்டோர் ஸ்டேடியத்திற்கு கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள். அங்கே போனதுமே எல்லா இடங்களிலும் சத்தம் வருகிறது. வேறு ஏதாவது நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறதோ என்று நினைத்து பயந்து போனேன், உள்ளே போய் பார்க்கும்போது. அங்கு என்னவென்றால், எல்லாமே காற்றிலே ஆடிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு பக்கம் பார்த்தால் ஒரு தகர டப்பாவை அந்தப் பக்கம் இழுத்துக்கொண்டு போகிறது. இப்படி ஒரு இண்டோர் ஸ்டேடியம். இப்படி ஒரு அவல நிலை உருவாவதற்கு காரணம் என்ன? ஏன், அதிமுக. உருவாக்கியதை நீங்கள் பாதுகாக்கக் கூடாதா? அதுவும் பொது மக்கள் சொத்து அல்லவா? ஒவ்வொருவரும் வரிப் பணம் கொடுத்தது அல்லவா? ஏதோ ஒரு நல்ல காரியத்திற்கு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உருவாக்கியது அல்லவா? இந்தத் திட்டத்தை ஒதுக்குவதற்கு காரணம் என்ன?

இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், நான் பத்திரிகையைப் பார்க்கும்போது எல்லாம், இண்டோர் ஸ்டேடியத்தில் பல நாட்களில் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. நாம், அங்கு பாஸ்கட் பால் விளையாடலாம். வாலி பால் விளையாடலாம். அதுபோல இண்டோர் கேம்கள் மற்றும் ஜிம்னாஸ்டிக் போன்றவற்றையெல்லாம் கொண்டுவரவேண்டும் என்றெல்லாம், அதனைக் கொண்டு வந்தார்களே, அதை விட்டு வேறு ஒரு ஜிம்னாஸ்டிக் எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது அங்கே. டான்ஸ், ஜிம்னாஸ்டிக் போன்ற அந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகிற அவல நிலைமை தி.மு.க. ஆட்சியிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது.

அந்த நிலையிலேயும் சில பிரச்சினைகள். தி.மு.க.-காரர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. அந்த ஆபிட்டோரியம், அந்த இண்டோர் ஸ்டேடியத்தை ஒரு நாளைக்கு வாடகைக்கு விட வேண்டுமென்றால் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் தவிர electricity bill தனியாக கட்ட வேண்டும். அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், விளையாட்டை அங்கே நடத்துவதற்குப் பதிலாக, ஒரு கலை நிகழ்ச்சியை நடத்துவதற்காக ஒரு தனியார் நிறுவனத்திற்கு அதனை வாடகைக்கு தந்திருக்கின்றார்கள். அப்படி வாடகைக்கு தந்திருக்கும் நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தீர்கள் என்றால், அவர்கள் எல்லாம் ஏதோ ஒரு Cultural Programme என்ற பெயரில் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகிறார்கள். அந்த நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்கு பல்வேறு சலுகைகளும் தந்திருக்கிறார்கள். குஜராத் அல்லது இராஜஸ்தான்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தனியார் நிறுவனத்திற்கு என்று நினைக்கின்றேன். அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த நிறுவனம் கிட்டத்தட்ட 8, 9 நாட்களுக்கு ஒரு கலை நிகழ்ச்சி நடத்துவதற்காக அனுமதி பெற்றிருந்தார்கள். 9 நாள் என்றால் 18 இலட்சம் ரூபாய் வாடகையாகக் கட்ட வேண்டும். Electricity charges தனியாகக் கட்ட வேண்டும். அப்படி இருந்தது. ஆனால் அதற்கு 18 இலட்சமும் வசூல் செய்யாமல், ஏதோ ஒரு பெயரளவில் நாலரை இலட்சம் போதும் என்று அதற்கு ஒரு சிறப்பு அனுமதியைத் தந்திருக்கிறார்கள். பிறகு electricity bill-ஐப் பார்த்திருக்கையானால், அது ரூபாய் மூன்று, நான்கு இலட்சம் வரும். அதற்கு இரண்டரை இலட்சம் ரூபாய் கட்டினால் போதும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கி, அதற்கு 20, 22 இலட்சம் ரூபாய் கட்ட வேண்டிய அந்த வாடகைக்கு, ஏதோ ஒரு தனியாருக்காக அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை தரப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு கலை என்ற பெயரில் அவர்கள் அதற்கெல்லாம் டிக்கெட் போட்டு வசூல் செய்கிறார்கள். அதைச் செய்தவர் கல்வி அமைச்சர் அல்ல, முன்னாள் முதலமைச்சர் செய்திருக்கின்றார்கள். அதற்கு 22 இலட்சம் ரூபாய் தர வேண்டிய இடத்திற்கு நாலரை இலட்சம் ரூபாய்தான் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எதற்காக? ஸ்டேடியத்தை உருவாக்கியது விளையாட்டுத் துறைக்காக. அந்த விளையாட்டு ஸ்டேடியத்தை யாருக்கு சலுகையில் தரவேண்டும்? விளையாட்டுகளுக்கு சலுகை தரலாம், தவறு ஒன்றும் கிடையாது. அதைச் செய்வதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ டான்ஸ் ஆடுகிறவர்களுக்கெல்லாம், அங்கேபோய் டான்ஸ் ஆடுவது, பாராட்டு விழாக்களையெல்லாம் வைத்துக்கொள்வது, அதற்காகவா ஸ்டேடியம் கட்டியிருக்கிறது? அவர்களுக்கெல்லாம் அதை விட்டதன் காரணமாக என்ன ஆகிவிட்டது? அந்த ஸ்டேடியம் spoil ஆகிவிட்டது. அந்த wooden தளம் எல்லாம் போய்விட்டது. இப்படியெல்லாம் ஆனதன் காரணமாக என்னவாயிற்று? அதனைத் திரும்பவும் சீர்த்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றால் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு தனியார் நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்காக, கலை நிகழ்ச்சி நடத்துவதற்காக, பாராட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதற்காக ஒரு International standard உள்ள ஸ்டேடியத்தையெல்லாம் தனியார்களுக்கு விட்டு, இப்படியெல்லாம் அதனைக் கேலிக்கூத்தாக்கிவிட்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எந்தத்திட்டங்களை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டுவந்தாலும், அதனைக் கொச்சைப்படுத்தி எதற்காக அதைக் கொண்டுவந்தார்களோ அதைச் செயல்படுத்தவிடாமல் ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி, தமிழகத்திற்கு, எங்களுக்கு ஒரு களங்கம்

ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தார்கள். ஆனால் முடியவில்லையென்பதையும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் வளர்ப்பதற்கு எவ்வளவோ தேவைப்படுகிறது. எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. புரட்சித் தலைவி எத்தனை முறை டெல்லிக்குச் சென்றார்கள், இந்த இடத்திலே இதனை ஏற்படுத்துவதற்கு? அழைப்புகளை எல்லாம் தந்தார்கள். அப்படி அரும்பாடுபட்டுச் செய்ததை இப்படி ஒதுக்கிவிட்டால் என்ன பிரயோசனம்? யார் செய்தாலும் மதிக்க வேண்டும். அம்மா அவர்கள் என்னை டெல்லியிலே அமைச்சர் ஆக்கினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, மாமேதை அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்கள் வகித்த அந்தத் துறையை என்னிடம் தந்து ஓராண்டிற்குச் செயல்படச் செய்தார்கள். செயல்படுத்தும்போது அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் நாம் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். அதில் யார் தமிழகத்தில் ஆட்சி செய்தாலுங்கூட, திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

பிற்பகல் 7-00

Surface Transport துறை சிறிது காலம் என்னிடம் இருந்தது. ஓராண்டு என்னிடம் இருந்தது. அப்போது எனக்குச் சொன்னார்கள். தமிழகத்திற்கு எந்தெந்தச் சாலைகள் தர வேண்டுமோ அதைத் தாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பேசும்போது, அவர்கள் பி.ஜே.பி. அரசு அண்ணா தி.மு.க.வோடு நிலைப்படுத்திக்கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள், நாம் அனைவரும் சேர்ந்து அங்கு இருப்பவர்கள், தி.மு.க. நண்பர்களாக இருந்தாலும், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. நண்பர்களாக இருந்தாலும், மற்ற கட்சிகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து நமக்கு வேண்டிய பணத்தைப் பெற வேண்டும். அதைப் பெற்றால்தான் நம் தமிழகம் முன்னே முடியும் என்ற கருத்தைச் சொன்னபோது, அவர்கள் சொன்னார்கள், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.வும் இருந்தது என்று சொன்னார்கள். உண்மைதான், நான் அதை மறுக்கவில்லை. நான் அமைச்சராக இருந்தவன்தான். அமைச்சராக இருந்தபோது இந்தத் திட்டங்கள் வரும்போதெல்லாம் தமிழகத்திற்கு அதிக நிதி தர வேண்டுமென்று சொன்னவர், புரட்சித் தலைவி அவர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்கு 1,700 கி.மீ. Highways சாலைகளெல்லாம் National Highways என்று அறிவித்தது அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.மும்,

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எப்பொழுது? தி.மு.க. இங்கு ஆட்சியில் இருக்கும்போது. எங்களுக்குக் கட்சி வேறுபாடு கிடையாது. தமிழகம் முன்னேற வேண்டுமென்ற ஒரே குறிக்கோள்தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்காகத்தான் செய்தோம்.

இங்கிருக்கும் நம்முடைய பூந்தமல்லி ரோட்டைப் பாருங்கள். நாம் அந்த வழியாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பக்கம் ஏர்போர்ட் போகிறோம். இத்தனை ஆண்டுகள் ஆகிறதே, இதுவும் ஒரு முக்கியமான சாலைதான். N.H. 4. மும்பைக்குப் போகிற சாலை. அந்தச் சாலையில் போவதற்கு யாராவது முயற்சி செய்தோமா? ஆனால் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை வகுத்து அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னவுடனேயே அந்த அமைச்சரவையிலே உடனடியாக தமிழக முதல்வருக்குக் கடிதம் எழுதி, நீங்கள் 4 வழிப் பாதையோ, 6 வழிப் பாதையோ ஆக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொண்டேன். அதற்காக 70 கோடி ரூபாயை உடனடியாக ஒதுக்கீடு செய்தோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) செயல்படுத்தினார்களா? செயல்படுத்தவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருப்பதுபோல், இரண்டு மாடிக் கட்டடங்களை இடித்தார்கள், விட்டுவிட்டார்கள். அதோடு சரி. பிறகு ஒன்றும் கிடையாது. ஏனென்றால் அண்ணா தி.மு.க. சொன்னதற்காக செய்யக்கூடாது என்றால், நாம் என்ன செய்ய முடியும்? அண்ணா தி.மு.க. தமிழகத்திற்கு 70 கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், வேண்டாம் என்றால் என்ன செய்ய முடியும்?

அதேபோல, ஒவ்வொரு சாலையையும் பார்த்தால் - இராமேஸ்வரம்-திருச்சி சாலையை N.H.-ஆக declare செய்யச் சொன்னார்கள். அதைச் செய்யவில்லை. ஒரு ரோடு கேரளாவுக்குப் போக வேண்டுமென்று, ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் ரோடு மதுரையிலிருந்து அதை N.H. ரோடாக declare செய்தோம். பிறகு பழனி கோயிலுக்குப் போக வேண்டுமென்று, அதற்கும் N.H. ஆக declare பண்ணினோம். பொள்ளாச்சி - அந்த ரோடெல்லாம் N.H. ஆக declare பண்ணினோம். பிறகு கோயம்புத்தூர் போகிற ரோடு. அதையும் N.H. ஆக்கி declare செய்தோம். பிறகு திருப்பதி செல்லும் சாலையைக்கூட N.H.-ஆக declare செய்தோம். அதுவும் அம்மா அவர்களின் ஆணைப்படிதான். அதேபோல, அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. மத்தியில் இருக்கும்போதுகூட, நாம் தமிழகத்தை நினைத்தோம், தமிழகம் வளர வேண்டும் என்று நினைத்தோம். அந்த எண்ணத்தில் செயல்பட்டோம். எங்களுக்குக் காழ்ப்புணர்ச்சி கிடையாது. ஆனால் மூன்று முறை நீங்கள் ஆட்சியில்

அங்கம் வகித்தவர்கள். நாங்கள் ஒரு முறை அங்கம் வகித்தோம். அதற்கு முன் ஒருமுறை புரட்சித் தலைவர் காலத்தில் அங்கம் வகித்திருக்கலாம். புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் நாங்கள் ஒருமுறைதான் அங்கம் வகித்தோம். அவர்கள் மூன்று முறை அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். அப்படி வகித்திருக்கிறவர்கள் இத்தகைய பரந்த மனப்பான்மையில் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தவில்லை என்ற ஒரு வருத்தம்தான் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுவும் இப்போது பார்த்தால், National Highways ரோடு போடும்போது சித்தூர் வழியாக, லிப்போர்ட், மும்பையில் சேருவதற்குப் போட்டார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், அது தமிழகத்தினுடைய மண்ணில் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பெங்களூர், கிருஷ்ணகிரி, சென்னை என்ற சாலையைச் சேர்த்தோம் அதை எடுத்துவிட்டு, திரு. சந்திரபாபு நாயுடு அவர்கள் கூடக் கோபித்துக்கொண்டார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்வதற்குக் காரணம், ஒரு நல்ல நிலையில் தமிழகத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதற்குத்தான். இப்போது இவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம், Sports பற்றி வந்ததால் சொல்லிக் கொண்டு வந்தேன். எதைச் செயல்படுத்தினாலும், அண்ணா தி.மு.க. வந்து, செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இதுபோன்று விளையாட்டுத் துறைக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் அவர்களால் கொடுக்காமல் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்துள்ளார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், கல்விச்சாலையிலிருந்து, சாலைக்குப் போய்விட்டு மறுபடியும் கல்விக்கு வரவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: விளையாட்டு ஸ்டேடியங்களின் தரம் இந்த அளவிற்குத் தாழ்ந்ததன் காரணமாக, பராமரிப்புச் செய்யாததன் காரணமாக, மீண்டும் அமைப்பதற்கு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சுமார் 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள், அந்த ஸ்டேடியத்தை உடனடியாக மராமத்து செய்து International standard-க்கு வரவேண்டும் என்பதற்காக. நேரு ஸ்டேடியத்தில் புல் இல்லை. அந்த ஸ்டேடியத்தில் புல் காணாமல் போய்விட்டது. ஆகவே மீண்டும் புல்லைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணையிட்டார்கள். புல்லை வளர்ப்பதற்காக மட்டும் 2 மாத காலமாக அவருடைய கண்காணிப்பிலே அவருடைய நேரடிப்

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

பார்வையில் சுமார் 2 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தப் புல்லை வளர்க்கச் செய்திருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 7-05

அதேமாதிரி, ஹாக்கி ஸ்டேடியம். இந்த டர்ஃப்-ஐ அப்போதே மாற்றியிருக்க வேண்டும். அதை மாற்றவில்லை. மாற்றியிருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதை மாற்றாமல் விட்டதால் யாரும் International Games விளையாட வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதற்கு சுமார் 5 கோடி ரூபாய் இப்பொழுது sanction செய்திருக்கிறார்கள். விளையாட்டுத் துறையின்மீது எந்த அளவுக்கு அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்ல வருகின்றேன். ஆனால் முந்தைய ஆட்சி செய்யவில்லை என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுதான், இதை இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற அளவுக்கு செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது ஏதோ சென்னை மாநகருக்கு மட்டும் விளையாட்டுத் துறை என்று நினைத்துவிடாதீர்கள். புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சென்னை மாநகருக்கு மட்டுமல்ல: தமிழகத்தினுடைய அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இதுபோன்று விளையாட்டுத் துறையை வளர்ப்பதற்காக பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும், குறிப்பாக இப்பொழுது மாவட்டந்தோறும் விளையாட்டுத் துறை குழுக்கள் என்பதை புரட்சித் தலைவி அவர்கள் என்னிடம் அறிவிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விளையாட்டுத் துறை நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்கவும், இளம் விளையாட்டு வீரர்களை ஊக்கப்படுத்தவும் மாவட்ட விளையாட்டுத் துறை குழுக்களை இந்த அரசு அமைக்கும். மாவட்டந்தோறும் அமைக்கப்படவுள்ள குழுவினருக்குத் தலைவராக அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இருப்பார்கள். உதவித் தலைவராக மாவட்டக் காவல் துறை கண்காணிப்பாளர் இருப்பார். குழுவின் செயலாளராக மாவட்ட விளையாட்டுத் துறை அலுவலர் பணியாற்றுவார். மேலும் குழுவின் உறுப்பினர்களாக அந்தந்த மாவட்டங்களில் உள்ள முக்கிய விளையாட்டு மன்றங்களின் தலைவர் அல்லது செயலாளர் நியமிக்கப்படுவார்கள். மேலும் இளைஞர் நலன் மற்றும் விளையாட்டுத் துறையில் அக்கறை காட்டுகின்ற அறக்கட்டளைகள், இந்தக் குழுவில் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில் அமைக்கப்படும் இந்தக் குழு, பின்வரும் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும்:

1. மாவட்டத்தில் நடைபெறும் விளையாட்டுப் போட்டிகள் மற்றும் பயிற்சிகளின்போது மாவட்ட விளையாட்டுத் துறை அலுவலருக்கு உதவிகள் செய்யும்.

2. மேலை நாட்டு விளையாட்டு வீரர்கள் அடைந்த சாதனை அளவிற்குத் திறமையை வளர்க்க ஊக்கமளிக்கும்.

3. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விளையாட்டுக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்க பணிபுரியும்.

4. அந்தந்த மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையாக விளையாடப்படும் விளையாட்டைத் தேர்ந்தெடுத்து அதில் மேலை நாட்டவர் அடைந்த அளவிற்குச் சாதனைகளை மிஞ்சுவதற்கான பயிற்சி அளிக்க பணிபுரியும்.

அதை உறுப்பினர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டால் நீங்களும் பயிற்சி பெறலாம். அந்த அளவிற்கு ஊக்கத்தைத் தந்து மாவட்டந்தோறும் இந்த விளையாட்டுத் துறையை வளர்த்து பல்வேறு திட்டங்களைச் செய்வதற்குத்தான் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அரசு முன்வந்திருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்த அளவிற்கு மானியக் கோரிக்கை கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, படிக்கும் மாணவ மாணவியர்களுக்கு படித்தவுடன் வேலை கிடைக்க வேண்டும். அது ரொம்ப முக்கியம். விளையாட்டுத் துறையானது ஒரு பக்கம் வளரும்பொழுது நல்லொழுக்கம் வளர்கிறது, நட்பு வளர்கிறது. சமுதாயத்திலே இருக்கும் வேற்றுமைகள் எல்லாம் களையப்பட்டு அவர்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாகச் செயல்படுகின்ற ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க இந்த விளையாட்டுத் துறை பயன்படுகிறது. அதோடு, இளைஞர்களுக்கு நல்ல வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கப்பெற வேண்டும். படித்தவர்கள் கிராமங்களில் சுமமா இருந்தால் பிரச்சினைகள்தான் வரும். அது உண்மைதான். அதைப் போக்குவதற்காக, அந்த நல்ல நிலையைக் கொண்டுவருவதற்காக, தமிழக அரசு மூலம், எப்படி பெண்களுக்கு தனிக் குழுக்கள், சுயநிதிக் குழுக்கள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அதுபோல சுய தொழில் செய்துகொள்ள முற்படும் இளைஞர்களுக்காக, இத்தகைய குழுக்களை தமிழகம் முழுவதும் அமைக்க புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பொருளாதாரத்தில் முன்னேற, நல்ல வேலைவாய்ப்புகளைப் பெற அவர்களே சுயமாகத் தொழில் அமைத்துக் கொள்வதற்காக அவர்களெல்லாம் பொருளாதாரக் கடன்களைப் பெற உதவி செய்வதற்காக புரட்சித் தலைவி அவர்கள் திட்டம்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

திட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே படித்த மாணவ மாணவிகள் தினந்தோறும் எங்களிடம் வருவதும், வேலை தாருங்கள், நாங்களெல்லாம் உழைத்துக் களைத்து பல ஆண்டுகளாக கடினப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கின்ற ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அத்தகைய இளைஞர்களுக்கு நல்ல வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுப்பதற்காக படித்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, படிக்காதவர்களுக்கும் கூட சுய வேலைகளைப் பெருக்குவதற்காக ஏதாவது கிராமத்துத் தொழில் செய்ய முன்வந்தால், அதற்காக இந்தக் குழுக்களின் மூலமாக அவர்களுக்கும் திட்டங்களை வகுத்துத் தந்தவர்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி விளையாட்டுத் துறையிலும், இளைஞர்களுடைய வள நலனுக்காகவும் பல்வேறு திட்டங்களைச் செய்து வருவது நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சியாகும்.

அதோடு, விளையாட்டுத் திறனைப் பதிவு செய்வதற்காக ஓர் அட்டை உருவாக்குகின்றார்கள். பள்ளியிலே மாணவர்கள் படிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குத் திறமைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு 'progress report' மாதிரி 'progress card' அறிமுகப்படுத்த இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாணவ மாணவியருடைய திறமை, அந்தக் கல்வி நிலையத்தின் வாயிலாக அப்பொழுதே குறிக்கப்பட்டு, அவர்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் மதிப்பெண்கள் கொடுக்கப்பட்டு, அவற்றிற்கு ஓர் அடையாள அட்டை தருவதற்காக புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 7-10

இப்போதுகூட பலபேர் கேட்டார்கள். டீட்ட தாரி ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அவர்களுக்குச் சில முன்னுரிமைகள் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த seniority பிரகாரம் employment கொடுக்க வேண்டும். அதற்கும் ஒரு மதிப்பெண் தரப்படும். அதைவிட, விளையாட்டுத் துறையிலே அவர்கள் விஞ்சியிருந்தால் அதற்கும் ஒரு தனி mark தரவேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விளையாட்டுத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் தருவதற்குக் காரணம், நல்ல வலிமையான மாணவர்களை இந்தச் சமுதாயத்திலே உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். ஆகவே, ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர்கள் முன்னேறி இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கெல்லாம் தனியாக மார்க் கொடுத்து, அவர்களுக்கு நல்ல வேலைவாய்ப்பைத் தரவேண்டும் என்று

சொல்லியிருக்கிறார்கள். வினையாட்டுத் துறையிலே சிறந்து விளங்கும் வீரர்களுக்கு பணமுடிப்பு, பரிசுகள் என்று மட்டுமல்லாமல், அதோடு அவர்களுக்கு வேலையாய்ப்பிலும் முன்னுரிமை தருவதற்கு இந்த அரசாங்கம் திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. அதற்காக போலீஸ் துறையாக இருக்கட்டும், மற்ற துறைகளாக இருக்கட்டும், அவற்றுக்காக ஒரு பகுதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் தன்னுடைய முத்திரையை புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பதித்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வருகின்றேன். தமிழ் வளர்ச்சி. தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டும். தமிழ் எங்கெங்கும் இருக்க வேண்டும். தமிழ் நம்முடைய தாய்மொழி என்ற உணர்வு எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. ஏதோ உணர்வு இருந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. திறமைகள் இருக்கலாம். திறமைகளுக்குப் பரிசுகள் அளிப்பதற்குத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. புரட்சித் தலைவி அவர்கள் திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறார்கள். திறமைமிக்க தமிழ் அறிஞர்களுக்குத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனாலும் தமிழ் உணர்வு, அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறதே, அதுதான் முக்கியம். புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தாலும் அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி தமிழினுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், அதன் நிலையை உயர்த்துவதற்கும் பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள்.

உலகத் தமிழ் மாநாடுபற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். தமிழ் வளர வேண்டும், உலக அளவிலே தமிழ் பேசப்பட வேண்டும் என்று எல்லோரும் ஆசைப்படுகிறோம். தமிழுக்கு உலக அளவில் மாநாடு யார் நடத்தினார்கள்? உலகத் தமிழ் மாநாடு தமிழகத்தில் அண்ணாவிற்கு அடுத்ததாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடத்தினார்கள். புரட்சித் தலைவருக்கு அடுத்ததாக புரட்சித் தலைவி அவர்கள்தான் நடத்தினார்கள். மேசையைத் தட்டும் ஒலி! மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியினர் நடத்தவில்லையே, நடத்தியிருக்கலாமே. யாரும் வேண்டாம் என்று சொன்னோமா? ஆகவே தமிழ்மீது பற்றும் பாசமும் உதட்டளவில் இருந்தால் போதாது. செயல் வடிவில் வரவேண்டும் என்பதற்காக இவற்றையெல்லாம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த அளவிற்குத் தமிழுக்கு மேன்மை சேர்ப்பதற்காக திட்டங்களை வகுத்திருப்பவர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள். அண்ணாவினுடைய கொள்கை என்ன? English எப்போதுமே தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதா? இல்லை, ஹிந்தி வேண்டும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

என்பதா? கிடையாதே. நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மக்கள் அவையிலே பேசும்பொழுது, மற்றவர்கள் பேசும்போது ஏன் நீங்கள் தமிழிலே பேசலாமே, ஏன் ஆங்கிலத்தில் பேசினீர்கள் என்று கேட்டபோது, சொன்னார்; நான் ஹிந்திக்கு எதிர்ப்பானவனாக இருந்தாலும் ஆங்கிலத்திற்கு வால் பிடிப்பவன் கிடையாது; ஆனால் தமிழ் மொழி இந்தியாவிலுடைய ஆட்சி மொழியாக ஆக வேண்டும். இந்த பாராளுமன்றத்தில் தமிழ் மொழியும் ஒரு சம அந்தஸ்தில் பேசப்பட வேண்டும். அந்த நிலை வரவேண்டும், அதற்காக நான் பாடுபடுவேன் என்று அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆக அவர்களுடைய கொள்கை, இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து மொழிகளும் தேசிய மொழிகளாக, ஆட்சி மொழிகளாக ஆக வேண்டும் என்பது. அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ன செய்தது? அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் - புரட்சித் தலைவி அவர்கள்தான் முதன்முதலில் பொதுக் குழுவிலும், செயற்குழுவிலும் இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து தேசிய மொழிகளும், ஆட்சி மொழியாக ஆக வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். 1991-92-ல் என்று நான் சுருதுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்குப் பிறகுதான் தி.முக. செயற்குழுவிலே கொண்டு வந்தார்கள். அதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் கொண்டுவரவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. முதலில் தமிழ் மொழி உட்பட அனைத்து மொழிகளும், அனைத்து இந்திய மொழிகளும் இந்தியாவிலுடைய ஆட்சி மொழி ஆக வேண்டுமென்று, மத்தியிலே ஆட்சி மொழியாக ஆக வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தது புரட்சித் தலைவி அவர்கள்தான். பிறகு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1998-லே வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கே மத்தியிலே அமைச்சரவை அமைக்கும் நிலைமை வந்தபோது, புரட்சித் தலைவி அவர்கள், தன்னுடைய குறிக்கோள்களில் இதையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தார்கள். தமிழை நீங்கள் ஆட்சி மொழியாக ஆக்க வேண்டும், அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால்தான் நாங்கள் மத்திய அமைச்சரவையில் பங்கேற்போம் என்று சொன்னவர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதோடு செயல் திட்டத்திலும் சேர்த்து இருக்கின்றார்கள். தேசிய செயல் திட்டத்தில் சேர்த்து, National Agenda-வில் சேர்த்து, தமிழ் மொழியை இந்தியாவிலுடைய ஆட்சி மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தவர் புரட்சித் தலைவி, அவர்கள். காலம் தாழ்த்தினார்கள். அப்போது என்ன சொன்னார் புரட்சித் தலைவி அவர்கள்? இந்த பாரதிய ஜனதா ஆட்சியிலே நாம் சொல்லும் திட்டங்களையெல்லாம் செயல்படுத்துவதில்லை, நமக்கு வேண்டியது நம்முடைய தன்மானம், தமிழ்நாட்டின் தன்மானம், தமிழ்நாட்டிற்குச்

செய்ய வேண்டிய திட்டங்களைச் செய்யாத பாரதிய ஜனதா கட்சியோடு உடன்பாடு வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அப்போது வேறு எதற்காகவும் சொல்லவில்லை.

பிற்பகல் 7-15

சேது சமுத்திரம் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறோம் நாம். அந்த சேது சமுத்திரம் திட்டத்தைப்பற்றி இப்போது யாராவது பேசுகிறார்களா? அண்ணா தி.மு.க. அங்கே ஆட்சியில் இருந்தபோதுதான் எல்லோரும் பேசினார்கள். ஏனென்றால், அந்தத் துறை என்னிடம் இருந்தது. சேது சமுத்திரம் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு, வடிவாக்கம் செய்வதற்கு எனக்குச் சொல்லியவர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள். அப்போது Surface Transport துறையில் அது ஓர் அங்கமாக என்னிடத்திலே இருந்தது. அப்படிச் சொல்லும்போது சேது சமுத்திரம் திட்டம் கிடப்பிலே இருந்தது. அதை தூசி தட்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்து அதிகாரிகளை அழைத்து - இப்போது இங்கே இருந்து D.G.P. அங்கு சென்று இருக்கிறாரே, அவருடைய சகோதரர் சீனிவாசன் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்தான் இந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்து அதற்கு Environment Clearance கொடுக்க வேண்டும், அது அவருடைய control-ல் இருந்தது, அவர் என்னிடம் பேசினார். நான் அவரிடம், என்னங்க, நீங்க ஒரு தமிழராக இருக்கிறீர்கள், எப்படியாவது இதைச் செய்து கொடுங்கள் என்று சொன்னேன். உடனே அவர் ஓரொரு மாதங்களுக்குள்ளாக clearance செய்து கொடுப்பதாகச் சொன்னார். சரி, உடனே clearance செய்ததும் அப்போதே இதைப்பற்றி பி.ஜே.பி., யாருமே கவலைப்பட்டது இல்லை. இதைப்பற்றி அம்மா அவர்களிடம் சொன்னேன். அம்மா அவர்கள், நீங்கள் உடனே செய்யுங்கள் என்றார்கள். பின்னர், அதைச் செய்து அதற்காக திட்டத்தை வடிவாக்க வரும்போது, திரு. வாஜ்பாய் மெரினாவுக்கு வந்தார். மெரினாவுக்கு வந்ததும் என்ன சொன்னார்? ஏதோ, வை.கோ. சொன்னதுபோலவும், அவர் கேட்டுக்கொண்டது போலவும், செயல்படுத்துவதாக ஒரு திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்திற்கு வடிவம் கொடுத்தது புரட்சித் தலைவி அவர்கள். அப்போது அந்தத் துறை என்னிடம் இருந்தது. நான்தான் அப்போது அங்கே அமைச்சர். அப்போது அந்தத் திட்டத்தை நான்தான் எடுத்து தூசி தட்டிச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்தேன். எங்களுக்குத் தெரியாமல், ஏதோ பி.ஜே.பி. ஆட்சி செய்வதுபோலச் சொன்னார்களே, இப்போது எங்கே செய்கிறார்கள்? இன்றைக்கு அதற்கு நிதியை ஒதுக்கச் சொன்னார்களா? (குறுக்கீடு)

2001 ஆகஸ்ட் 27]

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே இருந்ததற்கு முன்பாக, திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் அங்கே அமைச்சராக இருந்தார்கள். அவர்கள் முன்பு மதுரையிலே ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி, அதிலே இருக்கிற தொழிலதிபர்களுையெல்லாம் அழைத்துப் பேசி அதற்கான தீர்மானங்களையெல்லாம் அப்போது தொடங்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: நீங்கள் சொன்னதுபோல, தீர்மானங்கள் பல வந்திருக்கும். அதுபற்றி study பண்ணிக்கொண்டே இருக்கலாம். ஆனால் ஆக்கபூர்வமாக file-லிலே கையெழுத்து போட்டு செயல்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கையை யார் செய்தார்கள்? அதை அண்ணா தி.மு.க.தானே செய்தது? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தப் பெருமை எங்களுக்கு வரக்கூடாது என்பதற்காக திரு. வாஜ்பாய் அரசு எப்படிச் செயல்பட்டது? (குறுக்கீடுகள்) நான் yield ஆகவில்லை. நான் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பொன்முடி, உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

டாக்டர் க. பொன்முடி: நாங்கள் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டாமா? செய்தவர்களைச் சொல்ல வேண்டுமல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: செய்தவர்களைச் சொல்கிறேன். கொஞ்சம் இருங்கள். விளக்கம் நீங்கள் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) புரிந்துகொண்டேன். திரு. வெங்கட்ராமன் period-ல் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் இருங்கள். நாங்கள் செய்ததைச் சொல்கிறேன், நீங்கள் பிறகு சொல்லுங்கள். பிறகு நீங்கள் பதில் சொல்லலாம். அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினோம். எங்களுக்கு அந்தப் பெருமை வரக்கூடாது என்ற நிலைமையை பாரதிய ஜனதா உருவாக்கியது. (குறுக்கீடு) ஒன்றும் வேண்டாம், சரி, நீங்கள் விடுங்கள். நீங்கள் சொல்கிறீர்களே, 1972-க்கு முன் அந்த நேரத்திலே கலைஞருடைய ஆட்சி இருந்தபோது காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை வந்ததல்லவா? அப்போது அன்னை இந்திரா காந்தி, இவருடைய support -லேதான் அங்கே இருக்கும் நிலைமை இருந்தது. அவர்களுக்கு தமிழகத்தினமீது, தமிழ்மீது பற்று இருந்திருந்தால், அவர் பிறந்த தஞ்சைக்கு காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க நினைத்திருந்தால், அன்றைக்கு renewal-க்கு வருகின்ற நேரத்திலே condition போட்டிருக்கலாமே? இப்போது நீங்கள் condition

போடவில்லையா? நீங்கள் சேது சமுத்திரம் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவில்லை என்று சொல்லி வெளியே வந்தோம். தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழி ஆக்கி செயல்படவில்லை என்று சொல்லி வெளியே வந்தோம். நீங்கள் அன்றைக்கு வந்தீர்களா? உங்களை நம்பியிருந்த அன்னை இந்திரா காந்தியிடம் சொல்லி நீங்கள் காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்திருந்தால், தீர்த்தால்தான் உங்களுக்கு ஆதரவு தருவோம் என்று சொல்லியிருந்தால், நீங்கள் தமிழகத்தைக் காத்திருப்பீர்கள். ஆனால் அன்றைக்குச் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு)

சேது சமுத்திரம் திட்டம் பற்றியும் அதுமாதிரித்தான் சொல்ல வருகிறேன். உங்களுக்கு அன்றைக்கு சர்க்காரியா கமிஷன்தான் முக்கியமாக இருந்தது. அன்றைக்கு சர்க்காரியா கமிஷனிலிருந்து வெளியே வரவேண்டுமென்று நினைத்தீர்களேயொழிய, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையை - இன்றைக்கு 1 டி.எம்.சி., 2 டி.எம்.சி.-க்கு அலைகிறோம் பாருங்கள். அன்றைக்கு கர்நாடகா 320 டி.எம்.சி. கொடுக்கத் தயாராக இருந்தது, எனக்குத் தெரியும். திரு. தேவராஜ் அர்ஸாக இருக்கட்டும், திரு. வீரேந்திர பாட்டிலாக இருக்கட்டும். அவர்கள் இருந்தபோதெல்லாம், அவர்களெல்லாம் ஓரளவிற்கு ஒத்திருந்தார்கள். அன்று, தி.மு.க. நினைத்திருந்தால், தனக்கு வேண்டியது தமிழ்நாடு, தமிழ் மக்கள், தமிழ் மண்-இது வளர வேண்டும், இதுதான் எனது குறிக்கோள் என்று நினைத்திருந்தால், அன்று தீர்த்திருக்கலாம். ஆனால் அவருக்கு வேண்டியதெல்லாம் சர்க்காரியா கமிஷன்தான். (குறுக்கீடு) அப்படி நாங்கள்போய் இதற்காக நிற்கவில்லையே! நாங்கள் ஏதாவது பண்ணினோமா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடு) Case-க்காகவா நாங்கள் வெளியே வந்தோம்? Case போட்டது தி.மு.க. ஆட்சி. வாபஸ் வாங்க வேண்டியது, தி.மு.க.தான் வாங்க வேண்டும் (குறுக்கீடு) எங்களுக்குத் தெரியாதா? திரு. வாஜ்பாயா வாபஸ் வாங்க முடியும்? (குறுக்கீடு) எங்களுக்கு ஒன்றும் தேவையில்லை. தமிழகம்தான் முக்கியம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், தமிழ், தமிழ் என்று சொல்லிக் கொண்டு, தமிழினுடைய வளர்ச்சிக்கு நீங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை. தமிழை வளர்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டை வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடுபடும்போது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பல தொல்லைகள் வந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல், தமிழை வளர்ப்பதற்காக, தமிழ்நாட்டை வளர்ப்பதற்காக பல்வேறு திட்டங்களுக்காகப் போராடியவர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

2001 ஆகஸ்ட் 27]

பிற்பகல் 7-20

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரேயொரு clarification.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. துரைமுருகன், சொல்லுங்கள். என்ன கேட்கப் போகிறீர்கள்?

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய வேகத்திலே சொல்கிறார். நாங்கள் தலையிடவில்லை. ஏன் பி.ஜே.பி.-யிலே இருந்து நாங்கள் வெளியேறினோம் என்பதற்கு, தமிழ் மொழி, சேது சமுத்திரம், இந்தியாவைக் காப்பது, தமிழ்நாட்டின் உரிமை என்றெல்லாம் சொல்கிறார். அந்தமாதிரி ஏதாவது சொல்லி ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறீர்களா என்று கேட்கிறேன். எதற்காக வந்தீர்கள் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்று.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. துரைமுருகன், அறிக்கை வெளியிடப்பட்டதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜே ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பி.ஜே.பி. தலைமையிலான மத்திய கூட்டணி ஆட்சிக்கு அளித்துவந்த ஆதரவை வாபஸ் வாங்குவதற்கு முன்பாக, பொதுக் குழுவைக் கூட்டி, பொதுக் குழுவின் ஒப்புதலைப் பெற்று, அதற்கான தீர்மானத்தையே நிறைவேற்றி, எல்லாக் காரணங்களையும் பொதுமக்கள் முன்பாக வைத்துதான் ஆதரவை வாபஸ் பெற்றோம். மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்று—(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,.....

திரு. துரைமுருகன்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்று—(குறுக்கீடு) திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் மத்திய அரசை வற்புறுத்தினீர்கள். அவர்கள் கலைக்க முடியாது என்றார்கள். அதற்கு இந்தக் காரணத்தையெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தீர்கள், அவ்வளவுதான்.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிடையாது, கிடையாது. அதை முழுமையாக நான் மறுக்கிறேன். நான் அமைச்சராக இருந்தவன். நான் பலமுறை - பீகார் அரசையெல்லாம் கலைக்கிறபோதுகூட - அவர்கள், பி.ஜே.பி.-காரர்கள். கலைத்தார்கள், நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. Issue ஒன்றும் செய்யவில்லை. உங்கள் ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்று எங்களுக்கு அவசியம் இல்லை. நீங்கள் கலைந்து போவீர்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே உங்களைக் கலைக்க வேண்டிய நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. ஆகவே—(குறுக்கீடு)

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. வாஜ்பாய் அவர்களேகூட சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: இப்போதுகூட நீங்கள் கேளுங்கள். நீங்கள் வேண்டுமென்றால், கேட்டு வெளியே வாருங்களேன். மத்தியிலே, தமிழ் ஆட்சி மொழி வேண்டுமென்று கேட்டுவிட்டு வெளியே வாருங்களேன் பார்க்கலாம், நாங்கள் சொன்ன மாதிரி. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சேது சமுத்திரம் வேண்டுமென்று கேட்டு வெளியே வாருங்களேன் பார்க்கலாம். நாங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லையே! (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உங்களை யார் தடுக்கப் போகிறார்கள்? (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. துரைமுருகன் அவர்களே, இருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: நீங்கள் எல்லாம் டெல்லியிலே உட்கார்ந்துகொண்டு இருப்பது, இந்த ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் சதி செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் அப்படி கிடையாது. போலீஸ்காரர்களைக் கூப்பிடுகிறீர்கள். எல்லோரையும் கூப்பிடுகிறீர்கள். (குறுக்கீடு) தயவு செய்து—(குறுக்கீடு) நான் இதை முடிக்கப் போகிறேன். நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்டது. (குறுக்கீடு) தயவு செய்து—(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. துரைமுருகன், அமைச்சர் பதிலுரையை முடிக்கட்டும்.

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களை வெளியே வா, எங்களை வெளியே வா என்று சொல்கிறார் அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: யாரும் வெளியே வா என்று சொல்லவில்லை. தயவு செய்து, வெளியே வா என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் ஆட்சியில் அங்கேயே இருங்கள். சிமென்ட் கார்ட்டல் நன்றாக

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

2001 ஆகஸ்ட் 27] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நன்றாக project பண்ணுங்கள். எல்லாம் செய்யுங்கள். யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் வெளியே வாருங்கள் என்று சொல்கிறார் அமைச்சர். நாங்கள் வெளியே வந்தால், உள்ளே போகமாட்டோம் என்று சத்தியம் செய்வதற்கு நீங்கள் தயாரா?

மாண்புமிகு செல்லி ஜெ ஜெயலலிதா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உண்மையிலேயே அவர்களாக வெளியே வரவேண்டுமென்ற அவசியம்கூட இல்லை. நாங்கள் வருகிறோம் என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னால் போதும். பிஜேபி-யே இவர்களை வெளியே அனுப்பிவிடுவார்கள். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிரச்சினைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் கலசம் வைத்துவிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கீழே இறங்கி வாருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் கல்வித் துறைக்காக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பல ஆண்டுகளாக, தொடக்கக் கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, உயர்நிலைக் கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, பல்கலைக்கழகக் கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, தமிழ்நாட்டு நலனுக்காக தமிழைக் காப்பதாக இருந்தாலும் சரி, பல்வேறு திட்டங்களையெல்லாம் புரட்சித் தலைவி அரசானது செயல்படுத்திக்கொண்டு வந்தது. அதுவும் குறிப்பாக, பல்வேறு ஆன்றோர்களுக்கெல்லாம், நல்ல தமிழறிஞர்களுக்கெல்லாம் பரிசுகள் தர வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, மொழியியல் அறிஞர் தேவநேயப் பாவாணரின் நூறாவது ஆண்டு பிறந்த நாள், இந்த ஆண்டு வருகிறது. இந்தத் தருணத்தில் அவரது நூற்றாண்டு விழாவை, அரசு விழாவாக நடத்துவது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே, சற்று பொறுங்கள். பேரவையின் சார்பாக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: நன்றி. தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளைக் காக்கும்பொருட்டு, தமிழ்த் தாத்தா டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத அய்யர் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள தொண்டைக் கருத்தில் கொண்டு, அவருடைய தமிழ்ப் படைப்புகளை நாட்டுடைமையாக்குவது குறித்தும் அறிவிக்கப்படும் என்பதை உங்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேசையைத் தட்டும் ஒலி இதனால் ஏற்படும் செலவு ரூபாய் 5 இலட்சம் ஆகும். இதற்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒப்புதல் தந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறி, இதுபோன்று பல்வேறு திட்டங்களையெல்லாம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தமிழகத்திற்கும், தமிழ் மண்ணிற்கும், ஏழைச் சமுதாயத்திற்கும், குறிப்பாக ஆதிதிராவிடப் பெண்கள் எல்லாம் முன்னேறுவதற்காக பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதன் காரணமாக இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இதுபோல பல பட்ஜெட்கள் இன்னும் அதிக திட்டங்களைக் கொண்டு நாங்கள் சமர்ப்பிக்க இருக்கின்றோம். ஐந்தாண்டு காலத்தில் புரட்சிகரமான திட்டங்களை எல்லாம் இந்த அரசு செயல்படுத்தும் என்று கூறி, எனக்கு இந்த வாய்ப்பளித்த புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும், பேரவைக்கும் என் நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகின்றேன். மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருமாறு நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் வாபஸ் பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இவர்கள் பேசும்போது எல்லாம் பல்வேறு கருத்துகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் பரிஷுடன் பரிசீலனை செய்து புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அனுமதியோடு செயல்படுத்துவோம் என்று கூறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

பிற்பகல் 7-25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 17 - கல்வி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கோரிக்கை எண் 17-கல்வி, வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: இல்லை.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. ஞானசேகரன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. டி.பி.எம். மைதீன்கான்.

திரு. டி.பி.எம். மைதீன்கான்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டி.பி.எம். மைதீன்கான் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கா. கந்தசாமி.

திரு. கா. கந்தசாமி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கா. கந்தசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. க. பாரமலை.

திரு. க. பாரமலை: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. க. பாரமலை அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. டி.கே. இராஜா.

திரு. டி.கே. இராஜா: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டி.கே. இராஜா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கே.என். சேகரன்.

திரு. கே.என். சேகரன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே.என். சேகரன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. எஸ். நடராஜன்.

திரு. எஸ். நடராஜன்: இல்லை.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ். நடராஜன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கே.சி. கருணாகரன்.

திரு. கே.சி. கருணாகரன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே.சி. கருணாகரன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. எச்.எம். ராஜு.

திரு. எச்.எம். ராஜு: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எச்.எம். ராஜு அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. என். நன்மாறன்.

திரு. என். நன்மாறன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. என். நன்மாறன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. மே.ப. காமராஜ்.

திரு. மே.ப. காமராஜ்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மே.ப. காமராஜ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. இ. புகழேந்தி.

திரு. இ. புகழேந்தி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. இ. புகழேந்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கு. பிச்சாண்டி.

திரு. கு. பிச்சாண்டி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கு. பிச்சாண்டி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. வி.கே. லட்சுமணன்.

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: இல்லை.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வி.கே. லட்சுமணன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. மு.பெ. சாமிநாதன்.

திரு. மு.பெ. சாமிநாதன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மு.பெ. சாமிநாதன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம்.

திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. எம். ராம்குமார்.

திரு. எம். ராம்குமார்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எம். ராம்குமார் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. தி. வேல்முருகன்.

திரு. தி. வேல் முருகன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. தி. வேல் முருகன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. செல்வி க. பாலபாரதி.

செல்வி க. பாலபாரதி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செல்வி க. பாலபாரதி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. எஸ்.கே. வேதரத்தினம்.

திரு. எஸ்.கே. வேதரத்தினம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.கே. வேதரத்தினம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. மு. அப்பாவு.

திரு. மு. அப்பாவு: இல்லை.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மு. அப்பாவு அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ஆஸ்டின்.

திரு. ஆஸ்டின்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஆஸ்டின் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கோ. இரவிராஜ்.

திரு. கோ. இரவிராஜ்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கோ. இரவிராஜ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கோவை தங்கம்.

திரு. கோவை தங்கம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கோவை தங்கம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி.

திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. துரை. கி. சரவணன்.

திரு. துரை. கி. சரவணன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. துரை. கி. சரவணன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. க. முருகவேல் ராஜன்.

திரு. க. முருகவேல் ராஜன்: இல்லை.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. க. முருகவேல் ராஜன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. சி. சண்முகம்.

திரு. சி. சண்முகம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. சண்முகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ஐ. கணேசன்.

திரு. ஐ. கணேசன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஐ. கணேசன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கி. பாரிமோகன்.

திரு. கி. பாரிமோகன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கி. பாரிமோகன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. மு. கார்த்தி.

திரு. மு. கார்த்தி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மு. கார்த்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ரா. ஈஸ்வரன்.

திரு. ரா. ஈஸ்வரன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ரா. ஈஸ்வரன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. வை. சிவபுண்ணியம்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: இல்லை.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வை. சிவபுண்ணியம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. க. சிவராஜ்.

திரு. க. சிவராஜ்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. க. சிவராஜ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. டி. சுதர்சனம்.

திரு. டி. சுதர்சனம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டி. சுதர்சனம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ஆர். சக்ரபாணி.

திரு. ஆர். சக்ரபாணி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஆர். சக்ரபாணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கே. ஆறுமுகம்.

திரு. கே. ஆறுமுகம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. ஆறுமுகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. து. நெப்போலியன்.

திரு. து. நெப்போலியன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. து. நெப்போலியன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

“கல்வி பற்றிய 17 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ.49788452000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்” என்னும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

2001 ஆகஸ்ட் 27] [பேரவைத் தலைவர்]

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

அரசுக்குக் கோரிய தொகை வழங்கப்பெறுகிறது.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 51 தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாடு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கோரிக்கை எண் 51, தமிழ் வளர்ச்சி, பண்பாடு. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. ஞானசேகரன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. எச்.எம். ராஜு.

திரு. எச்.எம். ராஜு: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எச்.எம். ராஜு அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. என். நன்மாறன்.

திரு. என். நன்மாறன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. என். நன்மாறன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. இ. புகழேந்தி.

திரு. இ. புகழேந்தி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. இ. புகழேந்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கு. பிச்சாண்டி.

திரு. கு. பிச்சாண்டி: இல்லை.

[2001 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கு. பிச்சாண்டி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம்.

திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.வி. திருஞானசம்பந்தம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. க. முருகவேல் ராஜன்.

திரு. க. முருகவேல் ராஜன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. க. முருகவேல் ராஜன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ஐ. கணேசன்.

திரு. ஐ. கணேசன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஐ. கணேசன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. மு. கார்த்தி.

திரு. மு. கார்த்தி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மு. கார்த்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ரா. ஈஸ்வரன்.

திரு. ரா. ஈஸ்வரன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ரா. ஈஸ்வரன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. வை. சிவபுண்ணியம்.

2001 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வை. சிவபுண்ணியம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. சு. சிவராஜ்.

திரு. சு. சிவராஜ்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சு. சிவராஜ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. டி. சுதர்சனம்.

திரு. டி. சுதர்சனம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டி. சுதர்சனம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. கே. ஆறுமுகம்.

திரு. கே. ஆறுமுகம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. ஆறுமுகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. எச். ராஜா.

திரு. எச். ராஜா: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எச். ராஜா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

“தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு பற்றிய 51 ஆம் மானியக் கோரிக்கையின்சீர்த் ரூ. 40,77,16,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்” என்னும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

[பேரவைத் தலைவர்] [2001 ஆகஸ்ட் 27]

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

அரசுக்குக் கோரிய தொகை வழங்கப்பெறுகிறது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை (28-8-2001) செவ்வாய்க்கிழமை காலை 10-00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 7-28 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

(அ) சட்டமுறை விதிகளும் ஆணைகளும்

32. 1999-2000 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் முப்பத்து ஐந்தாவது ஆண்டறிக்கை. [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது] (தமிழ், ஆங்கிலம்)

33. 1999-2000 ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு செய்தித்தாள்-காகித நிறுவனத்தின் இருபதாவது ஆண்டறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது] (தமிழ், ஆங்கிலம்)

34. 1999-2000 ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு மின் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் இருபத்து ஆறாவது ஆண்டறிக்கை. [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது] (தமிழ், ஆங்கிலம்)